

Sabah

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Cijena \$1.50

New York 5.Novembar 1999. Broj 99. Godina II

Price \$1.50

**PRIPREMITE SE ZA
NAJZABAVNIJE
ZABAVNO VEĆE
Proslava povodom obilježavanja 100-tog broja Sabah-a**

21.Novembar-Crystal Palace

VELIKA SALA ZA 1000 GOSTIJU

ASTORIA NEW YORK

Intervju: Muhamed ef. Hasić

NE SMIJEMO

NIKAD

**ZABORAVITI
NAŠ KORIJEN**

Intervju:

Robert Frovik

NE DIRAJTE DODIKA

Intervju:

Ibrahim Kajan

BITI BOŠNJAČAK

JE LIJEP OSJEĆAJ

Sabah NA INTERNETU: www.theafan.com/sabah/

Politički komentar

Nakon što je izdržao prve udare impotentne opozicije, Milošević pravi tal sa diktatorima Libije i Iraka, "protiv američke dominacije"

"SILE OSOVINE" U DRUGAČIJEM SASTAVU - DRUGI PUT!

Niti nakon četiri mjeseca po udarima NATO-ovih snaga na Srbiju, discipliniranja te zemlje i njenog režima u intisu trajnjeg mira i stabilnosti u regionu kojeg ona dugi već remeti, njen diktator Slobodan Milošević nije pao. Opozicija koja sve impotentnije djeluje na srpskoj političkoj sceni pokušava, ovakva kakva jest i još k tome potpuno razjednjena, svrgnuti despota mitinzima koji već jenjavaju. Zapadu, prema nekim analitičarima, su na dispoziciji četiri opcije za rušenje destruktivnog i krajnje retrogradnog režima u zemlji koja s njim na čelu ostaje latentna opasnost za mir u jugoistočnoj Evropi i velika prepreka demokratizaciji tog dijela kontinenta.

Prva opcija, odnosno ulaganje u opoziciju i njenu institucionalnu i pomalo onu drugu metodu svrgavanja diktatora ne donosi rezultate. Zapad je već uložio značajna finansijska sredstva u političke snage u Srbiji koje nikako da se slože oko zajedničkog pristupa borbi protiv režima i time postanu relevantan politički faktor koji bi obećavao rušenje ovakve vlasti, putem mitinga ili na izborima. Ovakve snage, koje su već koštale Zapad postaju sve više impotentne i ne obećavaju da su u stanju postići krajnji cilj, odnosno opravdati uložene pare i nade.

Druga opcija, kojom relevantni dio međunarodne zajednice računa na uspjeh protiv krvavog gazde sa Dedinja jeste izolacija Srbije - politička i ekonomска. Pitanje je, međutim, koliko bi ona bila efikasna, jer bi to prouzrokovalo val izbjeglica iz te zemlje u susjedne zemlje i na Zapad, preko kritične mase i stvorilo druge probleme u tim zemljama.

Treća varijanta o kojoj se razmišlja u kabinetima i centrima moći ovoga i ovakog svijeta jeste - revolucija. Dakle, podržati eventualnu oružanu pobunu protiv diktatora u njegovoj državi. Ali, rizično bi bilo i to, jer, ne samo da i to košta i ne garantira iole izvjesniji ishod, već čak može biti opasno po proširenje vatre na susjedne zemlje, a znano je da je u nekim od njih takav požar jedva ugašen a nekakav mir u njima je pod kontrolom snaga NATO pakta.

I, konačno, četvrta opcija, koju analitičari koji se bave problemom "zemlje na brdovitom Balkanu" imaju na raspolaganju jeste dezintegracija. Zasad je ona pomalo i počela, prije svega kroz monetarno osamostaljivanje Crne Gore, te političko nametnjanje rasprave od strane manje federalne jedinice većoj o "redefiniranju odnosa u federaciji". Po mnogima, ova varijanta bi mogla biti djelotvornija od drugih, ali zahtijeva i više

vremena, znači - sabura. Nezavisnost Kosova je pitanje bliske budućnosti, Sandžak i Vojvodina bi mogli da budu slijedeći dezintegracioni "step". I to je na malo duže staze, ali sigurno krajnje porazno po režim kojem bi ostalo i bukvalno veoma malo tla pod nogama (čitaj: kontrolom) i koji bi se definitivno sam urušio u vlastitom, znatno reduciranim brogu. To su sve teze koje su na stolu u političkim, ekonomskim i vojnim centrima moći današnjice, a u svrhu sprečavanja ponavljanja novog Hitlera u svijetu u još drastičnijoj formi nego što se eksponirao posljednji deceniju svoje vladavine i kopiranja po mnogo čemu svog britkog uzora iz Braunaua. Međutim, ipak se historija na neki način u makro-varijanti ponavlja na političkoj sceni jednog dijela planete. Naime, Milošević, protiv kojega je aktuelna tužiteljica Tribunal u Haagu Carla de Conte najavila proširivanje optužnice, sada i za genocid, baca svoju novu, krvavu rukavicu demokratskom svijetu. Naime, istovremeno kada mu se najavljuje dodavanje "atributa" na dosadašnju optužnicu za ratne zločine, koji bi ga sada i formalno-pravno svrstao u rang Hitlera i sličnih mu, on pravi nekakav "zajednički front protiv američke dominacije" ali sa Sadamom Husseinem i Muamerom el Ghadafijem, dakle iračkim i libijskim diktatorima. Nedavno je čak i odlikovao libijskog vodu "Ordenom velike zvezde sa lenton", putem svog izaslanika Nikole Šainovića. Ova trojka, čiji režimi su dugo već omarznuti i kao takvi odbačeni od suvremenog i demokratskog svijeta, neodoljivo podsjeća na trojku iz kasnih 30-tih i ranih 40-tih, dakle na "Sile osovine", samo sa drugačijim postavama i doduše, drugačijim vojnim i političkim ciljevima u krajnjoj konsekvenci, uime kojih zapaliće tada veći dio planete zemlje.

Trojka Milošević-Sadam-Ghadafi realno i ne može imati takve appetite i da hoće, ali samim svojim postojanjem i prkosom ostatku progresivnog čovječanstva, uoči početka novog milenijuma, dovoljno ascira na tamnu prošlost civilizacije koja se desi u stoljeću koje je na izmaku i njegovih izroda što učiniše tolika zla ljudskom rodu. U radikalno suženom manevarskom prostoru Milošević se ponaša k'o grogirani bokser koji vuče iracionalne poteze, ne pitajući za cijenu po one kojima misli da se suprostavlja, pa ni po vlastiti narod. Iako je prije nekoliko mjeseci konačno svrstan u političke mrtvace, ovaj najtraženiji zločinac današnjice još uvijek nije za potcjeniti.

Bedrudin GUŠIĆ

Haški izvori najavili

MILOŠEVIC ĆE BITI OPTUŽEN I ZA POKOLJE U BIH

Najsnažniji dokazi nove optužnice vezani su za pokolje počinjene u Srebrenici i Goraždu, kao i za opsadu Sarajeva

* Dokazni materijal američkih i evropskih obavještajnih službi

Međunarodni sud za ratne zločine u Hagu uskoro će podići novu optužnicu protiv Slobodana Miloševića, i to zbog srpskih zločina u Bosni i Hercegovini. Nakon te optužnice mogla bi uslijediti još jedna, ona o Miloševićevu direktnoj odgovornosti za početak rata u Hrvatskoj. Kazali su to u utorak Slobodnoj Dalmaciji visoki diplomatski izvori bliski Haškom судu. Najsnažniji dokazi dosad vezani su uz pokolje koje su počinili bosanski Srbi u Srebrenici i Goraždu, uz opsadu Sarajeva, pa mnogi očekuju da će se nova optužnica protiv Miloševića podići upravo zbog tih lokaliteta.

Ključne naredbe iz Beograda

Novom optužnicom tužiteljstvo Haškog suda pokušat će dokazati da su bosanski Srbi najveći dio ključnih naredbi dobivali direktno iz Miloševićevog kabinta, od Miloševića lično, ili jugoslavenskog vojnog štaba, opet po Miloševićevim naredbama. Međunarodni sud za ratne zločine počinjene na prostoru bivše Jugoslavije užurbano je nastavio istraživanje i skupljanje dokaza, a ritam

se pojačao dolaskom nove haške tužiteljice Karle del Ponte, koja je naslijedila Luis Arbur. Sve zemlje Evropske unije, uključujući i SAD, prihvatile su obavezu dostavljanja i izmjenjivanja vlastitih obavještajnih podataka kako bi optužnica bila dovoljno "jaka".

Američki dokazi

Prema posljednjim informacijama u dokazni materijal trebalo bi da uđu fotografije prelaska jugoslavenske vojske i njihove opreme u BiH, te snimljeni telefonski razgovori između Beograda i Pala. Upućeni navode kako se najveći dio snimljenog materijala nalazi u rukama američkih obavještajaca koji su tokom cijelog rata u BiH mogli prisluškivati sve telefonske razgovore, jer NATO-ov zračni napad na položaje bosanskih Srba nije uključivao uništenje svih komunikacija. Prema navodima izvora bliskih Haškom suds, Milošević ostaje metom broj jedan jer posljednje diplomatske depeše govore o tome kako se u Srbiji i dalje ne protestira zbog činjenice što je Milošević počeo rat, nego zato što ga je izgubio. Prenosi "Dnevni avaz".

Socijaldemokratska partija zahtijeva VRIJEME JE ZA HAPŠENJE KARADŽIĆA I MLADIĆA

Nedopustivo je da u Hag stižu samo pojedini izvršioci, smatra SDP

Cetiri godine nakon potpisivanja Dejtonskog sporazuma, krajnje je vrijeme da se uhapse svi ratni zločinci - glavni akteri agresije na BiH, prije svih Radovan Karadžić i Ratko Mladić, smatra SDP,javlja BHP. Potpredsjednik SDP-a Gradimir Gojer je na jučerašnjoj preskonferenciji u Sarajevu kazao da je nedopustivo hapšenje samo pojedinih izvršilaca zločina, naglasivši da je bitnije hapšenje onih koji su projektirali i naredivali najveći zločin u povijesti 20. stoljeća. Privodenje pravdi svih zločinaca i vraćanje izbjeglica je, prema mišljenju SDP-a, način da se integracijski proces u BiH pokrene s mrtve tačke. SDPBiH je zabrinut zbog

činjenice da, kako se približavaju izbori u BiH, "narasta plima atentata i terorističkih akata" koje aktuelna vlast ničim ne sprječava. Stoga je Gojer postavio pitanje "kada će neko od funkcionera u organima zaduženim za borbu protiv terorizma biti prozvan zbog toga što nema konkretnih i učinkovitih mjer protiv terorizma?" Potpredsjednica Glavnog odbora SDP-a BiH Tatjana Ljubić-Mijatović je, podsjećajući na uvjete koje BiH mora ispuniti za prijem u Vijeće Evrope, kazala kako svakodnevne pojave, u sferama obuhvaćenim tim zahtjevima, ne govore u prilog da BiH ide ka brzom uklapanju u integracione tokove Evrope.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović

Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Koordinator u redakciji: Rašid Nuhanović * Marketing: Ertana Kolenović

Savjet lista: dr Nurija Medunjanin-Preljkukaj, Asim Čemalović, Bajram ef. Mulić, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse Mc. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović

Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Čerimagić (Canada); Ibrahim Begić (Boise, ID) Esad Krcić (New York)

Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljuvanja svih prispijelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pisani ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 43-07 Broadway Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.theafan.com/sabah * WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com**

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11-3482491 od 7. aprila 1998. godine.

U JANUARU
MOGUĆA
RASPRAVA O
PRIJEMU BIH U
VIJEĆE EVROPE

Politički komitet istakao značajan progres u ispunjavanju postavljenih uvjeta * Izvještači u Sarajevu ponovno već naredne sedmice

Jučer je u Strazburu održana sjednica Političkog komiteta Vijeće Europe na kojoj je glavna tema bila rasprava o prijemu BiH u najstariju evropsku instituciju. Osnova za raspravu bio je izvještaj Petera Blocera, koji je kao specijalni izvještač boravio u BiH tokom proteklog mjeseca. - Gospodin Blocer je u svom izvještaju istakao značajan progres u svim uslovima koje je Vijeće Europe postavilo pred BiH da bi postala punopravna članica. Istop je imao i zamjenik visokog predstavnika Ralf Džonson koji je istakao ulogu OHR-a u tim dešavanjima. Sada slijedi prevashodno rad sa državnim parlamentom i izvještači Komiteta za ljudska prava i pravna pitanja te Političkog komiteta doći će u Sarajevo 9. i 10. novembra - izjavio je za "Dnevni avaz", nakon završenih sastanaka. Šef parlamentarne delegacije BiH u Vijeće Europe Edhem Bičakčić. Prema njegovim riječima, procedura prijema BiH u tu instituciju ide naprijed, a postoje i šanse da se ovo pitanje nade i na dnevnom redu Parlamentarne skupštine Vijeće Europe u januaru naredne godine. - Rašprava o dnevnom redu te sesije tek predstoji i sada je to teško sa sigurnošću tvrditi. Potrebno je istaći kako imamo podršku velikog broja članova Političkog komiteta i sada sam veći optimista nego ranije - naglasio je Bičakčić. U utorku je Bičakčić, zajedno sa šefovima svih parlamentarnih delegacija u Vijeće Europe imao i sastanak sa predsedavajućim Parlamentarne skupštine, lordom Rasselom Džonsonom, gdje se razgovaralo o novim procedurama, radu i odnosima ove institucije sa ostalim evropskim integracijama. Prije sastanka, održana je svečana ceremonija u znaku promocije kulture BiH.

Karla del Ponte u državnom Predsjedništvu

POTREBNO UBRZATI PROCESE PRED TRIBUNALOM

Alija Izetbegović ukazao na važnost hapšenja osumnjičenih za ratne zločine, posebno najodgovornijih, jer to vodi efikasnijem procesu povratak Članovi Predsjedništva BiH iskazali su na jučerašnjem sastanku s glavnom tužiteljicom Međunarodnog suda za ratne zločine Karлом del Ponte potpunu spremnost za punu saradnju sa ovim sudom.

Predsjedništvo BiH je ukazalo na potrebu efikasnijeg vodenja procesa pred Tribunalom, imajući u vidu činjenicu da su dosadašnji procesi trajali prilično dugo. Alija Izetbegović, član Predsjedništva BiH ukazao je na važnost hapšenja optuženih za ratne zločine, pogotovo onih najodgovornijih. - On je ukazao na povezanost tog čina sa

Aneksom 7., procesom povratka, naročito manjina. U tom smislu je podržao nedavne izjave gospodice Del Ponte nakon njenih sastanaka sa čelnicima NATO-a i funkcionerima međunarodne zajednice - rekao je Mirza Hajrić, Izetbegovićev savjetnik za spoljnju politiku. Živko Radišić, član Predsjedništva BiH apostrofirao je, pak, problem tajnih optužnica, uzimajući u obzir predstojeće izbore.

Reisu-l-ulema primio Hofmana

Zaštita ljudskih prava za sve ljude u BiH

Istaknuta važnost saradnje svih institucija radi postizanja dobra za sve ljude

Reisu-l-ulema dr. Mustafa ef. Ceric primio je jučer u nastupnu posjetu starijeg zamjenika visokog predstavnika međunarodne zajednice za BiH ambasadora dr. Mateja Hofmana. Razgovaranje je o ulozi religije, vjerskih zajednica i crkava u promicanju vrijednosti zaštite ljudskih prava,

narocito u oblasti povratka raseljenih i prognanih. Istaknuta je važnost suradnje svih institucija u BiH radi postizanja dobra za sve ljude bez obzira na njihovu vjeru i naciju. Reisu-l-ulema je poželio uspešan rad dr. Hofmanu i podržao napore međunarodne zajednice u zaštiti ljudskih

prava svakog covjeka na cijeloj teritoriji BiH. Obostrano je izražena želja da ovaj susret bude pocetak plodne suradnje između predstavnika međunarodne zajednice i Islamske zajednice u BiH, radi ostvarivanja opceg mira i suradnje među svim ljudima dobre volje

Evropska banka za obnovu i razvoj

Vjerujemo domaćim bankarima

EBRD ulaže 20 miliona maraka u tri bh. banke * Oštrole komitete demantovane glasine da povlače svoje dionice iz Market i Hrvatske banke

- Unatoč izrazitog nepovjerenja, pa i afera na relaciji dužnici - povjerioc i pojedinim bankama, čvrsto vjerujemo u reformu bankarstva i profiliranje banaka od povjerenja u ovoj zemlji. Da bismo to potvrdili odlučili smo da po pet miliona maraka kreditnih sredstava uložimo u Market i UPI banku Sarajevo, a deset miliona u Hrvatsku banku Mostar. Ovo je "Dnevnom

avazu" izjavio Andru Mekdonald, direktor za BiH u Evropskoj banci za obnovu i razvoj (EBRD) iz Londona, demantujući istovremeno glasine da "zbog nepovjerenja i nesolidnog poslovanja" povlače svoje dionice iz Market i Hrvatske banke. EBRD je u bankarski sistem i pojedine firme u BiH (Sarajevska i Tuzlanska pivara) uložila desetine miliona KM na bazi direktnih ulaganja, za razliku od nekih drugih stranih ulagača koji su, uglavnom, s promjenljivim (ne)uspjehom domaće banke koristili kao kreditnog agenta. - Zašto smo tako postupili, nadovezuju se stalna predstavnica EBRD-a u BiH, Žužana Hargitaj (Zsuzsanna

Hargitai), razlog je što vjerujemo da domaći ljudi najbolje poznaju domaće prilike u izboru komitentata. Povrat naših sredstava je gotovo stopostotan. Hargitaj ističe da su se iz tog razloga, kao najveći dioničar u Market banci Sarajevo, sa oko 37 posto vlasništva, dobrovoljno odrekli tzv. preferencijalnosti (prioritet u isplati) svojih dionica, pretvarajući ih u normalne otvorene dionice sa svim poslovnim rizicima. - Ovo smo učinili jer poslovni rezultati i likvidnost banaka u kojim smo dioničari, čak i u srednjoeuropskim okvirima, garantiraju sigurnu dividendu i dobit, kaže Mekdonald, još jednom ponavljajući da o mjestu pojedinih banka u sistemu moraju govoriti bilansi, a ne glasine.

Petrić razgovarao s Matešom

Na izborima u Hrvatskoj ne smije biti diskriminacija

Mora se omogućiti glasanje svim hrvatskim državljanima u BiH, dakle, ne samo Hrvatima nego i Srbima - naglasio Petrić u razgovoru sa predsjednikom Vlade RH Visoki predstavnik za BiH Wolfgang Petrić razgovarao je jučer u Zagrebu s predsjednikom Vlade Hrvatske Zlatkom Matešom o predstojećim parlamentarnim izborima u Hrvatskoj, javlja BHP. Okosnica rasprave bilo je glasanje hrvatskih državljanima koji žive u BiH i glasanje bh. Hrvata. Petrić je naglasio da na predstojećim izborima u Hrvatskoj ne smije biti diskriminacija, tj. da se mora omogućiti glasanje svim hrvatskim državljanima, koji trenutno žive u BiH, dakle, ne samo Hrvatima nego i Srbima i to pod uvjetom da izbiri u Hrvatskoj budu fer i pošteni. Mateš je naglasio da je Hrvatska, kao potpisnica Vašingtonskog i Dejtonskog sporazuma, svjesna svoje odgovornosti za njihovu punu implementaciju i to je, "jedna od temeljnih odrednica hrvatske politike prema BiH, koja je kulminirala potpisivanjem Sporazuma o granicama, koji je srušio i zadnje sumnje o navodno sumnjičivoj hrvatskoj ulozi u rješavanju političkih pitanja u BiH". On je posebno naglasio da je BiH za Hrvatsku međunarodno priznata, neovisna i samostalna država u kojoj je jedina hrvatska briga, briga za hrvatsku nacionalnu zajednicu koja tamо živi.

Naš konzul, gospodin Asim Ćemalović i zamjenica ambasadora BiH pri stalnoj misiji u UN, gospođa Lidija Topić, posjetili bosansku zajednicu Bostonu

"NE ODRIČITE SE SVOG OSNOVNOG GRAĐANSKOG PRAVA!"

U srijedu, 3. novembra ove godine, je u prostorijama kluba "Sarajevo", u bostonском предграду Everett, održan sastanak generalnog konzula BiH za USA i Kanadu, gospodina Asima Ćemalovića, te zamjenice ambasadora naše zemlje pri stalnoj misiji u UN, gospođe Lidije Topić, sa Bosancima i

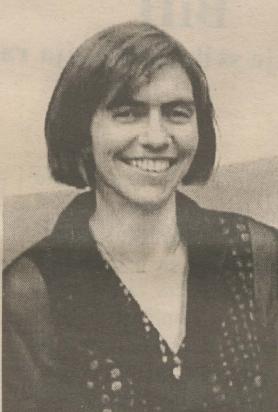
ASIM ĆEMALOVIĆ

Hercegovcima koji žive u ovom području. Osnovni smisao (ali, ne i jedini) ovog korisnog susreta su bile završne pripreme i podsjećanje naših građana (mi smo, što je općepoznato, vrlo zaboravan narod, ali to je jedna druga, šira tema!) na prijavljivanje za registraciju za naredne lokalne izbore u Bosni i Hercegovini, zakazane za 8. april iduće godine. Rok za registraciju,

kao što se zna, ističe 19. novembra ove godine. U svom uvodnom izlaganju vezano za način i rok registracije za glasanje "putem pošte", gospodin Ćemalović je, između ostalog, istakao da registracija pa i samo glasanje nije izričita obaveza za građane jedne države, pa ni nas, gradane Bosne i Hercegovine koji živimo daleko od nje, niti je svrha njihove samoinicijativne postvjete bila "prisiljavanje" bosanskih državljanima na bilo šta, ali je dodao: "Ne odričite se svog osnovnog građanskog prava! Vas u USA i Kanadi ima već preko 200.000, to je itekako značajan broj, nemojte sami sebi uskratiti pravo da glasate u svojim općinama, gdje bitno možete uticati na neke pozitivne promjene u njima, do kojih je, u to sam čvrsto uvjeren, vama veoma stalo! Vi možete biti eventualno ljuti na vlast, ovu današnju, ili onu buduću, na neke političare, na neke bh. institucije, u zemlji ili inostranstvu, ali znajte, svi oni budu i prođu, ali Bosna i Hercegovina - ostaje! Na nju, jednostavno, ne možete i ne smijete biti nikad ljuti!"

Nakon uvodnih izlaganja gostiju iz New Yorka, uslijedila su pitanja prisutnih, ne samo po pitanju registracije za izbore, već i druga, kao na primjer vezano za državljanstvo, pasoš, ostale isprave koje su u domenu

rješavanja našeg konzulata, status imovine naših građana u slučaju uzimanja američkog državljanstva, zatim pitanje državljanstva djece naših građana rođenih u inozemstvu, za vrijeme izbjeglištva njihovih roditelja i tako dalje. Gospodin Ćemalović i gospođa Topić su na sva pitanja veoma jezgrovit

LIDIJA TOPIĆ

i eloquentno odgovarali, što su potvrdili i prisutni, zahvalivši im na pojašnjenjima mnogih nejasnoća, te posjeti.

Bedrudin GUŠIĆ

Žak Klajn jučer u Foči otvorio prostorije IPTF-a

STALNO NADGLEDANJE LOKALNE POLICIJE

Da bismo dali šansu građanima za bolju budućnost, međunarodna zajednica i Misija UN-a se ponovo vraća u Foču, kaže Klajn

Specijalni izaslanik generalnog sekretara UN-a, Žak Pol Klajn, jučer je u Foči otvorio nove prostorije IPTF-a. Ceremoniji je prisustvovao i Sredoje Nović, ministar MUP-a RS. - Foča je dugo bila u sjeni prošlosti. Sada imamo priliku da idemo naprijed. Da bismo dali šansu građanima za bolju budućnost, međunarodna zajednica i Misija UN-a se ponovo vraća u Foču. Jedan od preduslova za ulazak u Evropu su profesionalne policijske snage. Mogu

reći da imam povjerenja u ove policajce - izjavio je Klajn novinarima. Ovo je prvi put da se IPTF vraća u Foču, nakon što su istjerani iz grada poslije ubistva Dragana Gagovića, u januaru ove godine. U međuvremenu, patrole su u obilazak dolazile iz Goražda. Sada 19 oficira IPTF-a boravi u Foči 24 sata dnevno. Koristit će prostorije CJB Foča, istovremeno nadgledajući rad lokalne policije. Klajn je najavio i pomoći IPTF-a u opremi, obučavajući

ali kako je rekao "tražiti će i saradnju". Ministar Nović je prije sastanka sa Klajnom pozdravio policajce opće policijske stanice. Komandir ih je predstavio riječima: "Pomož Bog junaci", i odgovorom: "Bog ti pomog' o". - Smatram da imamo profesionalnu policiju, ali imamo još posla da bi postigli veći nivo profesionalnosti. Zato od IPTF-a očekujemo pomoći - rekao je Nović.

Komisija za imovinske zahtjeve raseljenih i izbjeglica

USPOSTAVLJA SE TRŽIŠTE NEKRETNINAMA?

Studiju o mogućnostima uspostavljanja tržišta nekretnina u BiH priprema se u saradnji sa UNHCR-om * Korištenje fonda za kompenzaciju

Komisija za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica izrađuje studiju o mogućnostima uspostavljanja tržišta nekretnina u BiH, saznaće "Dnevni avaz". Ta bi studija za dva mjeseca trebala biti dostupna javnosti i njen sažetak pripremit će ova Komisija u saradnji sa UNHCR-om. - Mnogi ljudi ne mogu stupiti u posjed imovine čiji su vlasnici. Neki bi možda željeli da je prodaju, razmjene ili izdaju. Svoje nekretnine ljudi mogu ponuditi tržištu. Mi ćemo dati preporuke kako to trebaju uraditi - kazala je jučer za "Dnevni avaz" Vanesa Zečević, glasnogovornica CRPC-a.

Imovinski fond

Druga studija, koju ovo tijelo priprema odnosi se na mogućnosti korištenja imovinskog fonda kao kompenzacije za uništenu imovinu. Ova Komisija do sada je donijela oko 65.000 odluka o vraćanju kuća i stanova, a samo mali broj njih je implementiran. Do sada je prikupljeno više od 178.000 imovinskih zahtjeva. Posljednjim imovinskim odlukama Wolfganga Petrića predviđeno je da se postupak za povrat imovine kod općinskog stambenog organa prekida, u slučaju kada je zahtjev po osnovu istog prava na istu imovinu podnesen i Imovinskoj komisiji

Izvršnost ugovora

Prema njenim riječima, istraživači Komisije, koji na izradi studije rade već četiri mjeseca, obaviti će intervju sa raseljenim licima širom BiH i u inostranstvu, te sa izbjegličkim udruženjima. Svi koji budu željeli trgovati nekretninama moraju podastrijeti valjane vlasničke dokaze. Na pitanje koliko ljudi želi da zamjeni i proda svoju imovinu, Zečević nam je odgovorila da konačnih podataka još

HNK za povratnike u Kopačima

Pomoći vrijedna
8.000 KM

Ministarstvo rada i socijalne zaštite Vlade Hercegovačko-neretvanskog kantona, koju će predvoditi ministar Musair Penava. Tom prilikom, povratnicima će biti uručeno 50 paketa hrane i higijenskog materijala. Ukupna vrijednost pomoći iznosi oko 8.000 KM.

Pedeset treći nastavak

ADVOKAT JE UPOZORIO SUD: "OVDJE SE RADI O SUĐENJU ISLAMSKIM SVEŠTENICIMA"

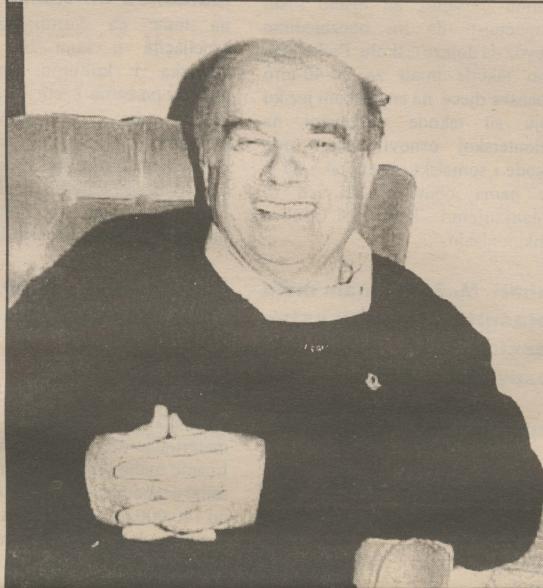
Intervju vodio: Rašid Nuhanović

Dr. Nedžib Šaćirbey: Pokupili smo se, pogledima pozdravili s rodbinom i u pratnji stražara krenuli nazad u Vojni zatvor. Put nije bio kratak, pričali smo. Ja uglavnom sa Azizom a i sa ostalim. Dan je bio dugačak te smo išli obasjani suncem. Stražari nas nisu požurivali i nismo žurili. Meni se pogotovo nije žurilo jer čim stignemo u zatvor Aziza će u svoju ćeliju a ja u svoju. Koliko se sjećam nas osmoro smo se vratili u istu ćeliju iz koje smo jutros otišli. Čim smo ušli nastala su pitanja. Koliko ste dobili? Mislilo se na koliko godina smo osuđeni. Kada smo rekli da sutra idemo na nastavak suđenja, drugi su to uzeli kao loš znak, dokaz da tu ima mnogo toga da se priča. Stigli smo i na večeru. Nismo bili gladni poslije bogata ručka u Sudu, ali smo hrani uzelici jeli, jer hrana u zatvoru je oskudna. Bili smo uzbudeni. Pričali smo onima koji dolaze na red sutra o pitanjima o odgovorima o ponašanju sudija i tužioca. Kada smo pušteni u umivaonu, uzelici smo svi abdest i kao obično pojedinačno klanjali. Bilo je vrijeme ikindije ali mi smo, ja jesam, a mislim i drugi naklanjali podne. Namaz me je a i druge smirio i nasatavljeni razgovor bio je tiši i polaganiji. Iza akšama do jacije je ljeti dug. S obzirom da su se svjetla u zatvoru rano gasila oko 21:30 mi bi smo klanjali jaciju u mraku prije jacijskog vremena. Smatrali smo da s obzirom na naše uslove u zatvoru da nam je to dozvoljeno. Pošto smo klanjali jaciju legli smo i mi na počinak.

Ja sam hvala Bogu uvijek dobro spavao. U našoj ćeliji bilo je ljudi koji bi zaspali prije nego li se svjetlo usagilo, a čini mi se da je bilo priličan broj onih koji su se dobar dio noći prevrtali. Imali su problem bilo da zaspnu bilo da u dobrom komadu spavaju. Nisam se čudio, jer u našoj sobi bilo je dosta onih koji su prebačeni iz Tuzle, gdje im je Sud 27-me divizije izrekao visoke kazne a bilo je i na smrt osuđenih.

SabaH: Šta je urađeno sa njihovim kaznama izrečenim u Tuzli?

Dr. Nežib Šaćirbey: Prije dolaska u Sarajevo sve te kazne su poništene i one su ovdje imali obnovu procesa pred sudom 38 divizije. Jedan od prebačenih bio je i Kasim ef. Ibrrišimović muslim da je bio imam u Gradačcu. On je bio sobni starješina. S nama se je sprljajljio i rado je pričao o sebi i svojim problemima. Njega je u Tuzli islijedivao Teufik Selimović - Budo, brat književnika Meše Selimovića. Pričalo se da je Budoni u toku rata ubio

DR. NEDŽIB ŠaćIRBEY

svog mlađeg brata koji je isto tako bio u partizanima. Ne mogu se tačno sjetiti, ali čini mi se da je i Kasim ef. Suden u Tuzli i osuden na smrt. Kasim ef. Bio je zabrinut, prilično govorljiv. Razgovor mu je bio potreba. Imao je karte i gledao u njih, gatao. Nama se je prosto naturnio da nam gleda sreću, pa je tako i meni gledao u karte prije odlaska na suđenje. Ono što je on video u kartama, ili rekao da vidi i o onom što je rekao nije slutilo na dobro.

SabaH: Da li ste Vi ta gatanja svhaćali ozbiljno?

Dr. Nedžib Šaćirbey: Bez obzira što nisam vjerovao u karte, nisam baš primio ugodno ono što je rekao, a nije rekao ništa određeno, mada je kao suzdržano i sa osjećajem sućuti najavio za mene visoku kaznu pa i do 20 godina. Međutim nakon jednog sata, ja sam došao sebi odbacio njegovo predviđanje visoke kazne. Mi smo spaval jedan do drugog i znam da mu san nije bio dobar. Pričao mi je da mu je u Tuzli Budoni dolazio noć u mraku, umotan u čaršaf i praveći se da je "duh" tražio od njega da govorí o ubistvu partizanskog kapetana Eseda na putu između Gračanice i Gradačca. Tužba je teretila Kasima efendiju da je u to bio uplenjen a on je govorio da o tome ne zna ništa. U Sarajevu Kasim ef. je osuden na srednju kaznu oko 10 godina (tačno ne znam). Kasima ef. sam

sreo u Zagrebu u toku svog studija, dakle prije kraja 1955. godine. Sreli smo se u kući Sulejmana Mašovića, kasnije kada sam ja već napustio Titovu Jugoslaviju. Kasim ef. je imao i značajno mjesto u starješinstvu Islamske zajednice BiH. Kako je završio ne znam. Vjerovatno umoran od naporna dana, ne samo radi mogu ispitivanja nego i pazio i voga slušanja iskaza drugih brzo sam zaspao i dobro spavao. Ujutro smo se spremili za naš odlazak u Sud. Krenuli smo možda prije osam sati ujutro. Uzgradi Suda bili smo oko

8:30. Zivahnosmo razgovarali mada se osjećalo da smo svi u nekom očekivanju. Ovoga puta uz nas su bila samo tri stražara, po jedan sa svake strane i jedan iza nas. Dan je bio lijep, sunčan i idući u Sud zagledali smo prolaznike. Neke smo prepoznali, neki su nas prepoznali, neke smo pozdravili neki su nas pozdravili. Došavši na prvi sprat Suda vidjeli smo da je već naša rodbina u sudnicu i a i naš advokat. Kada su svi i sudije i tužilac uzelici svoja mjesta Asim Bušatlić je pozvao mene, Azizu, Aliju i Ešrefa da zauzmemo svoja mjesta na prvoj klupi. Kada smo mi sjeli uveden je Edhem Šahović. On je ušao gledao više desno i lijevo, pa i nazad na nas na klupi, nego što je gledao prema sudijama dok mu se predsjedavajući nije obratio sa uobičajnim pitanjem: "Da li se osjećate krivim, optuženi Edhem Šahović?"

Edhem je nižeg rasta, možda 155 cm, mršav pročelav, on je bio po godinama najstariji od nas. Rođen je 1920. godine. Edhem je maturirao na Gazi-Husref begovoj medresi koju je redovito poхаđao po završenoj osnovnoj školi (četiri) razreda. Kada je predsjedavajući počeo s ispitivanjem Edhma, naš advokat je zatražio riječ i pošto ju je dobio rekao je upozorivši Sud da se ovdje radi o suđenju islamskim sveštenicima. Mene je ova advokatova intervencija na ovaj način iznenadila i nisam znao kuda cilja. Advokat je nastavio rekavši da sam ja službenik

Ulema Medlisa, da je Edhem imam Sunulaf ef. Džamije i Esad Puškić, koji je išao u Šerijatsku gimnaziju a u vrijeme hapšenja bio je đak Zubarske škole. I ja i Edhem i Puškić imali smo posjevdiočenje od Ulema Medlisa o našem postavljanju za vjerskog službenika. Koliko se sjećam advokat Mišo Semjan upotrijebio je izraz "Murasela" što je nisam tada shvatio. Vjerovatno je advokat Semjan s nekim razgovarao o tome. Sve trojicu i Edhemu i Puškiću i mene trebalo je nmještenje a da bi na neki način legalizirali naše oslobođenje od služenja u vojsci NDH. Sada je Semjan htio da naše suđenje proglaši: Suđenje muslimanskim sveštenicima.

Ja i Alija smo se zagledali i Alija mi je prošapnuo: "Odakle mu ovo sada?" Tužilac je gledao advokata koji je nastao da naše suđenje proglaši suđenje sveštenicima. U to vrijeme to bi značilo mali politički problem, jer se već radilo o ateizaciji koju provode komunisti. Ukinuti su Šerijatski sudovi, nije bilo više vjerontakse u školama, Šerijatska gimnazija je zatvorena a nije počela sa radom ni Viša Islamska Šerijatsko-teološka Akademija. Mektebi u koje su išla muslimanska djeca prije škole da nauče osnove svoje vjere islam i učenje u Kur'anu bili su zatvoreni. Predsjedavajući je prekinuo advokata Semjana tvrdnjom da mi nismo optuženi za vjersku nego protunarodnu aktivnost a to su dvije različite stvari. Advokat je nastavio izjavom da je njegova dužnost ne samo odbrana optuženih nego i da upozori Sud o kakvom se suđenju radi. Predsjedavajući je cinično zahvalio na upozorenju koje Sud ne privaća. Advokat je upozorio da u optužnici stoji da sam ja službenik Ulema Medlisa a da je Edhem imam a isto tako i Esad Puškić. U toku ovog duela Edhem je stajao okrećući se i desno i lijevo dok je naša rodbina dobila novi izraz na licu koji bih ja opisao kao izraz zadovoljstva, nade iznenadenja u pozitivnom pravcu.

ISPRAVKA

U prošlom 98.-om broju SabaH-a u Pedeset drugom nastavku intervju dr. Nedžiba Šaćirbey-a, na kraju teksta u desetom redu odozgo pisalo je ... "Ja sam redovno pisao svojoj djeci..." a trebalo je da piše ... "Ja sam redovno pisao svojoj djevojci..."

Muhamed ef. Hasić: Ne smijemo nikad zaboraviti na naš korijen

“MNOGIMA JE NOVAC U PRVOM PLANU”

Intervju vodio: Rašid NUHANOVIĆ

Muhamed ef. Hasić je osnovnu školu završio u Grahovici kod Gračanice, potom je završio Gazi-Husref begovu Medresu u Sarajevu i Pravni fakultet. Radio je jednu godinu u Odboru Islamske zajednice Doboj, a poslije završetka Pravnog fakulteta je radio dvije godine kao advokat u Gračanici. 1990. godine dolazi u Kanadu da posjeti jednog svog prijatelja i tu ostaje sve do nazad tri godine kada stiže St. Louis. Govori engleski jezik, što je svakako bio jedan od osnovnih razloga zašto su ga tražili da dode u taj grad, jer u to vrijeme je dolazio veliki broj Bosanaca a nije bilo nikoga ko bi mogao komunicirati između njih i Islamskog centra u St. Louis-u. Sada momentalno radi kao imam u St. Louis-u i veoma je aktivna u radu sa bošnjačkom dijasporom. Sve su to i razlozi koji su nas opredijelili da razgovaramo sa Muhamedom ef. Hasićem. Ujedno je prilika da se ovaj intervju oklapa sa sa Blagom noći koja je u petak na subotu.

SabaH: Molio bih Vas da nam predstavite Džemat u St. Lous-u?

Muhamed ef. Hasić: Bismillahir - Rahmani - Rahim. Mi imamo ovdje takoreći mješani džemat koji smo zatekli i koji posjeduje jednu novu veoma lijepu džamiju sa munarom a imamo isto tako jednu zgradu ovđe u gradu gdje ja radim uglavnom kao imam. Koja se koristi isto tako za džumumu i dnevne namaze kao i za ostale potrebe kao što su na primjer podučavanje djece vikendom i tome slično. Već sam rekao to smo mi zatekli i to je za nas Bošnjake velika prednost gdje se mi možemo okupljati, gdje možemo imati zajedničku večeru, gdje možemo držati mevlude i tako dalje. Postoji sala koja može primiti 300 posjetilaca. Dakle, postoji jedan bogati sadržaj koji je nama na raspolaganju a da nam niko nije tražio ništa za to. Sada mi pokušavamo da se priključimo i sa nekim donacijama. Dakle obje džamije rade u sklopu jedne organizacije. Nova džamija radi u novom dijelu grada i mi smo u većini skoncentrisani u donjem dijelu grada i oko ove stare džamije koja nema munare ali posjeduje dobar prostor koji se može koristiti.

SabaH: Od kada egzistira bosanski džemat u St. Louis-u?

Muhamed ef. Hasić: Ja sam došao ovđe 1997. godine. Do tada oni nisu imali ni imama. Praktično od 1997. godine mi ovđe imamo bošnjački džemat koji djeluje u

MUHAMED EF. HASIĆ

sastavu kompletog džemata ovog Islamskog centra. Mi nismo poseban džemat mi smo dio tog džemata. Mi petkom imamo oko 300 ljudi na džummi gdje je oko 30 Bosanaca a ostali su Pakistanci Arapi i tome slično.

Muhamed ef. Hasić: Imali smo u ljetnom periodu na kursevima vjerske pouke, bosanskog jezika i arapskog pisma oko 65 djece do 70-tero koji su pohađali svaki dan za trideset dana školu. Imali smo oko stotinu upisanih, ali nismo imali mogućnosti da im obezbjedimo prevoz da dolaze u školu. Preko ljeta smo takođe imali za 30-40-toro albanske djece na engleskom jeziku koju su takođe održavani na volonterskoj osnovi. Imali smo takođe i somalsku djecu, tako da je na nama obaveza da sve to organizujemo kako bi dobro funkcionalo.

SabaH: Možete li nam malo pojasniti to prisustvo Bošnjaka u jednoj ili obadvije džamije?

Muhamed ef. Hasić: Jedan

ISLAMSKI CENTAR U ST. LOUS-u

SabaH: Koje sve aktivnosti se odvijaju u tim džamijama?

Muhamed ef. Hasić: U obadvije džamije se obavljaju pet vakata namaza, zatim džumma namaz, tumačenje Kur'ana nedjeljom od 12:30 do 1:30. Imamo podučavanje djece subotom i nedjeljom Zatim podučavanje hadisa subotom ujutro poslije sabah namaza. Imamo takođe i dopunska nastava za djece iz matematike i nekih drugih predmeta. To se isto održava jednom sedmično tako da pokušavamo pomagati na raznorazne načine. Nekada smo imali školu za engleski kao drugi jezik, imamo i kurseve za kompjutere. Uglavnom svi ovi kursevi se drže na bosanskom jeziku, jedino ako nemamo dovoljno učitelja Bošnjaka onda se održavaju na engleskom.

SabaH: Koliko ima djece polaznika na tim kursevima?

petak mi klanjam u novoj a jedan u staroj džamiji i za dnevne namaze, ja sam ovdje u staroj džamiji ili džamiji u donjem dijelu grada. Uglavnom, ako mi organizujemo bilo šta, mi to organizujemo u staroj džamiji.

SabaH: St. Louis je jedan od najjačih bošnjačkih centara u Americi posebno po broju Bošnjaka. Da li Viznate i raspolazeći li podacima koliko otprilike ima naše populacije na ovom području?

Muhamed ef. Hasić: Može se skoro tvrditi sa sigurnošću da ima oko 20 hiljada Bošnjaka u St. Louisu. Prije godinu dana imali smo podatak da je ovđe samo preko jedne organizacije došlo oko 12 hiljada naših ljudi, međutim postoje i druge organizacije preko kojih su naši ljudi dolazili ovđe a dolazili su i iz drugih područja Amerike zbog posla, familije ili nekih drugih pogodnosti.

SabaH: Osim džemata da li u St. Louis-u postoje i neki drugi vidovi organizovanja naših ljudi?

Muhamed ef. Hasić: Radimo na tome da formiramo jednu asocijaciju u koju bi uključili sportska i kulturno umjetnička društva pa ćemo uzeti jednu manju zgradu gdje bi se obavljale te aktivnosti. U sklopu te zgrade bi bile i određene prostorije za klanjanje, učenje djece i gdje bi takođe imali i određenu vjersku literaturu i literaturu iz bošnjačke istorije.

SabaH: Kako su se inače naši ljudi snašli u St. Louis-u?

Muhamed ef. Hasić: Jedna ogromna većina bar kad je u pitanju materijalna strana se dobro snašla. Imamo ovdje ljudi koji su u Americi samo pet godina a kupuju kuće za keš od 140.000 hiljada dolara, a koji su u Ameriku došli praznih ruku kao što su došli i mnogi drugi. Međutim, što se tiče duhovne strane ili nekog vjerskog i nacionalnog osjećivanja tu nam je sastav vrlo slab. Na tome mi pokušavamo raditi koliko je god to moguće, ali nemamo baš nekih značajnijih rezultata. Uglavnom glavni akcenat je bačen na novac i zaboravlja se ko smo, odakle smo i gdje smo. Bojim se da takvim odnosom prema životu uopšte, mnogi ljudi će doći u situaciju da će imati problema sa svojom djecom i već se takvi problemi javljaju.

SabaH: U BiH se osjeća da je rat mnoge ljudi preporodio u vjerskom smislu. Vaš odgovor na prethodno pitanje ne ide u prilog takvoj konstataciji.

Muhamed ef. Hasić: Ljudi koji su došli 1993.-1994. godine ovđe, to su ljudi koji uglavnom nisu osjetili puno rat osim što su potrpani u autobuse iz nekog mesta po krajini i odmah prebačeni i poslati po svijetu. Oni se nisu mnogo preporodili. Međutim, imamo ove koji dolaze u posljednje dvije godine, među kojima je daleko veći procenat religioznih i osjećenih nego onih koji su došli prije, tako da njihova djeca znaju osnovne principe islama daleko bolje nego ona koja su došla prije.

SabaH: Već idemo u susret ramazanskim danima. Jbih Vas zamolio da kao jedan od naših imama u Americi date jednu poruku našim Bošnjacima u

Americi.

Muhamed ef. Hasić: Moja poruka bi uglavnom bila za sve Bošnjake, da se druže pogotovo u mjesecu ramazanu i da se to druženje nastavi i poslije ramazana. Jer, tamo gdje se ljudi druže tamo je i Božji blagoslov sa njima i imaju šansu da idu naprijed i da svoju djecu sačuvaju u okviru svojih tradicionalnih i religioznih vrijednosti i principa.

SabaH: Inače kako i sami rekoste u ovom našem razgovoru da smo mi skoro na putu gdje se među našim ljudima polakno gubi taj naš bošnjački identitet. Osim svega ovoga što ste dosad rekli imate li još nešto reći šta bi sve mi trebali učiniti da se ipak ne izgubimo u svijetu?

Muhamed ef. Hasić: Mi ovdje planiramo a tako smo radili i prošle godine da djecu pored vjeronauke učimo i bosanski jezik i bošnjačku istoriju. To je jedan vid kako možemo pomoći našoj djeci. Drugi vid je organizovano slanje naše djece preko ljeta na kampovanje u Bosnu i Hercegovinu, dok se još malo tamo sigurnosna situacija poboljša. Mi imamo primjera da su neki naši ljudi koji žive u Americi više od dvadeset godina planirali prodati svoju kuću u Bosni, međutim, kada su otišli tamo sa djecom djeca se nisu htjela vratiti u Americu iako su ona rođena ovđe. Onda su njihovi roditelji promijenili mišljenje i odustali od prodaje kuće. Sada svake godine djeca idu tamo. Kada sam ja došao ovđe nisu apsolutno govorili bosanski jezik a sada govorile. To je jedan efikasan vid vezivanja naše dijaspore za BiH.

SabaH: Ovaj intervju ste dali SabaH-u vi SabaH čitate redovno, približavamo se stotom broju ako i u tom smislu imate nešto reći, izvolite.

Muhamed ef. Hasić: To je jedan izuzetno dobar list. Čitao sam ga i prije nego ste mi ga počeli redovno slati. Imamo dosta svježih informacija, šta se dešava u našoj Bosni, imate i koristan dodatak o istoriji Bosne i Hercegovine imate i određene savjete kako da ljudi rješi neke svoje probleme u Americi i mislim da je dobar koncept lista. Na kraju želim da poseljam sve čitaocu i želim da ramazanske dane provedu u ibadetu da svoja srca i dušu osvježe i da se približe jedni drugima.

Američki život FESTIVAL OF NATIONS

Nama iz BiH zbilja čudno zvuče predugačka i složena imena nekih institucija u USA. Evo primjera - The Mohawk Valley Resource Center for Refugees Utica! A jednostavno, riječ je o Centru za izbjeglice. No, Americi su, pored imena rijeke Mohawk ubacili i ono Velley (dolina) pa Resource pa tek onda ono Centar. No, šta je tu je. A taj Centar, ne samo da pomaže unesrećenim nego ih podstiče da, pored upoznavanja sa Amerikom, očuvaju svoju kulturu i običaje. Svake godine organizuju Festival of Nations, ili ti naški - Festival nacija! I to još - Food and Entertainment! Hrane i zabave. Najveća dvorana u Utici i ove godine dva

dana je primala učesnike i goste. Lijepo se obukle Ukrajinke u svoje narodne nošnje pa još ljepše pjevaju i igraju svoje narodne pjesme i igre. Nastupali su Hindusi, Poljaci, Bavarci, (Njemačka) Italijani, Vjetnamci, Japanci, Škoti, Ifci... i The Bosnia Band bio je obadva dana najavljen u programu ali... Naši se stide našega a bogme Amerikanci se ne stide ničega što pripada njihovoј tradiciji! Što starija to je više ističu. Nastupio je tako i jedan mladič pripadnik plemena Indijanaca. Lijepo obučen i obuven u ono što su nosili "divlji" Indijanci. Oko potkoljenica privezao zvončice ala naše praporce pa igra a zvонci zvone cin! Cin, Cin! I pjeva na svome jeziku pjesme svojih pra-predaka.

M.K.

SAMOORGANIZOVANJE BOŠNJAKA BURLINGTONA

Na inicijativu nekoliko bošnjačkih entuzijasta oktobra 15. 1999. u Islamic Society of Vermont, Hegeman Ave. 73 Colchester, sastali su se Bošnjaci nastanjeni u Burlingtonu i bližoj okolini. Razgovaralo se o potrebi boljeg organizovanja, uključivanja mladih u bazične oblike rada i življena, te poboljšanju uslova za bolji timski rad.

Konstatirano je da su postignuti značajni početni rezultati, zajvaljujući prije svega entuzijazmu pojedinaca, pa i cijelih prodomica, od kojih posebno treba istaći porodicu Lendo. Već sada su evidentni efekti na planu vjerskog i kulturnog organizovanja, ali je društveno organizovanje Bošnjaka u vidnom zaostajanju.

U narednom periodu dograđivaće se i pobljšavati oblici kulturno-vjerskog djelovanja i otvoriti procedura za društveno

organizovanje Bošnjaka, kako bi mogli odgovoriti predstojećim zadacima i izazovu vremena. Moraju se ustanoviti konstantne veze između matične zemlje Bosne i bosanskih udruženja i na toj razini rješavati sva tekuća pitanja rellevantna za bošnjačke progonjane.

Međusobno druženje i bolje upoznavanje pomoći da se bolje sagledaju suštinska pitanja i nađu trajni putevi za njihovo rješavanje. U cilju uspostavljanja čvrste organizacije Bošnjaka na ovom području trebaće provesti izborni postupak, izabrati predstavničko jezgro i okupiti sve one koji bošnjački misle i osjećaju. Naša osiromašena Bosna čeka na naše uključivanje u njene započete privredne kulturne i vjerske tokove.

Zijad BEĆIREVIĆ

PRVA DŽAMIJA VERMONTA

Bošnjaci Burlingtona sa pripadnicima islamske vjeroispovijesti iz Arabije, Indije, Pakistana, Iraka, Irana, afro-azijskih zemalja, uključeni u Islamic Society of Vermont, združenom akcijom provedenom posljednjih mjeseci na području Burlingtona i okoline, obezbijedili su 173.000 dolara i kupili objekat u kojem je otvorena prva džamija Vermona. U džamiji se vrše vjerski obredi, jdeca uče osnovima Islama, a krajem svakog mjeseca okupljaju se brojni muslimani ovog područja na zajedničkoj večeri, koju sami pripremaju u svojim domaćinstvima.

Kroz druženje i razgovor ljudi se među sobom bolje upoznaju, mjenjanju iskustva i kulture, obogaćuju sopstvene spoznaje.

Sredinom oktobra Islamic Society Vermont vrši pripreme za nužnu djelimičnu sanaciju kupljenog objekta, kako bi u budućnosti više odgovorio svojoj namjeni. Prikladnije će se urediti i orpemiti društvene prostorije, sanirati mokri čvor i urediti priručna kuhinja. Poslovi će se obaviti dobrovoljno, amaterski, a u materijal će se uložiti oko 10.000 dolara. U kraćem predstojećem periodu prioritetno se mora rješavati lokacija mezarluka za ukop umrlih, o čemu već postoje određene alternative. Realno je očekivati da Islamski centar Burlingtona postane vodeći vjerski i kulturni centar za cijelo ovo područje.

Zijad BEĆIREVIĆ

Mr. Synath Buth

Mr. Synath Buth i vaš reporter, "službeno" su se upoznali u septembru 1998. Ono, službeno, bilo je samo od njegove strane. Mada šef službe za brigu o useljenicima u Utici, svojim automobilom vozio me je da vidim stan u koji treba da preselim. - Meni je lijep i onaj u kome sada živim... - Jeste. Ali on je skup a Vi ste samac. - Ne plaćam ja nego socijalno. - reake sam naivno. - Da, ali od iznosa koji vam pripada. Stan u kojem sada stanujete košta 350 dolara a Vi imate ukupno 416 u bonovima i gotovini... Ne znajući gospodinu ni ime ni

dužnost koju ima, upitah; - Oprostite, iz koje ste vi zemlje? - Kambodža... - Oh, vi imate tamо Pol Pota a mi u Bosni Radovana Karadžića. Primjetih kako gospodin u mene pogleda kao da sam tek sišao sa Marsa. Vidjevši njegovo iznenađenje, ja nastavih; - Vaš Princ Norodom Sihanuk i Tito bili su prijatelji. Tito je mrtav a Princ Sihanuk živi u Kini...

Tak tada sam rekao gospodinu da sam u Bosni i ex Jugoslaviji bio novinar... Od tada ja mr. Sinath-a Buth-a oslovjavam sa mister Princ a svi iz Bosne koji su u Utici zovu ga Sinan. Čim se malo "zakače" sa nekim

Muhamed KOPIĆ

SabaH

Sjećanje na jednu godišnjicu

DAN KADA SMO SVI PLAKALI

9. studenog / novembra 1999. godine navršilo se šest punih godina otkako je srušen Stari Most u Mostaru. Biser svjetskog graditeljstva, drgaulj iz riznice poznatog arhitekte M. Sinana tj. njegovog učenika Hajrudina nestao je u talasima gladne Neretve. Gledajući snimke sa video kamere tada nama nepoznatog novinara koji je autentično snimio ovaj vandalski čin kako se ruše dijelovi Starog Mosta svi smo toga trenutka plakali kao mala djeca, kao da se je otkidao dio po dio našeg tijela.

Eto nakon 427 godina odolijevanja svim nepogodama, potresima i ratovima naš Stari Most spomenik nulte kategorije prestao je da postoji, ali ne u našim srcima iako Bog da on će opet postojati u stvarnosti, još ljepši i "stariji", da prkositi sili i svim ostalim nepogodama. Pa i kada su ga uspjeli oskrnaviti, njegova ga je ljepotica Neretva u jednom hipu uspjela oprati. Nije stigao ni izdahnuti a već je bio opran od nečiste ruke i dijela nečistih onih koji nečisto poslaše na njega da učini nemoguće: DA GA UBIJE! No starina se samo abdestila, malo stresa i sada na poduzor Sedždi čeka da se preko Ruku-a vrati na Kijam.

Vratit će se inshallah!!!

Nismo se mogli načuditi takvoj mržnji i fanatizmu poslije tog sramnog i bezumnog čina urljanu spodoba u odorama HVO-a što je srušen naš Stari Most. Još više nas je zabolila izjava onog generala HVO-a Praljka koji je izjavio sredstvima informiranja da bi on opet naredio rušenje Starog Mosta za samo jedan mali prst svog vojnika. Na sramotu i čast takva izjava od jednog generala. Da bi cijenjeni čitaoci našeg SabaH-a još bolje bili upoznati kako je taj vandalski čin doživio naš a.r. književnik Alija Isaković podsjećam na njegovu izjavu datu listu OSLOBOĐENJE dva dana poslije rušenja Starog Mosta iz njegove knjige *Antologija Zla* a koja glasi: "Stari most i Rvati"

"Jučer, 9. studenoga 1993., Krleža bi zavatio: Sačuvaj me, Bože, tisuću godišnje hrvatske kulture i hrvatskoga topništva. Rvati su srušili Stari Most u Mostaru poslije 427 godina prijevljivanja tim barbarskim činom hrvatska tisućugodišnja kultura dobila je pečat srama svjetske nulte kategorije koji će istrajavati u njenom europskom obzoru i

ozračju narednih 427 godina. Bobanovi Rvati su ovim divljačkim zahtvatom amnestirali odgovarajuće četničke srpskoartiljeriske kulturološke restauratorske zahvate u Hrvatskoj. U utrci divljacke kulturološke restauratorske zahvate u Hrvatskoj. U utrci divljacke strasti u Mostaru, Rvati su pobjedili četnike. Miniranjem džamije u Počitelju, predali su četnicima žutu majicu vladube...

Pišući i svojevremeno tekst o četničkom razaranju Dubrovnika ja sam plakao doživljavajući vlastito razaranje. I opet bih. Jer to nije stav, već pobuda.

Rvati su srušili Stari Most i to je njihovo definitivan mostarski poraz. Mostar nikada nije bio hrvatski, i neće biti. Time neću da povrijedim ono malo ojađenih mostarskih Hrvata. Može rat trajati 427 godina, ali ti divljadi ne mogu ovladati takvom oplemenjenom pitominom.

Cijim opancima smeta Stari Most,

tim je Mostar prevelik luksuz. I prevelik zalogaj. Upoznao sam brojne vrijedne i ugledne Hrvate u brojnim hrvatskim kulturnim institucijama, suočio sam u njihovom nastojanju da u jednoumnom jugoslavenstvu dobiju svoja prirodna hrvatska prava, od Deklaracije o jeziku, do jučer. Jučer,

GRAD JE NAJVIŠE ŠTO SE IZGUBITI MOŽE

Mostaru, umjesto suze

**Slavljeniče svjetlosti i dobrote
Ti mi sve dade, drugi ote**

**Crni petak osvanu u vodi i gori
Napali te mučki, ubli zlotvori**

**Otkud stiže usud? Toliko zvijeri
U ljubavi koja je lažna, u zavjeri**

**Od sve raskoši zar ne osta ništa
Već sablasni kostur. Pusta mezarišta**

**S mostrima, i Most su Stari
ubli s brda barbari**

**Govori tuga nad Mahalom i Lukom
Samo ne glasom, već mukom**

**Izborano, sve je grđe moje lice
Dok tebi kičmu lome, pišu umrlice**

**Osjeća se neduh koji dušom šeta
Dok gaze tvoje voće, kradu tvoja
ljeta**

**Dok prodaju maglu stvrđnutu u
gvožđe
Akvariel te juga brani. Slavi grožđe**

**Tvoja ljubav razdijeljena svijetu
Vraća ti se kao ruda magnetu**

**Iza vida nećeš niakd biti
S tvoje česme pjesmu ćemo piti**

**Da ljepotaš i beharaš tako voljen
Grad rođeni sada grozno ogoljen**

**Iz dubokih provalija tmine
Sinuće ozarje davne mjesečine**

**Tebe sunce uznesi, tebe grli rijeka
Otkad je svijeta i pamтивијека.**

9. studenoga, Rvati su se popišli na te ugledne hrvatske institucije i to mokrenje će zaudarati narednih 427 godina, bez obzira na sve probrane deterđene i dezodorante. Poslije Počitelja i Mostara, zazivanje tisućugodišnje kulture doima se isto ako i retorički kosovski plač. A ovo, sada, gola je realnost i bijeda. Na žalost i sramotu!"

Isti slučaj doživljaja tog vandalskog čina našeg sugrađanina Mostarca Alije Kebe pjesnika koji kroz poetsko izražavanje dočarava taj momenat a iz njegove knjige MOSTARI I BARBARI pa Vam šaljem dvije njegove pjesme: "Na dan smaka svijeta" napisanu tačno 9.11.1993. kada je srušen Stari Most i njegovo divno poetsko doživljavanje rušenja našeg voljenog Mostara "Grad je najviše što se izgubit može". Uz srdaćne selame i pozdrave svim Mostarcima ma gdje bili da se prisjeti i ne zaborave, kao i svim ostalim ljudima dobre volje.

Uzgred da napomenem jednu radosnu vijest da je 29. septembra 1997. godine izvađena prva gromada Luka Starog Mosta teška nekoliko toana pred očima cijelog svijeta. Sretno i hairli da nam ponovo sine u svoj svojoj ljepoti. Amin! Ina kraju da citiram gosp. Esada Jusića koji je 15 godina živio u našem gradu: "Nikad se neću moći nagledati Starog Mosta i

njegovog pada, kao što se neću "namisliti" o (NE)ljudima koji ga, to samo misle srušiše".

Osman GUZINA - Mostarac

NA DAN SMAKA SVIJETA

Grad ubili
Most ubili
Ubili ubili ubili...

Da su mogli i Rijeku bi
Da su mogli i Sunce bi
Da su mogli i Nebo bi

Uzaman

Nisu se zamostarili
Nisu se ni uneretvili

Ako ih nije neko opsihirio
Haram im bilo

Ubojice ubijenom pljuju
i mrtvo lice
Ubijeni sažaljeva
i pmati
svoje ubojice.

Zagreb, 9. novembra 1993.

Albania Limousine & Car Service

24 sata 7 dana u sedmici obratite se
Antonu Dokaju

na TEL-FAX: (914) 234-2343
TOLL FREE: (800) 734-0453

Limousine 6-8 osoba (1999)
Mercedes * Roys Roys * Lexus

Intervju: Robert Frovik

NE DIRAJTE DODIKA

Budite oprezni u tome koliko daleko možete ići sa određnim zahtjevima prema Dodiku u ovom momentu* Mislim da zapadni Mostar ostaje užasno rigidno mjesto* Glavna moja preokupacija u ovom momentu je rješenje pitanja vlasništva i smoodržive ekonomije * Čapljina ostaje naš veliki problem i na takva mesta moramo sada obratiti pažnju

Intervju vodio: Sead NUMANOVIĆ

Robert Frovik je vjerovatno već odavno odustao od toga da ide u penziju. Kada je početkom septembra ove godine pozvan ponovo u Stejt dípartment na novu dužnost, bio je to njegov deveti ili deseti povratak starom poslu - diplomatiji. Ovaj bh. javnosti poznati diplomata ne djeluje ni malo umorno ili razočarano zbog odluka svojih prepostavljenih. Prije bi se moglo reći suprotno. Frovik je vrlo zadovoljan poslom kojim se bavi. U piramidalnoj strukturi u uredu najisturenijeg "igrača" SAD za trusno područje Balkana - ambasadora Džejmsa Dobinsa, Frovik je glavni za BiH.

Ambasador Frovik ne krije svoje zadovoljstvo što je ponovo u vezi sa BiH. "Tamo ću ići najmanje jednom mjesečno da pratim naše aktivnosti na terenu. Do sada sam bio dva puta i učio jasne znake promjene. Dosta je toga uradeno i još mnogo treba da se uradi. Drago mi je da u tom procesu mogu pomoći posebno u realizaciji nove ideje visokog predstavnika Petrića o vlasništvu. To je bitno kako bi smo znali koliko se može povećati samoodrživost BiH", kaže Frovik na početku razgovora za naš list.

Šta ćete Vi, u stvari, raditi u BiH?

- U većini slučajeva, naši su vojnički ciljevi, postavljeni u Dejtonu, ispunjeni. Na političkom su polju napravljeni značajni uspjesi, dok sa ekonomijom to baš i nije slučaj. Mislim, da na tom polju moramo imati više koherencnosti. Zato pokušavam da saberem snage MMF-a, Svjetske banke, USAID-a... kako bi se stvorilo nešto što zovem "ekonomski car". OHR je formirao ekonomsku radnu grupu (ETF), a nedavno je promovirana i Radna grupa za borbu protiv korupcije (ACTF). To sve radimo, posebno kada je borba protiv korupcije u pitanju gdje stvari moramo raščistiti što je više i što je dublje moguće, kako bi stvorili mogućnost za ekonomsku samoodrživost BiH. Može se, tako, reći da ću biti više fokusiran na ekonomska nego politička pitanja, što u toku mog ranijeg mandata nije bio slučaj. Uglavnom moj zadatak će biti ne samo ekonomija i borba protiv korupcije, već i primjena Dejtona u cijelini.

Šta su Vaše glavne brige kada je taj proces u pitanju?

- Glavna moja preokupacija u ovom momentu je rješenje pitanja vlasništva i smoodržive ekonomije. Mislim da je sa vojničke strane puno toga uradeno, mada sm se uvijek nadowa da će se pokazati više stvarne spremnosti kada je u pitanju hapšenje optuženih ratnih zločinaca, ali - u cijelini uzev, ono što su vojnici rekli da će uraditi - uradili su. Na političkom polju, podrška što ju je Vijeće za implementaciju mira iskazalo za nacrt stalnog izbornog zakona još je jedan korak bliže izbornom procesu koji će biti organiziran i nadziran od strane domaćih stalnih izbornih organa. Tako da se nadamo da će naredne godine izbori biti organizirani na osnovi postojanja stalnog izbornog zakona i stalne izborne komisije. Na ekonomskom planu, SAD će uraditi sve što mogu da stimuliraju primjenu mehanizama koji su sistemski već poznati i dostupni kroz zakone usvojene u proteklom nekoliko godina. To se ne odnosi samo na brojne agencije i timove koji se bore protiv korupcije, već i prikupljanje poreza i carina na način na koji se to radi na Zapadu. Ovdje moram reći da je CAFAO napravio odlučan posao na tom planu trudeći se da osigura da se novac od carina sliva u poznate fondove, a ne privatne džepove nekolicine ljudi. Također i federalna Finansijska policija koja je pokazala ne samo svoju osposobljenost već i hrabrost da se nosi sa problemima korupcije u BiH. Dakle, ne smatram da se ovdje trebaju uvoditi još neki novi - dodatni mehanizmi, već ono što je prisutno učiniti što efikasnijim. Takvo što zahtjeva promejene u finansijama i pravosudu. U ovom prvoj oblasti - moje kolege i saradnici pokušavaju promijeniti platni sistem na taj način što će se umjesto u satraomodne platne sisteme, prihodi slijivati u banke, po uzoru na Zapad. Kada su promejene u pravosudu u pitanju, tu baš i nemam jasnu viziju poteza koje trebamo poduzeti, ali znam da se dosta radi na obuci sudija i advokata i da to poduzimanje ne saro Amerikanci, već i drugi predstavnici međunarodne zajednice. Neki ljudi u BiH, uključujući i visokog predstavnika, smatraju da je previše ljudi angažirano u preispitivanju rada tužilaca i sudija na različitim nivoima, umjesto da se koncentriraju na to kako pomoći pravosudu da bude efikasnije.

Pomenuli ste niz međunarodnih agencija koje se bave borbot protiv korupcije. Čini mi se da je tu puno

babica, a zna se kakvo je dijete u takvom slučaju...

- Mislim da se te aktivnosti moraju više koordinirati i u tom svjetlu gledam na ideju ambasadora Petrića da formira antikorupcionu transparentnu grupu u koju poziva ljudi sa terena da mu se priključe i koordiniraju te stvari. Mislim da je to dobra ideja i da se ta grupa mora češće sastajati.

Govoreći o entitetima, šta su za Vas tri najveća problema u RS?

- Dodikova i pozicija njegove koalicije je prilično krhka i ne bi bilo ni malo mudro da bilo ko pokuša narušiti makar i takvo stanje. Posebno ako se radi o snagama koje su zainteresirane za napredak mirovnog procesa...

Budite malo jasniji - kome upućujete ovu poruku?

- Upućjem je bilo kome ko ima namjeru destabilizirati Dodikovu vladu. Na primjer, onima koji iz drugog entiteta postavljaju odredene zahteve zbog kojih bi moglo doći do pada Dodikove vlade, a oni to iskoristiti. Takav čin bio bi kontraproduktivan.

Priznajem, mislio sam da govorite o Socijalistima koji su nedavno, između ostalog, otišli u posjetu predsjedniku Miloševiću. Znate na koga mislim - predsjednik Radišić, g. Đokić, zajedno sa bivšim predsjednikom RS Nikolom Poplašenom... Šta ćemo sa njima?

- Mi smo jako zabrinuti da bilo ko - nakon svega, a posebno nakon činjenice da je Mološević optužen od strane Haškog tribunala za ratne zločine - odlazi u posjetu tom čovjeku. Ono što me sada piše imao sam namjeru reći i ranije - SAD podržavaju odluku ambasadora Berija i OHR-a vizavi Srpske radikalne stranke. Dodika napadaju iz raznih uglova i ljudi na obje strane tih uglova moraju biti vrlo, vrlo oprezni...

Koje dvije strane?

- Pa, u parlamentu RS imate neke radikalne Srbe, ali isto tako i Bošnjake sa vrlo značajnim brojem glasova u tom tijelu.

Radikalni Bošnjaci, također?

- Ne, nisam to rekao. Ali, ono što se u jednom momentu čini kao korisni taktički manevar, ne mora uvijek biti tako. Zato, oni moraju biti oprezni...

Ustvari, Vi ste zabrinuti bošnjačkim zahtjevom za rekonstrukcijom Dodikove vlade?

- Ne želim ići u detalje, već naglasiti poruku - budite oprezni u tome koliko daleko možete ići sa određenim zahtjevima prema Dodiku u ovom momentu. Na primjer, da li je bilo pametno napraviti takvu klimu koja je dovila na predsjedničku poziciju Nikolu Poplašena.

E, kada smo kod njega, kako riješiti predsjedničku kruz RS?

- Ne bih rekao da tamo imamo kruz. Ona je bila to mnogo više dok je Poplašen bio predsjednik nego li je sada, kada to više nije. Sada je marginaliziran. Tako da sada tamo nemamo kruz, već nariješenu situaciju.

Ali, prema Ustavu RS, zakoni koje izglaša Narodna skupština stupaju na snagu kada ih potpiše predsjednik. Pošto njega nema, nema ni zakona. Zar to već nije kriza?

- Nisam siguran kako to definira Ustav RS, ali mislim da potpredsjednik može stupiti na predsjedničku dužnost pod određenim uslovima...

To znači da nemate odgovor na moje pitanje - kako riješiti predsjedničku kruz u RS?

- Nema brzog rješenja za takve situacije...

Ali to nije jučerašnji problem, on traje već međesecima.

- Pa mi mislimo da se RS kreće u dobrom pragu i da radikalne fiksacije nisu nešto što nas sada treba operećivati. To nije samo naše mišljenje, već i stav mnogih Srba u RS.

Da se vratim mom prvom pitanju - ako dobro razumijem, najveća briga Administracije kada je RS u pitanju je i provedba Dejtona tamo - odnosni se na poziciju premijera Dodika?

- Dodik je poduzeo niz prilično odvažnih poteza...

Na primjer?

- Povratak ibjeglica. Zabilježen je povratak u stotine sela u RS, arbitražna odluka o Brčkom, ekonomske reforme...

Ne vidim da u tome Dodik igra ikakvu bitnu ulogu. Vi govorite o povratku. Analizirajte područja u koja se ljudi vraćaju. U principu - tamo Dodik nema ama baš nikakvog utjecaja. Arbitražna odluka o Brčkom - koliko znam Dodik je bio žestoko protiv nje pokušavajući je promijeniti na svaki način...

- Ko kreira atmosferu za takve događaje. Ti previše gledaš na lokalne organe, a...

Odlично! Neka je to Dodikova zasluga. Šta ćemo sa Ferhadijom u Banjoj Luci. Taj problem mu je pred noseom...

- Vjerujem da na tom problemu radimo samo sa Dodikom i da je to samo u njegovoj moći, on bi ga riješio mnogo ranije. Gradonačelnik Banje Luke je tu glavna prepreka i on je to javno rekao. Za neke stvari treba nam vremena. Ako je Dodik tu i ako neke pozicije možemo nekako neutralizirati, i taj se problem može riješiti, sa Dodikom.

Za mene, ovo je više nego principijelno pitanje - ako Dodik može kreirati klimu za povratka Bošnjaka u, kako kaže, stotine sela u RS i ubijediti tvrdokorne srpske nacionaliste u Podrinju da to treba tako raditi, kako ne može riješiti problem jedne džamije na području gdje je njegova vlast - neupitna?

- Ne mislim da Dodik može riješiti svaki problem, ali - naša je ocjena - da je njegov trud - u cijelini uživ - pozitivan. I mi podržavamo ono što on čini. Mi, naravno, želimo da rezultati budu bolji. Na primjer, sa njim smo nedavno razgovarali o povratku u Banju Luku. Vjerujem da ćemo tu imati dobre rezultate - usprkos gradonačelniku! Nemojte smetnuti sa uma i pitanje - šta je alternativa Dodiku?

Šta je sa Federacijom? Šta su tri najveća problema za taj dio BiH, po Vama?

- Nisam dovoljno dugo bio na terenu da bih mogao dati tako detaljan odgovor na pitanje koje postavljate, ali, moram reći da sam bio razočaran (NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

stavovima mojih sagovornika prilikom zadnje posjete Mostaru. Ti su stavovi bili isti kao prije dvije godine. Istina, pitanje policije postavlja se vrlo ozbiljno, zabilježen je izvjestan stepen povratka, mada ne vjerujem da ga je bilo u zapadnom dijelu grada, počela je i obnova nekih dijelova privrede, ali su stavovi ljudi - u principu - ostali isti. Mislim da zapadni Mostar ostaje užasno rigidno mjesto. Sjećam se da mi je tadašnji gradonačelnik Mostara - Mijo Brnjović prilikom moje prve posjetе rekao da Hrvati žele nešto poput onoga što su Srbi ostvarili sa dobijanjem RS, u kome će zapadni Mostar biti središte njihovog područja. To je bilo prije nekoliko godina i oni su nastavili sa takvom politikom. Govoreći, pak, o Federaciji u cjelini, institucionalne reforme u cjelini su moja glavna briga, posebno kada su pravosuđe i finansije u pitanju. To posebno obzirom na zadatak koji imamo u vezi sa korupcijom.

A kada je BiH kao cjelina u pitanju?

- To je onda povratak izbjeglih i prognanih, na prvom mjestu i efikasan rad centralnih institucija. O ovom prvom problemu razgovarali smo sa liderima na svim nivoima, sa kojima smo se sreli. I - u odnosu na moj raniji mandat, na tom planu su postignuti određeni pozitivni rezultati. Na primjer - Drvar, Travnik, priličan broj povrataka u Sarajevo, Stolac, također, mada Čapljina ostaje naš veliki problem i na takva mjesta moramo sada obratiti pažnju.

Šta kanite poduzeti u Mostaru, obzirom na to što ste rekli u vezi sa stanjem u tom gradu?

- Pa, mislim da će biti interseantno gledati stanje nakon izbora u Hrvatskoj. Izgleda da će modernisti dobiti izbore, što bi se moglo odraziti na Mostar tako što bi neki ljudi mogli početi mijenjati svoj rigidni stav prema primejini Dejtona. No, želim istaći da moj jedini problem u Federaciji nisu hrvatski ekstremizam. Mislim da Hrvati, također, imaju pravo da izražavaju svoje stavove i htijenja. Na primjer, u Travniku sam

dao izjavu u kojoj sam naglasio da se treba omogućiti povratak Hrvatima u njihove domove u ovom gradu, odnosno, općenito da se treba omogućiti povratak Hrvata u njihove domove. Nadalje, mi smatramo da treba postojati ravnoteža između medijskih potencijala i izražavanja Bošnjaka i Hrvata. Mi ćemo se i dalje fokusirati na provođenje Dejtona i raditi na tome usprkos i nekim tvrdoglavim političarima koji se tome suprostavljaju. Mi ćemo raditi i sa njima...

Kako? Uklanjanjući ih?

- Pa, mislim da će biti interseantno gledati stanje nakon izbora u Hrvatskoj. Izgleda da će modernisti dobiti izbore, što bi se moglo odraziti na Mostar tako što bi neki ljudi mogli početi mijenjati svoj rigidni stav prema primejini Dejtona. No, želim istaći da moj jedini problem u Federaciji nisu hrvatski ekstremizam. Mislim da Hrvati, također, imaju pravo da izražavaju svoje stavove i htijenja. Na primjer, u Travniku sam

Da bi ste ubrzali mirovni proces, šta bi ste sada promjenili u Dejtonskom ugovoru?

- Dejton je plod brojnih kompromisa

i mislim da s u njemu ništa ne treba mijenjati. Ako bi smo počeli mijenjati bilo šta u njemu, otvorili bi smo Pandorinu kutiju. Stoga, ne smatram da bilo šta treba sada mijenjati, već provoditi uz odredenu mjeru poštenja i pravičnosti.

Borba protiv korupcije...

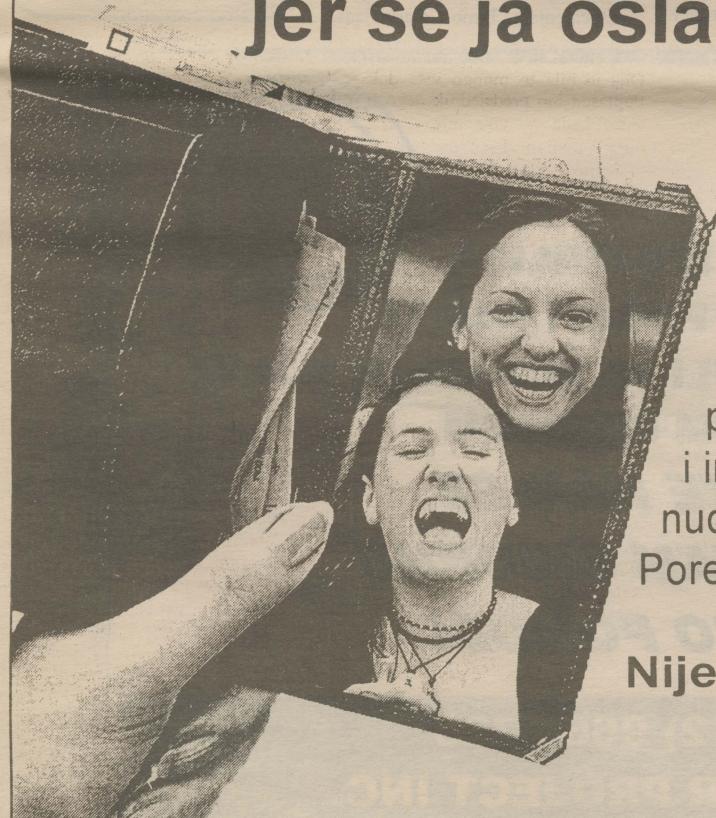
- Kada je borba protiv korupcije u pitanju, nju posmatram kroz prizmu cijele države, a ne nekog njenog posebnog regiona ili etničke grupe. Od kada sam postavljen na ovu novu dužnost, dva puta sam bio u BiH - prvi put kako bih saznao neke činjenice u vezi sa korupcijom, a drugi put da bih razmotrio mehanizme borbe protiv nje. Međunarodna zajednica je razradila brojne mehanizme borbe protiv korupcije, ali sličnog primjera nije bilo kada su u pitanju domaće vlasti. Da, neke uspjehe napravili su ljudi iz CAFAO-a i Carinske uprave te Finansijske policije, ali to nije dovoljno. Treba uložiti puno više naporja. Znam da premijer Silajdžić

već dugo vremena pokušava "progurati" sistemske reforme koje bi mogle biti pozitivne. On posebno ističe legislativne promjene i mislim da bi bilo korisno da se do kraja godine neke od tih promjena i dese posebno kada je transparentnost u pitanju.

Milošević je na izdisaju...

- Situacija u Srbiji je dramatična. Rastuće nezadovoljstvo ratovima koji su vodeni u posljednjih deset godina od ovoga na Kosovu, pa preko Bosne i Hrvatske rezultiralo je sve jačom opozicijom prema predsjedniku Miloševiću. Mislim da je on na izdisaju. On, u ovom momentu, ima toliko moćnih neprijatelja koje je priskrbilo zbog tragedije situacije u kojoj se našla Srbija. Nadam se da ćemo na vlasit u Srbiji imati demokratske snage koje će omogućiti da se nešto što mi Amerikanci smatramo kao ispravne stvari - i provede u djelo.

Moji najdraži mogu se osloniti na mene, jer se ja oslanjam na Western Union®!

Za sve informacije nazovite:

1-800-325-6000

www.westernunion.com

Nije ni čudo da sve više i više Bošnjaka koriste Western Union servis.

WESTERN UNION MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwide™

**4. DECEMBAR
SVI ZA "BOŠNJAK" - BOŠNJAK ZA SVE
Zabavno veče**

BOSANSKA DUBICA ETNIČKI ČISTA

Duboko je skirvena Istina o malom bosanskom gradu na obali Une, koji već početkom devedesetih utonu u četničku histeriju, izgubi svoj šarm i stoljetnu harmoniju, zatvori vječne kapije gostoprivmstva. Četinci ga opasnaše neprobojnim kordonom mržnje i dosljedno provedoše kasičan - školski primjer etničkog čišćenja, kakav do tada u istoriji svijate nije primjenjen.

Grad izgubi svoja obilježja, svoju djecu i svoje ime. Bosansku Dubicu preimenovaše u Kozarsku, gurnuvši je iz pitomih riječnih dolina u brda, u planine, da srećnu budućnost kalja u seoskom blatu, da ukaljani obraz krije od sugrađana, od djece koja sada lutaju svijetom tražeći Domovinu i izgubljeni raj.

Malo ljudi, osim Dubičana danas zna daje od 1990. do 1994. godine u ovom gradu, ovoj opštini, ostvaren Prvi strateški četnički plan o etničkom čišćenju. Dosljedno provedena strategija mržnje dala je potpune rezultate. Do 1990. na području dubičke opštine živjelo je 32.600 stanovnika. Od čega 7.900 Muslimana i oko 900 Hrvata. Dubički Muslimani živjeli su isključivo u gradu i prigradskom naselju Jošik i kao

starosjedioci primili i bogato ugostili brojne srpske pridošlice, da bi im OVI kratko vremena poslije oteli zemlju sve do okućnica, otudili njihovu svijest i na kraju im došli glave. Danas slovom i brojem u Bosanskoj Dubici živi svega sotinjak Muslimana, starih i iznemoglih ili onih koje surova sudska bina bilo kojeg razloga u tom tamnom viljetu ostavi. Svi ostali lutaju od nemila do nedraga i traže nove puteve sreće, ostajući uvijek duboko u srcu Dubičani. A već početkom 1990. u Dubicu dodoše tvorci i stratezi Velike Srbije. Označeni kao privrednici dadoše se marljivo na posao. Trajno snažne ekonomski i trgovačke veze sa susjednom Hrvatskom i obližnjim Zagrebom oslabiše i presušiše, a robni putevi krenuće ka Srbiji i nazad. Poče izgradnja nekih sumnjivih objekata po dubičkim selima, a krajem devedesete doseliše četničke formacije u S.D. Jelovac, na domak Prijdora i Draksenić, prema Bos. Gradiški, da "čuvaju" narod od prijetecog hrvatskog MUP-a. Kratko potom na ulaze i izlaze iz grada postaviše se vojna utvrđenja sa mitraljescim gniazdom tako da ni ptica nije mogla nekontrolisano doći ili otići. Vojne uniforme dobrovoljno ili pod prisilom obuće mладо i staro. Muslimani izgubiše rukovodeća radna

mjesta, a potom najveći broj i posao. Pod okriljem policijskog časa, u noćne sate, počeće paliti lokale u vlasništvu Muslimana, muslimanske kuće. Miniraše, popališi i srušiše sve četiri dubičke džamije. Nakon prvog ubistva mesara Sulejmana Nezirevića, zaredaše sporadična ubojstva u Josiku, Leptihoru, Krivića brdu, lokacijama gdje je muslimanski živalj bio najviše koncentrisan. Narod se panično daje u bijeg, s početka iz prigradskog u gradski dio kod rođaka i poznanika. Vješto izrežirani napadi sa područja Hrvatske Dubice gurnuše zaplašenu masu u bijeg prema Prijedoru, a potom uz režiranu pomoć "Crvenog krsta" krenuše konvoji prognanika u daleki svijet. Od 1991. godine u Hrvatsku, a odatle u Njemačku i druge evropske zemlje Srbi protjerane srebu dubičke muslimane i Hrvate, njih 9.000. Tokom cijelog perioda, tačnije od 1992. godine posebna međunarodna humanitarna organizacija pod prvim imenom "Preživjeti zimu" a potom "Krig Oberleben" preuzela je i prevela najveći broj dubičkih prognanika. Prvi čovjek te organizacije, veliki humanista g. Martin Fišer, Austrijanac, vršeći svoju humanitarnu funkciju pomagao ostvarenje četničkog plana o etničkom čišćenju Bos. Dubice. Više od 2,5 godine ova organizacija je "izvozila" isključivo

Muslimane iz Bos. Dubice.

Plan srpskih stratega u ovom području je bio jednostavan. Imali su srpsku većinu. Zatvorili su u obruču nenaoružanu "šaku" Muslimana natjerivali zaplašenu masu kroz "lijevak". Ljudi su bježali glavom bez obzira, pošto su prethodno opljačkani i pošto su svoju pokretnu i nepokretnu imovinu "darovali" Republici Srpskoj. Nije bilo potrebe za masovnijim ubistvima, koaj bi na sebe svratila široku pozornost iz svijeta, niti potrebe za obezglavljinjanjem Muslimana, nemoćnih da bilo što učine.

Strateški srpski plan o etničkom čišćenju je klasično, po prvi put, primjenjen u Bosanskoj Dubici. Danas to više nije onaj grad iz predratnih dana. Zovu ga Kozarska Dubica. U njemu žive neki drugi ljudi, koji su došli sa bradama. Naselili su naše kuće, oteli naša ognjišta. Od onih koji su tamo ostali, ne znaju da se stide, ne znaju za sram. Njihova nesreća je u njihovoj sreći. Zaboravljaju na onu narodnu "OTETO-PROKLETO". Mirovni sporazum je daleko iza nas, ali u Bos. Dubicu nema povratnika. Malobrojni pokušaji rezultirali su razočarenjem. Tamo i dlaje vlada

mrak i mržnja. Doći će brzo vrime kada će se i ONI tamo zapitati - ŠTA MI TO SEBI URADISMO?

Dubički primej je poseban primjer za istoriju, za analizu. Na njemu treba učiti kako ne treba raditi. Ogledni dubički primjer primjenjen je u mnogim gradovima Bosne, skoro svugde gdje je srpska većina lako osiguravala nadmoć, zaboravljajući, ipak, da "POSIJANA MRŽNJA RAĐA NOVU MRŽNU". Ružno je čuti kada se sa takvim mislima živi, rada i umire. Ipak, nije daleko dan kada će dubički Srbi ponovno ovom gradu vratiti njegovo ime - BOSANSKA DUBICA.

Zijad BEĆIREVIĆ

**BUDUĆNOSTI
NEMA,
UKRADENOM
ZNANJU
NI ŽIVOTNE SREĆE,
U TUĐEEM
IMANJU...**

(Strofa iz pjesme NAŠA KLETVA, Z. Bećirevića)

**AKO STE IZBJEGLICA
AKO ŽELITE POČETI RADITI
AKO STE VEĆ KRENULI SA NEKAKVIM MALIM
PRIVATNIM BIZNISOM
OBRATITE NAM SE,
JER MI VAM SIGURNO
MOŽEMO POMOĆI**

SAMO NAZOVITE (212) 966-7328

CHINA TOWN MANPOWER PROJECT INC.

PITAJTE ZA REFUGEE MICROENTERPRISE PROGRAM

KOJI VAM OBEZBIJEĐUJE \$7.000.oo

VRLO POVOLJNOG KREDITA ZA RAZVOJ BIZNISA

DO KREDITA - BEZ KREDITA

Kako žive:

MUSLIMANI U INDIJI

Muhamed Abdul Rahim Kurejši, predsjednik Udrženja za poboljšanje položaja muslimana u Indiji (All India Majlis Tameer-e-Millat) proveo je tri dana u Njujorku gdje je muslimanima održao predavanja o svojoj organizaciji. Zatekli smo ga u Islamskom Centru Long Island u Vestberiju, Njujork, gdje je držao jedno od svojih predavanja.

Njegova organizacija nastala je u Indijskoj državi Hajderabad, koja je dobila status samostalne države godine 1947. kada je došlo do cijepanja indijskog potkontinenta na Indiju i Pakistan. Međutim, već 1948. godine Indijska armija izvršila je invaziju i jednostavno okupirala ovu nezavisnu državu sa dugogodišnjom islamskom prošlošću i ogromnom većinom muslimanskog stanovništva. Okupacija je imala karakter etničkog čišćenja. Položaj muslimana neglo se pogoršao.

Srca muslimana su ponovo oživjela i nade porasle kada je 1950. godine osnovano ovo Udrženje. Ta društveno-politička organizacija učila je

muslimane da se hrabro suočavaju sa problemima i teškoćama i da se bore za poboljšanje svog položaja. Uvedeni su brojni programi osnovani ogranci u državama Andra Pradeš, Maharaštra, Karnataka, Gudrat i Madija Pradeš. Cilj je bio da se poboljšaju vjerski, obrazovni, ekonomski i društveni uslovi života muslimanskog stanovništva.

Predavač je govorio o teškoj današnjici muslimana u Indiji, koji imaju status nacionalne manjine. Procjenjuje se da sada u Indiji živi između 100 i 150 miliona muslimana, što ih čini sigurno najvećom nacionalnom manjinom na svijetu.

Ova organizacija ne samo da pruža finansijsku i materijalnu pomoć onima koji jedva preživljavaju već i diže glas protiv raznih oblika ugnjetavanja muslimanske manjine. Predavač Muhamed Kurejši je govorio i o stravičnim anti-muslimanskim neredima u Indiji te haranju koje ih je pratilo, o direktnom učešću policije u tim neredima odnosno njenom pasivnom posmatranju krva: ih događaja. Njegova organizacija pozivala je muslimane da ostanu mirmi i sačuvaju prisibnost uprkos provokacijama ali ih je isto tako pozivala na samoodbranu kada

budu napadnuti. Zbog takvih uputa, vode organizacije su proganjani i hapšeni.

Ugled organizacije rasta je među muslimanskim stanovništvom u Indiji zbog iskrenog i otvorenog iznošenja stavova i njenih hrabrih istupa. 1997. godine, prilikom proslave 50-te godišnjice sticanja Indijske nezavisnosti, zvanični krugovi nigdje nisu pominjali ulogu i žrtve muslimana u tom procesu. Ovo Udrženje organizovalo je trodnevni seminar na temu "Dooprinos muslimana u borbi za nezavisnost" a predstavnici Udrženja putovali su po cijeloj Indiji držeći predavanja na istu temu.

Pored gore navedenih aktivnosti ovo Udrženje se bori na opismenjavanju muslimanskog stanovništva i njegovom vjerskom obrazovanju, osobito mlađih generacija. Ovaj rad smatraju naročito važnim u ruralnim područjima. U svakom slučaju ovo Udrženje djeluje ako zaštitnik islamskog identiteta muslimanskog stanovništva u Indiji i njen kvalifikovani glasnogovornik.

Rašid NUHANOVIĆ

Promoviran "Glosar religijskih pojmoveva"

KNJIGA ZA MEĐUSOBNO RAZUMIJEVANJE I UPOZNAVANJE

Zajedničko izdanje treba promovirati spremnost i želju za upoznavanjem drugih u njihovim različitostima

Na istom mjestu na kojem su prije dvije godine potpisali Izjavu o zajedničkom moralnom angažovanju reisu-l-ulema dr. Mustafa Cerić, kardinal Vinko Puljić, mitropolit dabrobosanski Nikolaj i predsjednik Jevrejske zajednice Jakob Finci

predstavljen je jučer značajan rezultat toga angažovanja - "Glosar religijskih pojmoveva". Potpisnici Izjave bili su i promotori knjige, čiji je cilj da ponudi osnovne informacije o temeljnim pojmovima koji određuju četiri tradicionalne religije i njihove organizirane institucije u BiH. -

Zajedničko izdanje treba promovirati spremnost i želju za upoznavanjem drugih u njihovim različitostima, koje želimo tako uvažavati da one postanu naše bogatstvo, a ne prokletstvo. Mislimo da ćemo tako doprinijeti boljem suživotu naših vjernika i naroda u BiH - stojeći u predgovoru ovog značajnog priručnika. - Ako smo mi u ovom vremenu u BiH iznevjerili vrijednosti na koje nas je obavezivala povijest naše države, onda je naše iznevjerjenje neuspjeh ove generacije.

A, ako smo ovim Glosarom i Medureligijskim vijećem napravili neki progres, ili barem zaustavili regres, hod unazad, onda taj neuspjeh i to naše iznevjerjenje vrijednosti, na ovaj način popravljamo i potvrđujemo izreku da je neuspjeh razlog za progres - rekao je, između ostalog, reisu-l-ulema Mustafa ef. Cerić. Kardinal Vinko Puljić je, kao i Jakob Finci, izrazio nadu da će zanimanje čitalaca pokazati da je Glosar samo početak ovakve djelatnosti Medureligijskog vijeća, dok je mitropolit dabrobosanski Nikolaj rekao kako će knjiga koja objašnjava 1256 pojmoveva i njemu dobro doći. Prenosi "Dnevni avaz".

SabaH

**PUTUJTE SA NAMA
Sabah
1. Septembar - 31. Oktobra**

* **SARAJEVO - \$ 565+ tax**
* **SKOPJE - \$ 565+ tax**
* **TIRANA - \$ 565+ tax**

Ne naplaćujemo naknadnu promjenu datuma putovanja

Tel: (718) 267-1299

Tana

**RADNO VRIJEME:
Ponedeljak - Petak
9AM - 5PM**

Poštovana redakcijo,
Nedavno sam se pretplatio na "SabaH" koji rado
čitam i dajem drugima. Zainteresirao me vaš apel
za saradnju, pa vam je ovom prilikom nudim.
Mnogo godina ranije bavio sam se žurnalistikom
i bio dopisnik nekog bh. lištova. Ovom prilikom
za početak, ponudiću vam nekoliko svojih
tekstova i trajniju saradnju.

SabaH me prijatno iznenađuje konstantnim
poboljšanjem, osjećam ga sve više svojim i želim
doprinijeti njegovoj popularizaciji i većoj
afirmaciji među Bošnjacima i onima koji su Bosni
bliski. Moja je velika želja da SabaH postane
most između Amerike - Kanade i naše domovine
Bosne, da konstantno podstiče i produbljuje
kulturne, vjerske i poslovne veze između naroda
Bosne sa kojim se sloboda tako kruto "poigrala".
Time će SabaH duhovno obogatiti sebe i sve
one radi kojih se rodio, ljepši od svakog jutra i
svake zore.

A svima nama, koji počinjemo ovdje iznova,
SabaH je potrebniji od mnogih drugih
vrijednosti, jer on je dio nas i mi smo sve veći
dio njega.

Vaš vjerni čitalac iz Burlngtona.

Z. Bećirević

Bismillahir-Rahmanir-Rahim

Es-alamu alejkum, draga i poštovana redakcijo, braćo i sestre čitaoci.
Evo i ovaj put vam se opet obraćam u ime Boga dž.š. i molim ga da vas i nas
nagradi svojom neizmjernom milosti. Neka podari još bolju budućnost ovom
divnom listu, a i samim nama. Ovom prilikom bih poselamio sve čitaoce koji čitaju
ovaj list a i one koju su čuli za njega.

Još samo na kraju da poželim sve najbolje svom "ljutom Krajišniku" upovljenom u
bračne vode, Dinku i njegovoj izabranici. Neka im Allah dž.š. podari ugoden i
hairli brak. Za ovaj put sa ovom pjesmom.

Es-Selamu alejkum

"ONJOJ U DALJINI"

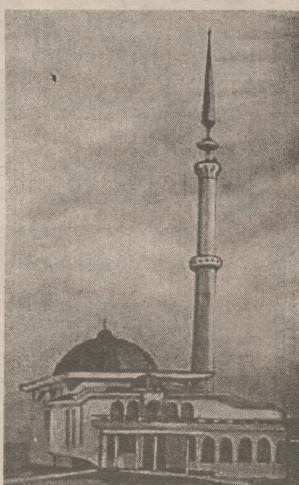
Ti koja si sada daleko
peko dalekih i dubokih okeana,
preko visokih planina i brda.
Preko gustih šuma i zelenih polja.
O robinjo plemenitog, Gospodara našega.

O ti koja na sedždu tvom,
i mom Gospodaru padaš.
I koja noći u ibadetu bdiješ.
I koja skrušeno moliš za one
koje najbolje voliš.

Ti koja moliš svog Gospodara,
za mir i ljepotu ovga svijeta.
Dok ne dođu bolji dani
Dani budućeg i vječnog Ahireta.

Kad uz dozvolu Milostivog Rabba,
Pohrimo prema Džennetu u društvu.
Allahovog, zadnjeg poslanika.
Koji će biti zagovarač
za svakog njegovog sljedbenika.

Tamo gdje nema brige,
tamo gdje nema straha.
I tamo ćemo skupa Inšallah biti,
I vječno uz dozvolu Uzvišenog,
Allaha dž.š. boraviti...

Izet Ćerimagić
NOVA DŽAMIJA U
ALIBAŠIĆIMA
KOD GRADAČCA

SabaH

Abdulvahid Durmić - Bronx

RAHMET NAJSTARIJOJ BOŠNJAKINJI

Dubičani Burlingtona
sjećaju se ovih
oktobarskih dana drage
sugrađanke, starice,
majke - **ADILE
BEĆIREVIĆ**, koja u
95-toj godini starosti sa
njima preleti Ocean i dođe
u američku državu Vermont
da nađe smiraj
svojoj dubokoj starosti.
Četnici joj ubiše unuka,
tugom umoriše kćerku, a
njene oči presahnute i
oslijepiše od neizmjerne
tuge. U martu 1993.
godine protjeraše je iz
njene kuće, sa njenog
ognjišta, iz njene
Bosanske Dubice, u kojoj
ostaše mezari njenog oca
Hasan-hafiza efendije,
njeneh djedova i
pradjedova. Gurnuta niz
rijeku Unu pretucala se
ova starica od Hrvatske do
Njemačke, od Njemačke
do Amerike i brojila dane

ADILA BEĆIREVIĆ
1903. - 1998

i mjesece, i godine
nesalomljivom željom i
ustrajnošću - da se vrati
svojoj kući, u svoj kraj.
Željela je i vjerovala i u
svojoj nizmernoj tugi
rađala novi neviđeni
optimizam. Šest
izbjegličkih godina provela
je u prihvatnim centrima,
ponosni što smo je znali i
imali.

manastirima, na tuđim
krevetima i tuđim
jastucima... Sve što je imala
oteše neki gadovi...

A imala je sve: sina, kćerku,
petoro unučadi, desetoro
praunučadi, i bjele pčele;
imala sestre i braću, rođake
i prijatelje; imala kuće i
zemlje, sreću od svitanja do
zalaska sunca.

U državi Vermont, u gradu
Burlingtonu, našla je novi
dom, ali samo kratko.
Prošlog oktobra umrla je
majka Adila, najstarija
Bošnjakinja koja preleti
Ocean, nazirući kroz bol i
svoje slijepi oči radost
novog života. U groblju
Winoosky, u Burlingtonu,
ostade trajno sjećanje na
poštenu bosansku majku,
kojoj oteše sve osim nade,
sa njom ukopane. Mi ćemo
živjeti sa njenom nadom,
ponosni što smo je znali i
imali.

Alba Productions

Professional Video & Photography

Vasa najdraza veselja
zaslužuju biti u rukama
profesionalaca...

za povoljne cijene pozovite **718 769-1409**
AMIR SUKALIC
917 439-4971

Danas na vaša pitanjaodgovra: **ANTONI MELONI** - Executive director

**IMIGRATION
ADVOCACY
SERVICES**
**24-40 Steinway
Street LIC, NY
11103**
Tel: 718 956-8218
Fax: 718 274-1615

Novembar 3. 1999.

AMERICAN BOSNIA-HERZEGOVINA RELIEF FUND

608 Pine Ave., SADDLE BROOK, NJ 07663

Phone/Fax: (201) 475-1293

NAŠA ORGANIZACIJA ĆE OVOGA MJESECA ODRŽATI SVOJU GODIŠNJU SKUPŠTINU NA KOJOJ ĆE SE IZABRATI I NOVI ČLANOVI ODBORA. UKOLIKO JE NEKO ZAINTERESOVAN DA NAM SE PRIDRUŽI MOLIMO DA NASTAVIMO S POMAGANJEM SVOGA NARODA KAKO U BOSNI TAKO I OVDJE U AMERICI. UNAPRIJED SE SVIMA ZAHVALJUJEMO

Hamdija Todorovac, predsjednik
1042 Fullerton Ave., ALLENtown, PA 18102
Telefon: (610) 433-5301

E-mail: htt@enter.net Fax: (610) 433-7361

ČLANOVI UPRAVNOG ODBORA:

Nadija Bajraktarević, Kenan Begović, Smajo Džonlić, Enes Hamza, dr. Džemaludin Harba, Šefket Petrović, dr. Nedžib Šaćirbey

Počasni član: Alija Mehmedagić

PITANJE:

Poštovana Redakcijo lista SabaH, molim vas da moja pitanja proslijedite do Immigration Services-a. U Ameriku sam ušla legalno - juni 1998. preko Refugee assistance programa. Posjedujem I 94 i važeći bosanski

pasoš, papire za Zeleni karton sam predala i na isti trebam čekati 372 - 432 dana. Da li postoji mogućnost dobijanja odgovarajućih papira u periodu dok čekam na Zeleni karton, ako bi željela otići u

Bosnu da posjetim bliže radi teške bolesti ili smrtnog slučaja a da nemam problema za ponovni ulazak u Ameriku?

I moje slijedeće pitanje je: Gdje mogu aplicirati za vizu koja se dobija putem lotta i u kojem periodu?

Vesna - Binghamton

ODGOVOR:

Jako mi je žao što Vam ovo moram reći, ali ne postoje nikakvi papiri sa kojim bi Vi mogli da uđete u Bosnu dok čekate Zeleni karton. Jedino što postoji je, takozvani bijeli pasoš, koji Vam dozvoljava da idete u sve zemlje sem u svoju. Tako da Vi možete otići u zemlju koja graniči sa

Vašom i zovnuti Vašu rodbinu ili pak te najbliže da Vas posjete. U tom slučaju Vi ne bi ste imali nikakvih problema da se opet vratite u Ameriku. Na drugo pitanje koje ste mi postavili odgovor je puno lakši. Za ovu godinu Vi ste propustili lotto, ali i

ako i dalje bude postojala ova vrsta lotta najbolje bi bilo da aplicirate početkom oktobra. Pored toga mi ćemo pokušati da uvijek nešto objavimo u vezi promjene zakona ili nekog novog izvlačenja lotta.

Intervju sa: Ibrahimom Kajanom

BITI BOŠNJAK JE LIJEP OSJEĆAJ

(U ovom broju SabaH-a objavljujemo prvi dio intervju a nastavak čete čitati u slijedećem broju)

Intervju vodio: Esad R. Krcić

Ibrahim Kajan: Rođen sam u Mostaru (1.XI.1944.), odakle mi je majka, i u koji se nastanio moj djed po ocu, Blagajac, po kojem sam dobio ime, a o prezimenu da i ne govorim. Kajani su najverovatnije madarski Bošnjaci, koji su doselili u Blagaj i u okolicu Nevesinja, povlačenjem granica Turskog Carstva.

Prve sam pjesme objavio u petnaestoj godini, a od tada do danas narasla je jedna vrlo impozantna bibliografija vrlo različitih tekstova: članaka, komentara, zapisu, kritika, eseja, putopisa i radio-drama. Nešto od toga je oblikovano u dvanaest knjiga i knjižica, među kojima su: "Arabija ljubavi", Sarajevo 1967., "Al-Sajab i kameni vaza", Zagreb 1969., "Ljubavni hujuk", Sarajevo 1989., Zvodenje Muslimana, Zagreb 1992., Muslimanski danak u krvi, Zagreb 1992., "Ljubavi je malo", Zagreb 1994., "Bošnjak na Trgu bana Jelačića", Zagreb 1998., itd, i evo, još vreda od šamparskih strojeva - knjiga putopisa "Tragom Božjih poslanika" (Turski dnevnik), Tešanj. Očekujem i knjigu izabranih pjesama "Melek", što izlazi u kolekciji "Bošnjačka književnost u 100 knjiga", u sarajevskom Preporodu. Diplomirao sam na Fakultetu za defektologiju sveučilišta u Zagrebu, gdje i živim od 1969. godine.

SabaH: Gospodine Kajan, dugogodišnji ste predsjednik Kulturnog društva Bošnjaka Hrvatske "Preporod", kao čovек koji dugi niz godina vodi uspešno ovu instituciju, možete li za čitatelje lista SabaH da nam predstavite pomenutu instituciju i da se prisjetite najvažnijih dogadaja koji su se dogodili od osnivanja do danas a koji su jako bitni za opstanak bošnjačke nacije na tim prostorima i uopće?

**KDBH
"PREPOROD" I
LIST "BEHAR
RADE NA
USPRAVLJANJU
NAŠEG ČOVJEKA
U HRVATSKOJ**

Ibrahim Kajan: U pitanju je vidljiv vaš uvid u važnost, pa dakle i u ono što je Društvo uradio tijekom osmogodišnjeg djelovanja. Ako je Islamska zajednica "zaštitila muslimansko-bošnjački identitet od daljnog propaganja", "zaledenosti" i "svjesnog samozaborava", nije mogla sprječiti individualnu potragu za identitetom u drugim (nacionalnim) identitetima. Nije mogla zaustaviti

IBRAHIM KAJAN

pristojan prilog uspravljanju našeg čovjeka, podupri njegovu hrabrost da istraže, da sačuva svoju dušu, svoje ime i svoje prezime. Česta su bila i naša javna - pisana (u medijima) i usmena (na velikim skupovima) oglašavanja u tom smislu. Mislim, uostalom, da ste i sami pratili naša natojanja tih "vunenih vremena" ne samo u Zagrebu, nego i u širem europskom kontekstu. Ona, na svoj način, traju i danas. Posljednje, od značajnijih dogadaja, spomenuo bih uručivanje Peticije, koju smo predali Specijalnom izvjestitelju UN, ekselenciji Jiriju Dienstbiru, o položaju Bošnjaka u Hrvatskoj. Objavili smo je i na engleskom, pa je dostavljamo i vašem listu.

Pod sjenkrom temeljnog cilja kojim pišući iznijeti, odvijao se niz programa koji su prvi put u hrvatskoj državnoj povijesti konstituirali nešto što imenujemo bošnjačkim kulturnim prostorom. Taj prostor sastavljuju vrlo zapušena izdavačka djelatnost, kulturni amaterizam (amaterizam kao zaljubljenost!), edukacijski programi razgranatih i vrlo posjećenih predavanja, seminara, okruglih stolova itd.

SabaH: Pored funkcije koje

obavljate u "Preporodu", Vi ste i glavni i odgovorni urednik kulturno-informativnog časopisa "Behar", koji je izuzetno cijenjen kod bošnjačkih intelektualaca. Recite nam nešto o "Beharu"?

Ibrahim Kajan: Sve što smo radili, o čemu smo razmišljali, bez ispisanih i objavljenog zapisa - ne bi imalo veliko smisla. Behar je materijalizirana misao, opipljiv sloj ideja, otvoren svim ljudima koji opisuju bošnjačkog čovjeka u svijetu koji pokušavaigraditi, oslonjen na iskustva najčešće tragične prošlosti i, u podjednakoj mjeri - na iskustva "ostalog" svijeta. Po tome Behar vidimo i kao svoju vlastitost (selektivnu autonomnost), koja participira u svijetu i sa svijetom čiji je sastavni i nerazdvojni dio. Vjerovatno smo uspjeli s beharom predočiti model kako biti nacionalni, a kako izbjegći biti nacionalistički časopis! Zbog toga u njemu suraduju, od samog početka, s podjednakom ljubavlju i žarom jedan dr. Smail Balić i jedan dr. Ivo Pranjković, dr. Zdravko i Amir Brka, dr. Senahid Halilović i Safeta Ophodaš. - i tako sve do više od četiri stotine autorskih imena od ljeta 1992. do 40. broja, s kojim smo početkom ove godine ušli u VIII godište izlaženja. Behar je teško uređivati i voditi. Ali, nema ništa ugodnije nego biti svjestan činjenice da si glavni urednik časopisa o kojem naš pjesnik Munib Delalić, prognanik iz Mostara, u norveškoj "Bosanskoj pošti", ovih dana pišeši o mom "Bošnjaku na Trgu bana Jelačića", kaže o Beharu: "...Ovi su Kajanovi ispisi i prava pohvala časopisu za kojeg se ne bez razloga veli da je najbolji bošnjački časopis našeg vremena. On je taj "koji ljepotom nadmašuje", kako je to istaknuto u naslovu najnovijeg broja (...). Valja posebno istaći da se Behar od svog prvog broja nametnuo "kao susret koji obećava poznanstvo i prijateljstvo, a ne kao separatno glasilo za Muslimane". Lijepo je u jednom uvodniku rečeno da "oni koji unutar svoje, po bilo čemu prepoznatljive zajednice, stvaraju umjetnine neprolazne vrijednosti, ne pripadaju samo svojoj grupi." Oni su, naime, dio cjeline što se svijetom zove - tako piše Delalić, a potom, nešto što me je doslovno potreslo: "Moram prizanti da mi je takav Behar umnogome pripomogao (i pomaže) u nimalo je d o n s t a v u n u p r o c e s u s a m o s p o z n a v a n j a , jer moralu se nešto učiniti a po "diktatu" onih što me, u ljetu 1993., odvedoše u mostarski "sabirni centar". To je odvodenje proizvelo, a da u tom trenutku i nisam bio potpuno svjestan, i svojevrsnu kušnju samosvijesti..." pa, najposlje, Delalić zapisuje nešto od

čega bi se udvostručio ego i opančaru, a kamoli "sujetnom" pjesnik: Čini nam se da bi svjetli Kajan i Beharov primjer mogao biti pravim putokazom, nama što postadosmo manjinci, svukud, čak i u sopstvenom tijelu!"

Nikada nisam dobio takvu vrstu pohvale, od koje istodobno osjećate let u visinu i silnu želju da zaplaćete, ali ne od sreće!

SabaH: Bošnjački narod u Hrvatskoj, iako za aktuelnu Vlast ne postoji, izuzetno je dobro organiziran i to kroz Islamsku zajednicu Hrvatske, KDBH "Preporod", MHD "Merhamet", kao i Stranku demokratske akcije. Možete li nam reći kakva je međusobna suradnja navedenih institucija koje štite kako vjerska, tako i kulturna, humanitarna pa i politička prava Bošnjaka u Hrvatskoj?

Ibrahim Kajan: U institucionalnom pogledu suradnja je zapravo različita, ovisno o kojoj je udruzi riječ. Znate i smai: kada se nad kolektiv nadvije i kada ga pritisne jedno veliko i zajedničko zlo - onda svi i imaju razloge, zapravo - svi su primorani! - zajedničkom snagom i odgurnuti zlo. To se, u najboljem smislu i dešavalo u razdoblju od 1991. (kad je rat u Hrvatskoj započeo), posebice smo bili bliski od 1992. do 1995., a potom "suradnička sličnost"jenjava i pretvara se, ponegdje u "zaledivanje" odnosa. Prije svega: više i nemamo potrebu "guste suradnje" jer nemamo glavnog "općebuhvatnog" problema; institucije koje navode zaista su vrlo različite po temeljnom razlogu njihova psotojanja. Ono što je u Preporodu bit, u Stranci je, primjerice, u najboljem slučaju ukras; ako je u Stranci pogonsko gorivo "borba za vlast", u Islamskoj zajednici je težište na duhovnoj njezi i edukaciji, a u Merhametu da pribavi i dostavi egzistencijalnu potporu nevolnjiku... Međutim, prostora za zajedničke istupe ima. Spomenuo sam peticiju, nju smo izradili i potpisali sa SDAH, jedan kulturni program godišnje organiziramo u zajednici s Merhametom.. U svakom slučaju, ugodno je suradivati sa SDAH. Razlog je vrlo jednostavan: imaju vodstvo koje razumije probleme kulture, jer i sami pripadaju ljudima koji "proizvode kulturu", educiraju studente itd., pa ostvarujemo zajedno ono što je zaista zajednički problem.

SabaH: U periodu '92-'95 na našu domovinu Bosnu i Hercegovinu i bošnjački narod izvršena je dvostruka agresija i zločin. S jedne strane srpsko-crngorska a sa druge veliko-hrvatska agresija. Na (NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

koji način ste doživljavali tadašnja dogadanja?

GENOCIDNI POJAM MOSTAR

Ibrahim Kajan: Može bit da je prva knjiga o stradanju Bošnjaka, baš ona koja je izašla iz štampe 1. X 1992. godine, pod naslovom Muslimanski danak u krvi, u zagrebačkom Preporodu. Tekstove koji je sačinjavaju zabilježili su brojni ljudi, a ja sam joj sastavljač, predgovarač, koautor...

Svaki naš čovjek vrlo dobro zna što se desilo, svaki je pojedinac doživio pa i osjetio rat - različito, ali svakako bolno. Najautentičniji svjedoci su, to je jasno, preživjeli braća i sestre unutar samih granica. BiH, osobito onih uključenih u obranu i onih što su truhnuli po logorima. Danas, poslije svega, samo njih slušam što govore, što su agresori učinili i što su sve htjeli učiniti, dok drugu vrstu svjedoka zanemarujem, mada i oni imaju što reći. S najvećim blih interesom, odmah, sada, počeš slušati što se to zapravo desilo u Mostaru, jer ako ima grada s kojim se neko zlo može sporediti onda je to Mostar! A što se dešava? Slušam: Mostar nije hrvatski Vukovar! Mostar nije hrvatski Vukovar! Vukovar su razorili četnička jugojska, a Mostar su razorili četnička jugojska, četničke i ustaške paravojske, agresija je bila totalna - pa je bilo totalno i razaranje i totalno ubijanje! I to na način namjernog istrebljivanja jednog naroda - a to nije bio slučaj u Vukovaru. Vukovar je "oslobadan" od četnika ratnim sredstvima, a Mostar - čistim genocidom! Zašto o tome nema ni jedne knjige!? Zašto o tome nema u svakim novinama bar jedan feljton? Zato - jer bi samo na taj način oblikovali pojam: **genocidni pojam Mostar** kao što je za gradanski rat pojam Guernica. Pa sad:

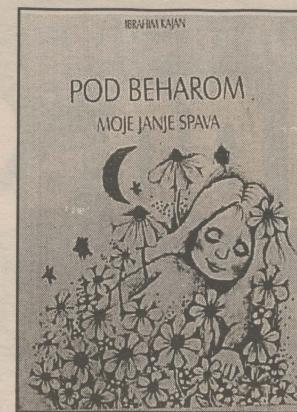
ako to ne žele neki drugi, želimo li mi, želimo li shvatiti i kazati da smo izučili jednu od najgorih i najboljih škola - jer ko to ne shvati i ko to ne izuči, rat kao da se ništa nije ni desilo. To je onda obećanje budućnosti da će se - prošlost moći ponoviti. Dakako, ona se svaki put ponavlja u gorem i krvavijem obliku.

SabaH: Baš u vrijeme velikohrvatske agresije u BiH, nad Bošnajcima koji vjekovima žive u Hrvatskoj vršene su razne policijske torture, represalije, privođenje i laslušavanja. I Vi ste jedan od tih koji ste okusili "novu" hrvatsku demokraciju. Kako je bilo u to vrijeme biti Bošnjak u Hrvatskoj?

ČOVJEK BEZ IDENTITETA - OPASAN JE ČOVJEK

Ibrahim Kajan: Biti Bošnjak u Hrvatskoj, u Americi, u Turskoj, u Tunguziji, dakle bilo gdje na svijetu - vrlo je lijep osjećaj - ali zbog tog trajnog osjećaja možemo prikupiti zanimljivo, dobro, gorko, gordo ili ništavno iskustvo - ovisi o nama samima, o osjećaju svoje vlastitosti, svoje unutrašnje zbilje koju oblikujemo uz Božju pomoć - jedinstveno i neponovljivo. Čovjek bez identiteta - opasan je čovjek, naučio sam iz jednog pisma izuzetnog mostarskog i svjetskog intelektualca dr. Smaila Babića. Opasan je, jer nikada ne znadete s kim razgovarate, a ni on sam ne zna kako će sutra misliti. Takav se stalno ogleda prema drugim i traži u drugom narodu svoj identitet.

Bio sam sudionikom povijesnog Bošnjačkog sabora 27. IX 1993. u Sarajevu. Od tog dana nisam prestao

jasno izgovarati svoje nacionalno ime. Godine 1994., sa a.r. prof.dr. Nedžadom Pašalićem, s prvim predsjednikom Nacionalne zajednice Muslimana Hrvatske, potpisao sam psimo - zahtjev upućen predsjedniku Sabora Republike Hrvatske, u kojem smo zatražili službenu promjenu nacionalnog imena. Naravno, nisu nam ni odgovorili, ali su nam zato izbacili tadašnje ime iz Ustava! Međutim, svaki pokušaj, u meni rada neobičnu snagu i volju za koje nisam ni znao da postoje u čovjeku. Ako se malretiranjem i kinjenjem ne smatrali napadi pod državnotvornim hrvatskim novinama i časopisima, mogao bih reći da nisam malretiran. Napadi na moju osobu su zapravo počeli već po izboru za predsjednika Društva Preporod (1991., u Večernjem listu), zatim u Vjesniku (s početka hrvatsko-bošnjačkog sukoba, jeseni 1992., don Baković me prikovo na listu "zagrebačkih fundamentalista" s kompletom redakcijom Behara; zatim "od istog glasnogovornika tame" u toku najžećeg okršja 1993., - opet u Vjesniku, ovako je formulirano: "muslimanski Goebels u Zagrebu Ibrahim Kajan")!

Zanimljivost: večer prije nego što je

izašao Vjesnik s "Goebelsom Ibrahimom Kajanom", nevjesta mi je javila iz Mostara da joj muž, a moj najmladi brat Esad, odvucen u logor Helidrom, u kojem je, usput rečeno, bio sve dok nije rasformiran. Već sutradan, a tada izlazi Bakovićev tekst o mojoj pogubnoj osobi, trebao sam nastupiti na jednoj masovnoj tribini u centru Zagreba. Cijeli dan su mi telefonirali prijatelji, brinući se za eventualne posljedice don Bakovićeve propagande. Dvojio sam trebam li otici na tu tribinu, u ekeltriziranu masu koja ju je, to se pokazalo kasnije, ispunila do posljednjeg centimetra. Ipak, otiašo sam i prvu rečenicu koju sam izgovorio bila je sljedeća: Cijenjene dame i gospode, ja sam Ibrahim Kajan, onaj za kojeg je jutrošnji Vjesnik objavio da sm "muslimanski Goebels iz Zagreba". Neki su možda mislili da će me taj tekst posramiti i omesti me u dolasku koji ima bar jedan cilj, a to je: došao sam, cijenjeni prijatelji, da vam kažem da mi je sinoć, dok je don Baković predavao tekst Vjesniku, u istom trenu od mostarskih bojovnika odvucen brat Esad u logor Helidrom! Rekoh, da spasim svoju dušu!" Itd. Ipak, vrlo sam često ponavljao u svim javnim poticajima slične vrste kojom me sada i Vi potičete, da kažem: Bošnjake u Zagrebu najviše su hrabri i branili potpuno javno i vrlo žestoko, pa njima najviše zahvaljujemo što smo još gdje jesmo, zagrebački hrvatski intelektualci - Ivan Zvonimir Čičak, Vlado Gotovac, dr. Ivo Banac, Dražen Budiša, te brojni drugi koje nikada neću zaboraviti.

SabaH: U to vrijeme se desio još jedan bolan događaj koji nije ostavio ravnodušnim niti jednog čovjeka na ovom dunjaluku. Naime, hrvatske postrojbe su srušile Stari Most, koji je pet

stoljeća spajao ljudе, obale i kulture naroda, kao rođeni Mostarac kako ste primili tu vijest?

Ibrahim Kajan: Ja nisam spremjan oblikovati pravi odgovor na takvo pitanje. Kao da ste me upitali nakon susreta u Stuttgartu, gdje smo se inače nas dvojica susretali tijekom rata, "kako ste kao pisac i čovjek doživjeli vijest o smrti majke u avionskoj nesreći"? Za taj bi mi odgovor trebalo vrlo mnogo prostora. Imam jednu čudnu osobitost, o kojoj nisam javno govorio: od 15-te godine sanjam upozoravajuće snove. Neke, davne i pune simbola, uspio sam dešifrirati u najnovijem vremenu, a brojne sreće, snažnih slika, u rapsonu od nepoznatih zemljopisnih prizora kroz koje sam kasnije prošao (neke sam upravo objavio u knjizi "Tragom Božijih poslanika"), do paklenih "izrezaka" mostarskog rata, obitelj mi je potvrdila, odigrali su se u zbilji, gotovo kao u tim smorenim noćima. I Vi ste svjedok mojih govorova i susreta po Njemačkoj. Rijetko ste čuli da govorim o Mostaru, izdvojenom i posebnom gradu BiH. Za mene je sve bio Mostar. Toga nisam bio ni svjestan sve do neki dan, kad sam za ručkom s dogradonačelnikom Mostara, i sam iznenaden svojim riječima, ispričao: cijelo sam vrijeme govorio o Bosni i Hercegovini, o Bošnjacima, a samo jednom, izravno i o Mostaru, na onom ogromnom mitingu u Frankfurtu (ili Stuttgartu? Šta ti misliš Esade). O Starom Mostu sam govorio u Mimari, na večeri koja je okupila sve misleće u Zagrebu, u Lisinskom, pred krcatom velikom dvoranom. Te riječi više ne mogu ponavljati. Sve riječi mi se čine izvikane, tuše, prazne, a sebe počinjem doživljavati neuvjerljivim i nedostojnim da išta progovorim o zlu razasutom po Mostaru.

AHMED BROKERAGE, INC.

A Leading Brokerage Firm in New York, U.S.A.

Dragi Bošnjaci, dragi moji prijatelji,

Prije nego što vam predstavim moj biznis i svrhu moga javljanja, prvo da vas srdačno pozdravim i poselam da želite da i u budućnosti koristite usluge moga offisa u cilju našeg zajedničkog interesa. Drugi važan razlog mog javljanja vama je i promjena adrese moga offisa. Naime, moga offisa se prije nalazio na adresi 31-58 Steinway street, 2nd floor, a sada se nalazi vrlo blizu te lokacije i naša nova adresa je 43-07 Broadway, Astoria N.Y. 11103. Brojevi telefona i faksa su ostali isti.

Ono što vam posebno uz svoje predstavljanje želim napomenuti jeste već uspostavljena veoma dobra saradnja sa Bošnjacima na ovom području kroz dosadašnji rad ovog offisa. Naravno moja želja je da ta saradnja svaki dan bude sve bolja i bolja, sve obimnija i obimnija i sa što većim brojem ljudi ali sa velikom željom da ta saradnja bude na obostrano zadovoljstvo.

Zato i koristim priliku da vam predstavim dio mojih poslova i usluga koje vi možete koristiti. Ahmed Brokerage incom predstavlja "Progressive Insurance Co." a to znači da ima veoma konkretnu i povoljnu cijenu. Mi možemo dobiti informacije, odnosno cijene od kompanija direktno preko kompjutera i faks modema. Dakle, mi možemo ponuditi najpovoljnije cijene za sve imaoce vozačke dozvole za bilo koje godine, muslim na mlađe vozače sa novim vozačkim dozvolama ili pak, za vozače čija dozvola nije čista. Takođe vam možemo ponuditi najpovoljniju cijenu za osiguranje vašeg auta koju možete plaćati u mjesecnim ratama za 6 ili 12 mjeseci. Za svaki poen u vozačkoj dozvoli možete dobiti progresivnu i povoljniju stopu. Mi imamo veoma povoljnu cijenu za puni insurance (Full coverage) od EMPIRE insurance companije, ukoliko se kvalifikujete. Takođe nudimo najpovoljnije cijene za Long Island, Suffolk, Nassau Count preko Newark Insurance Companije ako ispunite uvjete. Registraciju i tablice možete dobiti isti dan. Kod nas možete dobiti 6 sati defensiv driving kurs koji će smanjiti četiri poena iz vaše vozačke dozvole i na taj način dobijate 10% jeftiniji insurance. Vrijeme škole je prikladno, a škola je locirana blizu Subveja.

Mi smo takođe specijalizirani za Tax-return ili povrat income taxe na prihod i garantujemo najveći povrat koji zakon dozvoljava. Naši radnici direktno kontaktiraju IRS rješavaju vaše probleme i tako štedimo vaš novac i vaše vrijeme. Mi vam možemo dati dobre sugestije i savjete za sve tipove DMV i insurens probleme.

Pružamo i advokatske usluge:

- pomažemo vam u rješavanju pitanja državljanstva
- popunjavamo sve zahtjeve i sve vrste od Immigration forme
- rješavamo sve vrste akcidenata, razvode, bankrote, probleme između vlasnika i stanara,
- mi vam možemo rješiti sve vrste problema sa veoma iskusnim i sposobnim američkim advokatom.

Ostale usluge:

Mi radimo - notary, finger print, tax, typing usluge, prevode i sve vrste savjeta.

Kompletnu uslugu našeg offisa nudimo vam i na vašem bosanskom jeziku jer u našem timu radi osoba koja govori bosanski jezik i koja vam može pomoći prilikom rješavanja ovih pitanja.

Za sve informacije našeg servisa vi možete zvati ili posjetiti naš offis, ne morate ugovaratiti nikakav appointment. U nadi da će naša saradnja biti u budućnosti od obostranog interesa koristimo priliku da vam uputimo srećne pozdrave i sellame.

Hvala na saradnji

43-07 Broadway, Long Island City NY 11103, USA Tel: (718) 777-8236. Fax: (718) 777-8237 E-Mail Nash948@aol.com

SabaH 100 SabaH

**PROSLAVIMO ZAJEDNO IZLAZAK
STOTOГ BROJA**

**NAJZABAVNIJE ZABAVNO VEЧE
CRYSTAL PALACE**

Nedjelja 21. Novembar u 6PM

***** RAZNI INTERPRETATORI I MUZIKA ZA IGRU**

***** PRVIH STO POSJETILACA DOBIJA VRIJEDNE
POKLONE**

***** SabaH BIRA MISS '99,**

**NAGRADJUJE PRVE TRI LJEPOTICE NOVCANOM
NAGRADOM MISS DOBIJA \$300, PRVA PRATILJA
\$150 A DRUGA PRATILJA \$100**

*****SAT VREMENA DISCO BLOK I DJ**

***** BOGATE NAGRADE NA TOMBOLI: AVIONSKE
KARTE ZA DOMOVINU - TELEVIZORI ... I JOS MNOGO
TOGA**

**UVAZENI GOSTI IZ MUZICKOG, FILMSKOG I
POLITICKOG SVIJETA**

**PRVI PUT U ISTORIJI
IVO ВЕЧE SNIMAĆE BOSANSKA
TELEVIZIJA IZ NEW YORKA**

O NEW YORKU

"If you can make it there, you'll make it anywhere... New York, New York"

Ovako pjeva Frank Sinatra o ovom, po mišljenju mnogih, najčudesnijem i najneobičnijem gradu na svijetu, u istoimenoj pjesmi, a u slobodnom prijevodu to bi značilo: Ako uspiješ ovđe, uspijet ćeš svugdje. Prijevod možda zvuči pomalo banalno, čak i kao neka ne previše dobro smisljena reklamna parola sa jednog od velikih plakata na, recimo, Times Square-u, ali je u suštini toliko istinski, toliko dobro govor o zaista ni malo lakom zadatku sviju nas koji smo eto, čedesnim putevima sudsbine, došli i ostali ovđe, pokušavajući da preživimo, stvorimo, uspijemo, postanemo dokaz, potvrda da stihovi ove pjesme nisu samo iluzija, nego stvarnost. Doći i uspijeti, ostvariti "američki san" - "American Dream", pojam, idjeu, zanos svih onih vodenih davnim, pa i ne tako davnim filmovima punim priča o životnim usponima naoko običnih, ali po mnogo čemu odabranih pojedinaca, u većini slučajeva upravo imigranata, koji su postigli tako puno, a počeli sa tako malo. I u većini slučajeva, ostvarenje tog sna vezano je uz najveći od najvećih gradova, gdje se sve dogada, rješava, gdje se cijeli svijet spaja i razdvaja, gdje se, kako se ono kaže, vrte sve pare svijeta, gdje svatko može naći svoj djelić mesta pod suncem i ostati. A taj grad je upravo New York.

Od Staten Islanda do Bronx-a, od Queensa, Brooklyna pa do samog sreca grada, Manhattna, cijeli New York živi, kuća, vri, životom miliona

svojih stanovnika, proživljavajući s njima njihove sudsbine, živote, imajući čast da bude kulisa tim nebrojenim životnim dramama, padovima i uspjesima, srećama i tegama, momentima života svih njegovih igrača, običnih, a tako

je nezamislivo ostati ravnodušan, ignorantan prema svemu što je oko nas, upravo radi nas. I živjeti kako neki od nas žive, možda zbog previše sati provedenih u radu, možda zbog same nezainteresiranosti, što je ipak neoprostivo, jer ako smo bili toliko

neobičnih ljudi. Koji nigdje na svijetu kao baš ovđe, u New Yorku, nisu tako raznoliki, šaroliki, ne govore toliko jezika, a opet svi oni dobre volje govore onaj univerzalni, ljudski, jezik koji spaja, a nikada ne razdvaja. Svi su oni do tog nerazdvojnog, nerazmrsivog klupka koje čine svi stanovnici New York-a, koji samo kao cjelina, svi zajedno, daju ovom gradu njegovu karakteristiku, čine ga to što jest. A nije New York uzalud dobio reputaciju tog i takvog grada. U njemu svatko može naći baš ono što njemu paše, što on voli, nema toga čega nema, i to na svim područjima života. Bilo da je posao, školovanje, zabava, umjetnost, šoping ili nešto sasvim drugo, sve je tu. Jedinstveno, neponovljivo, spremno za svakoga. Pa

sretni i odabrani, da nam je bilo dato da dodemo ovđe, kako onda nastaviti život kao da se nismo makli iz našeg starog zavičaja, sela ili grada, svejedno, živeći dane po formuli kuća-posao-kuća, sa tek povremenim vikend izletom u svijet lokalnog kafića, radnje, prijateljevog stana, potpuno isključujući mogućnost da postoji nešto više, što bi nas samim doticajem obogatilo, otvorilo nam dušu novim doživljajima, proširilo nam vidike. Zar je moguće ostati slijep kod očiju i provesti mjesec, godine čak, ne posjetivši niti jednu od znamenitosti New York-a, niti jedan od muzeja, bilo šta čega je ovaj grad prepun?! Prepun, ali samo za one svjesne da život ne počinje i ne završava onim najužim krugom čija

je centralna os upravo ta osoba, a radijus kretanja ne prelazi granice naselja u kojem sada živi, koje je njegov novi dom, recimo, ne prelazi granice ove naše Astorije. Ili bilo kojeg drugog mjesto. A svatko, pa i onaj najzahtjeviji, najprobirljiviji, naći će nešto za sebe. Samo treba krenuti u potragu, zapitati, poželjeti učiniti nešto novo u sunčano nedjeljno jutro, prepuno mogućnosti, ispunjenja dana i nas samih. Krenuti, na primjer, u Central Park, stopiti se sa hiljadama šetača, sportista, zaljubljenih, tinejdžera na rošulama. Udhnuti miris zelenila, dana, otvoriti se i dozvoliti da nas nasmije neki bernardinac otrgnut s lanca koji je pojuro prema jezeru punom maketa jedrilica i sa toliko slasti uksočio i zaplivao, ne mareći nit za gazdu koji je ostanio na suhom samo gledajući u čudu za svojim ljubimcem, niti za već prevrnute i potopljene jedrilice. Ili prošetati kroz "South Street Seaport", staru luku u kojoj su i danas usidreni drveni brodovi iz nekih davnih plovvidbi, putovanja, sa možda još živim kompasom, lulom nekog starog kapetana, navigacijskim kartama koje su kao jedino mjerilo znale za zvijezde... Meni najdraži, uvijek zanimljiv i nikada do kraja dokučiv, dio ogromnog, ali ne i nesavladivog Metropolitan Muzeja na Manhattnu, je dio nazvan Islamska Umjetnost, ali je puno više od same umjetnosti. Obuhvaća popriščan dio jedne muzejske zone, i kad se jednom stupi u njega, ne ulazi se samo u izloženi prostor, već i u dimenziju koja ima i

svoga shvaćanja, prošlost, način života, ideje, sve ono što nas i najmanjom sitnicom može vratiti izvorima, Stvoritelju, razmišljanju. U jednoj sekundi možemo doživjeti tako jaku vezu sa bilo kojim od izloženih eksponata, dodir same prošlosti, bilo da se radi o starim islamskim rukopisima, nekom od rijetkih i vrijednih primejraka Kur'ana Časnog, pogledom u sobu uređenu po uzoru na one u istočnjačkim domovima ili u nekom nomadskom šatoru usred pustinje Rub Al Khali u Saudijskoj Arabiji. Zašto propustiti takav doživljaj, dat nam ovđe, usred New Yorka, centra svjetske civilizacije i dostignuća, zašto svojim ignoriranjem naprosto uvrijediti i ne iskazati zahvalnost na tom blagu, svijetu unutar svijeta, datum nam da ga doživimo? Zar smo stvarno toliko slijepi ili samo ljeni? Pokažimo drugima, ali prije svega nama samima, da nismo, da smo tu da u pravom smislu riječi budemo i sa pravom nosimo ime Njujorčana, da živimo dostojno veličini grada u kojem živimo. Krenimo svaki na svoj način, onom u što nas vuče, probijimo led već ovog vikenda, a poslije će biti sve lakše. Pa više nećemo shvaćati kako smo ono nekad prije mogli biti tako skučeni, nesvesni. A drugi bi dali ne znam što da imaju ovu mogućnost, da imaju nadohvat ruke ono o čemu milioni širom svijeta mogu samo sanjati, ili gledati na TV u nekoj reportaži snimljenoj u našem gradu. U New Yorku.

I.V.

Call Bosnia for only

32c per minute!!!

- * 24 hours a day, 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to change your distance company

Call 1-888-950-9501 to sing up!

International Telephone, Inc.
P.O.Box 927900
San Diego, CA 92192

Iz ciklusa "Ne možeš živjeti vječno" (banjalučke priče), prof. dr. Ante Čosića

ŠIŠANJE

Svake godine, početkom rujna/septembra, kada zrak zamiriše dinjama, događaju se u našem sokaku, ispod Pećina, važne stvari: seljak Savan sličan Don-Kihotu s Daumijerovih ilustracija, trese pritkom haremke šljive bjelice iz džamije s drvenim minaretom, daci polaze u školu da bi napisali uvijek istu rečenicu - laste odlaze u toplije krajeve - i što je za mene najvažnije, otac me vodi na šišanje. Ah, na šišanje!

Ne bijaše mi toliko stalo do samoga šipanja koliko do osebujnih šala kod debeluškastog brice gdje se sakupljaju sveznadari od kojih se mogla čuti čitava hrpa premijernih novosti. Dok su mi uljepšavali fizionomiju, što je provirivala iz čuperaka kose, ja sam, kao pravi teatroljub, pazio da mi ne promakne ni jedan detalj zanimljivih dijaloga.

Čekajući oca na ulici, zabavljam se gledajući bradatog Derviša, cunjala i brbljavog dokonjaka, koji, obilazeći harem, gunda i podbada Savana: - Ako budeš, - kaže -, pio rakiju od haremkih šljiva, u san će ti se uvlačiti rahmetlijde da te gađaju i ispamećuju...

- Hoćemo li, junačino?! - prekida otac moje slušanje i mi krećemo u čaršiju na jedno šišanje. Nošeni šutnjom i mislima ubrzo stigosmo pred brijačnicu. Na vratima nas dočeka žustar prposnik u bijelom mantili, očito besposlen, pozdravi nas afektirano, rutiniranom frizerskom slatkorječivošu i propusti u salon. Obretosmo se u prijatnom sobičku u kojem su po zidovima visjele uske, izdužene slike s prizorima iz lova. Muhe su pointilički ukrasile staklo, te su lovački rogovi, kerovi, ranjeni vepr i ostali romantični detalji lova, zahvaljujući muhoserinama, dobili patinu skupocjene starine. Plavokosi brico me smjesti u prostranu stolicu pred ogromno ogledalo, u kojem sam, do mile volje, mogao odmjeravati nedostatke na svojoj romboidnoj glavi s krupnim, tamnim očima što su se volovski prevajivale s desna na lijevo. U ogledalu, koje mi se zbog svoje veličine učinilo stravičnim, glava mi je izgledala većom nego što jeste. Glavonja! - narugah se samome sebi. Možda će se smanjiti kad porastem. Jedino me zabilježavaju kazivanja komisije Šućura, k-ti je, govoreći o svom nosu, zapazio da mu se čini sve većim kako ulazi u godine. - Primijetio sam, kaže Šućur, da mi i uši rastu. I dlake iz ušiju mahnito proviruju. Stareći čovjek se, vjerujet mi pretvara u nakazu, u pravog pravacatog majmuna. Evo, pogledajte mene! Zar ne sličim više na orangutana nego na čovjeka...

Ovo komšino samokritično zapažanje bacilo me u teške misli o sudbini ljudskoj.

- Kako ćemo ga ošišati?

- Na nulericu! - odlučuje otac, pošto ja još uvijek nisam imao pravo glasa.

Brico odmah prihvati mašinu, obleti oko stolice i brzo poput grabljevice, spusti se na glavu po kojoj već osjećam hladni metal kako mi, štrickajući, klizi po tjemenu. Želio sam da me već jednom podišiju kao odraslu mušteriju, ali otac nije dopuštao taj luksuz uvjerenavajući me da je šišanje na "nulericu" i zdravije i praktičnije.

Dok u ogledalu promatram oca kako se nagnuo nad novine i čita, otkosi crne kose padaju mi po rukama i skakajuju me po nosu. Vrata škrinuše i u brijačnicu uskoči obučar Matija.

- Oho, momčina se već šiša?! Izbjia čaci dinare iz džepa!

Ja, koji postodoh iznenada predmetom razgovora, podigoh nos i gordo se ukrutiš kao prava momčina. - Merhaba, majsotorčino! - pozdravlja Matija dobrohotnog bricu što sapuna mušteriju na susjednoj stolici.

- Merhaba, Matija! - tepajući otpozdravlja vlasnik salona, okrugao kao uštap što pri svakom pokretu šišti i steni.

Uštap što stenje neočekivano napusti nasapunatog čovjeka i nestade iza paravana kao medioničar: sad ga vidiš, sad ga ne vidiš. Nakon nekoliko trenutaka začu se uzbudljivo mljaskanje mlohavih usana i zveckanje kašike. Po mirisu, što se lopopski provuče korz cicanu zavjesu, prisutnici zaključiše da maestro proždiši sarmu.

- Ima li bujruma, majstore? - bocka ga Matija.

- Ima, ima! - mumla debeljko iza pregrade. - da to nije u tebe - bujrum ne primiši se! - šali se Matija namigujući mom ocu. Mladi plavokosi brico, koji me šiša, krevlji se od zadovoljstva što se Matija ruga gazdi.

- Zašto ti mimo običaja napuštaš bezistan u ovo doba dana? - pita otac obučara Matiju.

- Dosadno, brate moj, rođeni, u onom mom šusteraju, i u mušterije urijedile, nigdje nikoga, pa ko velim, skoknut ću medu ljude da promuhabetim.

Dok otac sluša čavrjanje nespokojnog obučara, kroz staklo na vratima proviruje Mutata i ceri se. Svima dobro poznat gradski blesavko neodlučno stoji na pragu brijačnice i drži karpuzu pod rukom. Premda je, po svoj prilici, došao da se obrije, jer je već posve obrastao žučkastom bradom, odluka da prekorači prag počela je da se pretvara u strah. Mutata kao i ostale gradske budale služe uveseljavanju čaršinljiva, koji mu postavljaju nemoguća pitanja, te tako udovoljavaju urođenoj potrebi da se u susretu s luckastim i sami prepuste užićima ludosti. Na glupo postavljena pitanja dobijaju još gluplje Mutatine odgovore koji izazivaju vatromet smijeha.

- Zašto ti je brada tako žuta? - zaškripa glas nevidljivog žderonje iza zavjese.

- Od kuruze! - uzdahnu Mutata rezignirano. Začuvši debeljkov glas nasapunata mušterija zavapi:

- Obrij me, gazda, očiju ti, pa onda jedi! Žurim na autobus!

- Dolazim odmah! - umiruje ga okrugli prijaško iza cica.

- Ho, ljudi, poguzije! - stenje nasapunati.

- Neće biti, Mutata, da je od kuruze?! - umiješa se Matija.

- Brada je Božje davanje. U nekog žuta, u nekog crna - kaže moj otac,

- Zar ti nisi još umro?! - upita Mutatu plavokosi brico praveći se da ga je tek sada primjetio. -

HALAL MEAT

JEZERO

GROCERY & MEAT

* Halal meso *

* Suho meso *

* Sve vrste sira *

* Razne poslastice *

2323 65 street
Brooklyn, NY 11204

Tel/Fax: (718) 375-6999

Umri ti! Ja sam još mlad! - obrecnu se Mutata zbenavljen.

Obučar Matija, svima dobro pozata bezistanska šljivčina, dokopao se Mutate, pa ga uz pomoć uljedne neiskrenosti uporno nagovara: - Mogao bi ti, bolan ne bio, prijeći u našu vjeru, jer ako umreš kao musliman, odmah će te još toplog umotati u bilo kakav čaršaf, pa brzo na tabut, pa u harem, pa pljus s mojim Mutatom u vodu, u blato, u vlagu. Hem je kabur plitak, hem ti stave kamen pod glavu i mali mozak mora da ti se smrzne.

- Uhu-hu! - othukuje Mutata pipkajući se po zatiljku kao da na njemu već osjeća mrtvacku hladnoću kamena.

- A u nas ti je to sve ljepe! - hvali se Matija i uz put namiguje slušateljstvu.

- Jelde, ljepe! - klimnu ušesima šokirani vjerolomac.

- Dabome! U nas ti naprave veliki sanduk, pa ga fino lakeraju, pa ga ukrase zlatnim ornamentima i lišcem, pa novo odijelo obuku, pa jastučić stave pod glavu, pa ti lijepo, toplo, pa onda, rođeni moj, nose iza kočije šarene vijence na kojima piše zlatnim slovima: "Našem dragom Mutati", pa pleh muzika svira, pa... eto, kažem ti, prava Božija ljeputa. Toliko je lijepo da čovjek poželi dva puta umrijeti samo kad bi mogao. Nego, da mi tebe, dok još nije kasno, preteslimimo na našu stranu. Šta kažeš na to, a?

- Pa, ovaj, moglo bi se, moglo - ceri se isprepadani Mutata kao da je pred sobom ugledao samu smrt.

- Eh, čafire, nevjerniče, beteru, i ti si mi musliman - dreknu okrugli, kobajagi ljutito, pa namignu plavokosom pomočniku, a ovaj, pošto zna da se Mutata užasno boji britve, zaškruga zubima:

- Uh, što bih sada volio nekoga zaklati! Mutata prestrašen, u dva koraka, iskoči iz brijačnice na trotoor. Čim se nađe izvan dohvata ruke, poče se plaziti: - Evo ti, što ćeš me zaklati! Zakolji svog šefa! - uzviku uhelačeni budalaš pokazujući plavokosom pacijepani latak.

- Samo ti pokazuj latak! Doći ćeš ti meni, kadli-tadli, pod britvu! - viće plavokosi za njim i smije se gledajući kako ratoborni ludonja poskakuje pred radnjom. Zbog Mutate, i pruga, koju mašina prosječa kroz moju šikaru, skrenu udesno.

- Čim se vjetrogonja ukloni s očiju, smijeh se stiša, a razgovor prijeđe na druge zanimljive ljudi i dogadaje, sve uz škljocanje makaza i struganje britve.

O životu i ljudima u "salonu" se oduvijek govorilo na poseban način i sve se dobranamerno iskriviljavalo kao u konkavanom ogledalu kako bi se dobio smiješan oblik koji će nasmijati prisutnike. To pomjeranje stvarnog u trivijalnu karikatuру bijaše nepisani zakon svih brijačnica u gradu. Sjedeći ukočen pred ogledalom upijao sam kao spužva starinske sintagme, anegdote i viceve što su se nadahnuto

kovali i obradivali u ovom zadimljenom sobičku, gdje bi dokone čaršinlige navraćale da, uzimajući nekoga na trehu, razbiju učemlost, zaustave vrijeme i uživaju u čarobnosti sitnica. Jednom sam, takoder u vrijeme šišanja, ušao u tajne frizerskog govora, koji bijaše svojevrstan šatrovački jezik ovog esnafa. Taj jezik su razumjeli samo oni koji su se njime služili, a brice bijahu ponosne što mogu da se sporazumiju tim jezikom bez ustručavanja pred nepoznatom mušterijom. Zagonetne riječi, koje za mene nisu imale nikakvog značenja, nešto kasnije mi je rastumačio prijatelj mog oca, obučar Matija.

- Ako se, naprimjer, objašnjava mi Matija kao prvi učitelj, u salonu šiša ili brije nepoznata mušterija, onda bi brico, pri kraju posla, uzviknuo: Haftel-haft? - što u prijevodu znači: - kako postupiti s ovom mušterijom? Pitane je, naravno, upravljeno gazdi koji iza cicane zavjese obavlja neke privatne posliće, ili recimo, jede čevape. Poznato je da vlasnici brijačnica i njihovi pomočnici često i obilno maste brk. Oni su ti veliki gurmani. Ne treba im zamjeriti jer je to zbog prirode njihova posla koji, bome, nije nimalo lagahan. Vlasnik brijačnice, pošto čuje ono "haftel-haft", prekine posao, proviri iza zavjese kao pravi barbiere, pa ako na prvi pogled ocijeni da na stolici sjedi neki gaziblato, on zatrubi: - Okerepi ga semeke! - što u njihovu žargonu znači: - Namaži ga malo jeftinom vodicom, jer je za gedžu i to previše!

- Ali, ako nepoznata mušterija svojim izgledom, novim odijelom ili kulturnim razgovorom ostavi prijatan dojam, onda na pitanje "haftel-haft" gazda odgovori: "Fuftel-fuft" - što u prijevodu znači: Ovoj simpatičnoj mušteriji treba udariti razna mazanja specijalnim pomadama i kremama, treba je natopiti kolonjskom vodom, neka upamti salon u kojem se uljepšaval...

U toj zadimljenoj prostoriji, kao u nekom vagonu, putovalo se u daleki svijet u kojem su i najbanalnije teme poprimate patinu romantičnog. U svaku dobu dana, an toj bezmenoj sceni izvodio se improvizirani igrokaz, bez naslova, pun duhovitih, nečekivanih obrta. Svatko je smio bocnuti svakog i nitko se nije ljetio. Ako bi neki govorodžija pokušao ozbiljnim glasom ubličiti svoje pripovjedanje, prisutni bi se ispod oka pogledali, pretpostavljajući da se radi o nježniji ili došljiji, koji, zbog nepoznavanja običaja, krši ustaljeni red.

Turcizmi, nazalno obijeni, kolali su kao starinski novac, koji se ljubomorno čuva s naročitim pijetetom. Svakodnevni filološki i filozofski galimatias, u tim stješnjenim prostorijama, što mirše sapunom i jeftinom kolonjskom vodom, već godinama traje i ne mijenja se, te se slušaocu ponekad učini kao da se fosili prošlosti oživijeli i počeli da se miču među uobičajenim riječima ogovaranja i dogovaranja, gdje su stvarne imenice: umak, kaurma, špinjetak česte i drage riječi koje goovore o razvijenom smislu za kašamluk i gurmanluk.

Pošto mašina plavokosog ubrzo dokrajci svoj posao, glava mi zablista kao novootkriveni planet. Okrećući se ocu brico reče:

- Ako ga nećemo brijati, onda - nazdravlje! Meni bi žao što se šišanje završi tako brzo jer tko zna kad će me otac opet dovesti u salon gdje se mogu čuti zanimljive priče o ljudima, koje bih ja, čini mi se, i gladan slušao.

Vraćajući se kući s ocem mučila me jedna misao: kako sačuvati ošišanu glavu od mnogobrojnih "čvoka".

Prilog pripremio: Bedrudin GUŠIĆ

Josip Vrbić

OKUPACIJA I ANEKSIJA BOSNE I HERCEGOVINE (1878.-1918.)

(O Berlinskom kongresu, o generalu Josipu Filipoviću, o Hadži Loji, o Kallayu i njegovu bošnjaštvu, o Sarajevskom atentatu i Prvom svjetskom ratu.)

Bune kršćana u Hercegovini i Tursko-ruski rat

Burni dogadaji i nemiri u Bosni i Hercegovini u prvoj polovici 18. stoljeća znatno su oslabilo vlast muslimanskih velikaša na bh. području. Turske reforme izazvale su i nerede u državi.

U prvi mah su se bunili pravoslavci ohrabreni svojim svećenstvom i podrškom iz Srbije i Crne Gore, dok su katolici stajali po strani, i uglavnom mirni. Naročito se bunila južna Hercegovina u kojoj su crnogoreske čete pravile nerede i povremeno upadale i pljačkale velikaška imanja. Porta je slala komisije i uređivala koliko je mogla, ali sve je bilo već kasno. Nisu pomogle ni mješovite komisije u kojima su učestvovali vlasti Austrije, Francuske, Engleske i Pruske, pa ni razumno i razborito vladanje *Topal Šerif Osman - paše* (1860.-1869.), koji se dobro brinuo o napretku zemlje. Sada se i Srbija počela uplatiti u unutarnje poslove BiH, pa je *Mihailo Obrenović* tražio od sultana da mu preda upravu BiH, a na Hercegovinu je bio bacio oko crnogorski knez *Nikola*. Jasno, sve ovo je izazvalo i jaku pozornost Austro-Ugarske koja je računala ako već Turska mora izgubiti Bosnu i Hercegovinu, onda bi bilo za obje te zemlje najbolje, ako ih ona sebi prisvoji.

U srpnju 1875. Buknuo je ustank u Hercegovini izazavan nemilosrdnim ubiranjem poreza kojem su se pridružili i katolici pod vodstvom župnika don *Ivana Musića*. Bosanski namjesnik *Derviš-paša* je nastojao primiriti narod i uspije mu to donekle, ali trivenje između muslimanskog i kršćanskog pučanstva se nastavi. Ubojstva i paleži učestaše toliko da se kršćansko pučanstvo opet diže od Neretve do Crne Gore. I opet pokuša *Derviš-paša*, ali i ovoga puta bez uspjeha. Nemalo zatim (u kolovozu) pobune se kršćani i u bosanskoj Krajini kojom je prilikom sva sila naroda prebjegla u Hrvatsku.

Evropske velesile nisu bile za ustank i vršile su pritisak na Portu da uredi stanje u Bosni. Austrija dozvoli Turcima da iskrcaju svoju vojsku u Kleku i nagovore srpskog kneza Milana da ne podupire ustank. On na to pristane nadajući se da će ipak mirnim putem od Turske dobiti neke krajeve na Drini. No, nuda ga prevari. Turska se, na pritisak evropskih sila, požuri sa reformama: mijenja ministarstva, izadaje oštare fermane, a u Hercegovinu šalje *Server-pašu* da umiri ustanike. Sa Server-pašom dodoše u Mostar i šestorica evropskih konzula i pozvaše vode usanka na pregovore. Kad se ovi ne odazvase

pozivu, odoše njih trojica u Nevesinje, a druga trojica u Trebinje da ponovno pokušaju sa pregovorima. Ni ovi pregovori nisu uspjeli, jer engleski konzul *Holmes* po nagovoru svoje vlade, nije htio jamčiti da će Turska svoje obećanje ispuniti. Sada su ustanici zatražili da im se dade kršćanski knez pod suvereništu sultanovu, ili da jedna od susjednih država zapos jede njihovu zemlju dok Turska ne provede reforme i ne uvede sigurnost u zemlji, jer u protivnom slučaju da će se boriti do zadnjega. Nakon toga odrekne se Engleska svakog posredovanja, a sultan otpusti *Husein-Avniju* koji je bio protiv nagodbe, a na savjet njegova nasljednika *Midhat-paše*, izda *iradu* od 2. listopada i obeća čitav niz reformi. Ubroz *Midhat-paše* predla vlast *Mahmudu Nedimu* koji je bio i sultanov ljubimac, a i oštri protivnik nagodbi, i mislio je da će ustanak silom ugušiti. U dobar čas mu dođe preokret u Srbiji i austrijski *Andrassy* preuzeće posredovanje i pokuša nagovoriti Tursku da održi svoje obećanje od 2. listopada. Sultan na to pristane i izda novi ferman 12. prosinca i imenuje povjerenstvo koje ih je imalo i sprovesti, ali ustanici više nisu htjeli ni čuti o nikakvima reformama, i (vjerojatno na mig Rusije koja je imala pretencije na Balkan) dođe do rata između Turske, na jednoj strani, i Srbije i Crne Gore, na drugoj (1877.-1878.). Ovi se ratovi završi potpisanim primirjem u *San Stefanu* 3. marta 1878., koji su diktirali Rusi. Za Ruse su potpisali *Ignatijev* i *Nelidov*, a od strane Turske *Savjet-paša* i *Sadulah-beg*. Po tom ugovoru Srbija, Crna Gora i Rumunjska su se proglašile nezavisnim zemljama. Prve dvije su se znatno uvećale, a od Rumunjske se oduzele Besaradija i priključila Rusiji. Isto tako i Bugarska se produžila od Dunava do Crnog i do Egejskog mora, koja je već tada bila ruska "puppet" država. Bosna i Hercegovina, imala je dobiti već ugovorene reforme. Tvrđave na Dunavu morale su se porušiti, a turska je imala platiti kao ratnu otšetu 1410 milijuna rubalja, ali budući da Turska nije imala tih novaca, morala je predati Rusiji dobrodružu i ušće Dunava i mnoge zemlje u Aziji, pa i veći dio Armenije. Dardanelle i Bospor se proglašile neutralnim i otvorenim trgovačkom brodovljem. Ovaj ugovor je Rusija i potvrdila 18. ožujka 1878.

Berlinski kongress

Evropskim silama: Engleskoj, Njemačkoj i Austro-Ugarskoj nije išlo u prilog da je Rusija San Stefanskim mirom polučila toliki teritorijalni dobitak, pa da bi se obnovio omjer snaga u Evropi i umanjilo rusku moć, velike evropske sile odluče se ponovno sastati u Berlinu. I tako je 3. lipnja 1878. došlo do poznatog Berlinskog ugovora.

Berlinski kongres umanjio Bugarsku i vrati Turskoj dosta bugarskog teritorija koji je bila dobila San Stefanskim ugovorom. Po nagovoru Engleske, Kongres ovlasti Austro-Ugarsku da okupira Bosnu i Hercegovinu i njome upravlja. To je je jako razočaralo Srbe koji su bili uvjereni da će Bosna i Hercegovina biti dodijeljena njima kao ratni dobitak kršćanskih ustanaka iz 1875.

Balkanske države su na Berlinskom kongresu učestvovali u rasparavama samo kada bi se njih ticalo, a da uopće nisu imale pravo glasa. Kongres je otvorio austro-ugarski ministar *Andrassy* i predložio je njemačkog kancelara *Bismarcka* za predsjednika. Rasprava o Bosni i Hercegovini je bila započela 28. lipnja. Nakon što je *Andrassy* izložio da obje pokrajine, Bosna i Hercegovina, nisu zrele za samoupravu, i da se ne može očekivati da bi Turska mogla uvesti red i mir u zemlji i izaravnati vjerske i socijalne oprečnosti, predloži engleski ministar *Salisbury* da Kongres ovlasti Austro-Ugarsku da ih okupira i da njima upravlja. Kad su se turski poslanici oduprli ovim zaključcima, *Bismarck* ih upozori da se zaključci Kongresa moraju prihvati u cjelini, jer da, u protivnom slučaju, Turska gubi one dijelove istočne Rumelije koje joj je Kongres odobrio. To je bila ucjena, i Turcima nije drugo bilo ni preostalo nego dati svoju privolu u ime sultana, 4. srpnja 1878.

Iako je Berlinski kongres možda prišedio Evropi veliki rat, s njega su otigli svi nezadovoljni osim Engleske. Ruski ministar *Gorčakov* bio je razoren kao i ruska javnost. Franucuskoj nije bilo počudi da će se odsada vijati engleska zastava na Cipru, a Italiji opet da Austro-Ugarska ulazi u Bosnu i Hercegovinu. U samoj Monarhiji, Nijemci i Mađari su bili protiv okupacije, jer su se plašili priliva Slavena u Monarhiju, pa stoga ni položaj *Andrassyev* nije bio baš lak. Njemačkoj je bilo žao da joj se sada otuđila Rusija i da joj slab

upliv na Austro-Ugarsku, a godilo joj da je na Kongres vodila odlučujuću riječ.

Čim je Berlinski kongres ovlastio Austro-Ugarsku da zaposjedne Bosnu i Hercegovinu, *Andrassy* pokuša da se oko toga dogovori s Turskom. Kad je sultan predložio da se okupacija ograniči na određeno vrijeme, tj. dok se Turska ne oporavi, pregovori budu prekinuti i na 29. srpnja 1878. uđe oko 100,000 austro-ugarske vojske u Bosnu i Hercegovinu. Preko Save kod Broda prede u Bosnu general *Josip Filipović* i već 19. kolovoza bio je zauzeo Sarajevo. *Stjepan Jovanović* je ušao u Hercegovinu preko Dalmacije 5. kolovoza 1878.

Narodu se pročitao proglašenje da ga je sultan povjerio svom moćnom prijatelju caru austrijskom u zaštitu. No usprkos mnogim lijepim riječima i obećanjima, diže se muslimansko žiteljstvo na otpor, a pridruži im se i ostatak turske vojske koji se tada tu zatekao, a isto tako i više albanskih četa, pa i velik broj pravoslavaca koji su još uvijek bili ozlojeni "prevarom" što im se izmakla Bosna i Hercegovina.

U gradovima, a osobito u Sarajevu i Mostaru, pobunjenici otkažu poslušnost turskoj vlasti, a na čelo otpora stave *Hadži Loju* koji uze u ruke obranu zemlje. *Filipovićeva* se vojska razdijeli u tri rukava, a on sam je vodio srednji, dolinom rijeke Bosne. Kod Maglaja dove do teškog okršaja na 3. kolovoza, a odmah zatim na 7. kolovoza dočekuju ga Bošnjaci kod Žepča. Generalova vojska se na 13. kolovoza sjedini sa armijom koja je otošla preko Banja Luke i Jajca, i zajedničkim snagama, i uz krvave okršaje, na juriš zauzmu Sarajevo, 19. kolovoza 1878. Loše sreće je bilo lijevo krilo *Filipovićeve* vojske koje je otišlo prema Zvorniku. *Hadži Loji* ustanici ga potisnu natrag prema Tuzli i Doboju i da ne dode pomoći, 4. rujna, bio bi podlegao. Ni general *Stjepan Jovanović* nije imao lak prodor prema Mostaru. Austrija je moralu ubaciti 21. rujna još 50.000 vojnika, jer nije računala na žestoki otpor Bošnjaka.

(Nastavak u slijedećem broju)

Izvinjavamo se gospodinu Vrbiću i čitaocima što u prošlom broju SabaH-a nije bilo ovog feljtona.

Redakcija

SLATKE KUHINJE

RAHVANIIJA

Tradicionalni recept za rahvaniju se nešto razlikovao od današnjeg recepta, te ćemo ga ovdje iznijeti.

Za jednu tepsiju: 25 jaja, 20 dkg šećera u prahu, 30 dkg oštredne nule, malo masnoće, masnog papira da se prekrije tepsija, 12 dkg dulbešćera, 2 kg šćere, $\frac{1}{2}$ litra vode.

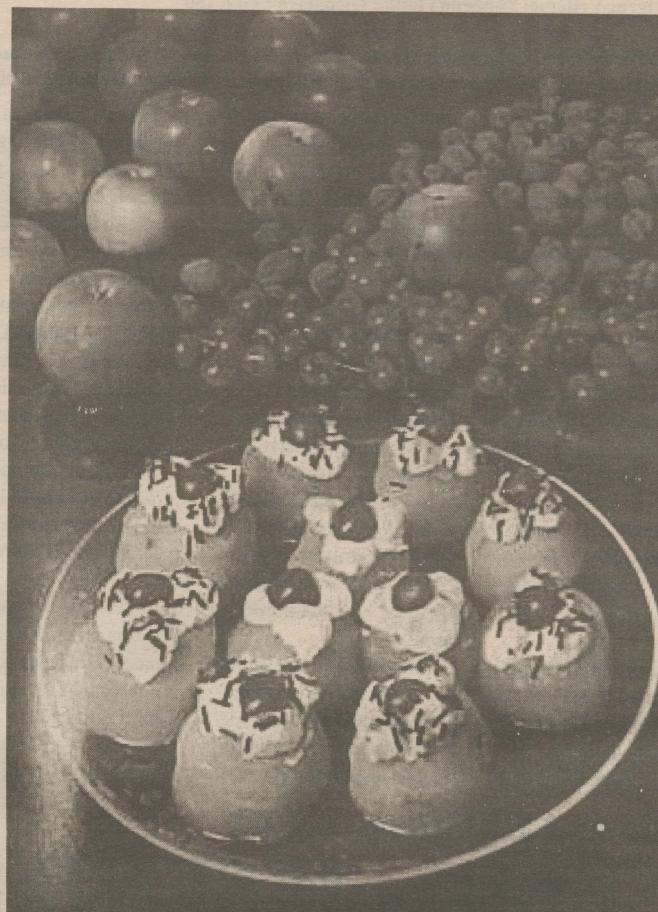
U posudu se izlije 25 cijelih jaja, doda šećer u prahu, te muti oko 20 minuta, tako da dobro naraste (da se dobije dobra pjena). Zatim druga osoba sipa polako brašno, a prva stalno muti da ne bi bilo grudvica od brašna (gutica, hrsuza).

Zagrije se pećnica, ali ne jako. Tepsija se pomasti,

tjesto izlje na tepsiju i peče. Kada je rahvanja požutjela ("upolila"), pokrije se masnim papirom, da ne bi izgorjela, i vrati u remu da se dopeče. Za to vrijeme se pripremi šerbe. Šećer se dolije vodom i stavi na peć da vrije oko 10 minuta i skine kada se dobije šerbe srednje gustine.

Rahvanja se izvadi iz nerne, izreže na kusove ili kvadratiće i vruća zalije šerbetom te ostavi da se ohladi.

Ohlađena se pokiti dulbešćerom - na svaki komad rahvanje stavi se mala kašićica dulbešćera.

BOSANSKA RAHVANIIJA

Nešto drugačiji sastav i tehnološki proces spravljanja rahvanje daje M. Duranović, nastavnik kulinarstva, Sarajevo i naziva je boasnska rahvanja.

Za 10 osoba u dkg: šećera 100, oraha jezgre 25, rozina 20 brašna 15, limuna 10 (jedan komad), 6 komada jaja i jedna šipka vanilije.

Odvojiti žumanjca od bjelanaca. U žumanjca dodati 15 dkg šećera i izraditi pjenasto da nestane kristala od šećera. Posebno izlupati bjelanca uz dodatak 10 dkg šećera da bude čvrst snijeg.

Spojiti masu od žumanjaca sa masom od bjelanaca dodati brašno, sjeckane orahe i rozine, lagano izmiješati. Masu izručiti u podmazani pelh, posuti brašnom, peći na temperaturi 120 stepeni C ili 40 do 45 minuta.

Preostatak šećera, šipku vanilije i limun bez kore kuhati u 4 dcl vode desetak minuta, ovim preliti pečenu rahvanju i isjeći je na kusove ili dilume kao baklavu.

Interesantno je da se i danas, ne samo na području gradačca već i u drugim krajevima, u narednim jelima upotrebljavaju voćni šećeri, (pekmezi).

Ove recepte iz Zvornika mi je dao Šišić Ilijas, stolar, inače naivac slikar. U postudu se uspe jabukovog tucanog pekmeza, uzavrije, a onda dodaje brašno i miješajući zapeče cicvara.

Zatim se cicvara kašika (vade zalogaji kašikom) u činju u jednom sloju. Ovo se pospe mljevenim ili tucanim orasima, precvrkne uzavrelim maslom (ili maslacom), opet se naslaže po orasima red cicvare, pospe orasima, začini maslom i tako nekoliko redova.

Na kraju cicvara se prekrije slatkim kajmakom (nesoljene kore, kajmak) ili slatkim vrhnjem (povlakom), ako nemamo slatkog kajmaka.

KOLE-PITA

To je takođe gradačački specijalitet, koji mi je dao Hećimović Hazim, Gradačac. Kole-pita se spravlja na taj način što se zamjesi tjesto od slatkog mlijeka, slatkog kajmaka, jabukova pekmeza i brašna, te doda malo sode bikarbonate.

Tjesto se dobro izmiješa, rasplosne (rasprostre) po tepsiji, isijeće na kolutove (vjerovalno se azto i zove kole) ili izreže na rombove i ispeče. Kada se ispeče, zalije se prokuhanim pekmezom koji je

SabaH

HALVA

Halva (arapski) je slatko jelo koje se spravlja od brašna, masla i šećera (ili meda), a može kao slador doći i kvalitetan pekmez.

Po jedna mjera brašna, masla i šećera (ili meda) i dvije mjere vode. Malo šećera u prahu i eventualno vanilije.

Maslo se uzavrije u šerpi (dubokoj tavi ili plitkoj tendžeri) i u njemu prži brašno, ali stalno miješajući, jer ne smije nimalo prigorjeti. Ova zaprška se peče i miješa sve dok ne počne otpadati od kuhače (drvene kašike). To se još zove pečeni hamur ili pečeno brašno.

Onda se uzavrije šerbe (zaljev) od vode i šećera (odnosno meda ili pekmeza). Vrijuci šerbetom se zalije hamur (zaprška) i brzo miješa. Prije zalijevanja treba zamotati ruku krpom da se ne bismo opržili. Hamur se miješa sve dotele dok se halva ne zgasne.

Halva se servira u tanjire na taj način što se vadi kašikom u "lokumima" i reda po tanjiru.

Zatim se halva pospe šećerom u prahu i eventualno vanilijom ili drugim mirodijama (po ukusu)

MAGAZA HALLAL MEAT CATERING

"LJULJHAM"

BRAĆE Aga, Dine i Hajra Redžića

44-08 30 Avenue
ASTORIA, NY

Tel: (718) 545-6566

Jersuy Premier Soccer League

JERSEY CITY - BEHAR 0:3

Nedjelja 31. oktobar 1999. godine

Stadion: Jersey City; Teren: Pogodan za igru; Vrijeme: Sunčano i toplo; Gledalaca : Oko 150

Jersey City: Benella, Amato; Perdoma; Miftahi; Rosero; Martinez; Montero; Margetti; Castelano; Medran; Alvarado; Riva; Aguilar; Culrir; Conte; Gaviran; Baraca;

Behar: Dešić E. Dženi, Koljenović, Redžić H. Redžamatović E., Mulamekić, S. Radončić A., Luković H., Hor H., Koljenović S., Dešić N., Mehđija, Sokolj A., Rečković S., Ferhatović F.

Na ovu utakmicu nismo otišli kao favoriti, ali smo se nadali uspjehu samo ako prihvatićemo činjenicu da u ovom takmičenju nema slabih protivnika. Iskusniji smo i jači nego u prošlim utakmicama u kojima se uopšte nismo obrukali. Znali smo za snagu protivnika, koji je važio za favorita. Nadali su se novoj i lakoj pobijedi. Kasno su shvatili svoju grešku i samouvijerenost jer smo mi već u 10-oj minutu imali prednost od 2 gola. Od početka domaći igrači su krenuli vrlo oštros i već u 4-toj minuti igrač sa brojem 6 oštros nasreće na N. Dešića i dobija žuti karton. U osmoj minuti domaći izvode brz napad kojeg prekida Redžamatović, daje loptu do S. Koljenovića, ovaj šalje

dijagonalu do N. Dešića koji u stilu velemajstora upošljava slobodnog Mehđija koji neometano sa 5-6 metara postiže gol. Mat u tri poteza našima daje krila i igrači domaćina polaze sa centra i kombinuju. Njihov napad zaustavlja Š. Koljenović a ovaj do Mulamekića, Mulamekić do A. Radončića koji daje loptu slobodnom Lukoviću. Duga lopta po lijevoj strani, S. Koljenović centaršut. U punom zaletu je H. Hot sa 12. metara pogodio same rašljive u desetoj minuti i tako postigao rezultat od 2:0 za Behar.

Iako Behar vodi, domaćini se ne predaju, napadaju, ali naša odbrana je čvrsta, na čelu sa nesavladivim golmanom Zekom koji u 20.

minuti brani oštari šut sa 10 metara. Imao je Behar šansi. U 25. minuti Luković izvodi korner H. Hot glavom sa 3 metra pogodja golmana a u 26. minuti na centaršut A. Radončića natrčava H. Redžić i sa 4 metra iskosa pogodja golmana. U 40. minuti Mehđija sam pored golmana loše tuče preko gola sa samo 10 metara a isto tako i H. Hot u 43.

Minuti sa 9 metara šutirao je pored gola. Imali su i domaćini šansi, tako je u 31. minuti igrač sa brojem 8 tukao sa 7 metara pored gola.

Na samom početku drugog poluvremena prava drama pred golom Behara. Naime, Režamatović pravi prekršaj unutar šesnaesterca a

sudija svira penal za domaćina. Domaći igrač oštros šutira u sami desni ugao ali Zeko brani. Na dobijenu loptu natrčava isti igrač i sa 4 metra šutira a Zeko opet brani.

Tako treći put u šestoj minuti igač Behara Dženi sa 5 metara tuče pravo u golmana a u istoj minuti Agron sa sedam metara šuta pored gola. U osmoj minuti oštari start domaćeg igrača sa brojem 21 koji dobija žuti karton, a sa 18 metara N. dešić izvodi slobodan udarac i strahovitim udarcem pogodja prečku. Behar je imao priliku da poveća vodstvo u 15. a zatim u 20. minuti a domaćin u 21. minuti kada oštari šut sa 5-6 metara Zeko brani. U 25.

minuti zbog prigovora sudije Agron dobija crveni karton, tako da Behar zadnjih 20 minuta igra sa 10 igrača što se uopće ne osjeća na terenu. U 27. minuti nikom nije bilo jasno kako je naš igrač sa 2 metra tukao preko gola. U 42. Minuti N. Dešić dobija loptu na desno krilo, prelazi nekoliko

odbrambenih igrača, ulazi na 9 metara i efektno postiže treći gol za Behar. Šta reći o ovoj utakmici? Svi igrači su se lavovski borili i izborili vrlo povoljan rezultat protiv vrlo jake ekipi domaćina prošločenjeljne utakmice. Odbrana veoma sigurna na čelu sa E. Dešićem "Zekom" koga je dostojno u drugom poluvremenu zamijenio Rečković. Srednji red djeluje

puno zrelijeg nego na predhodnim utakmicama, za napadački red nije bilo primjedbi, jer na svakoj utakmici postigne 3 i više golova. Rezervni igrači nisu bili rezerva, svi su igrali i pokazali vrlo dobru formu i znanje. Veoma smo se rađovali pobijedama naših timova Sebila i Bošnjaka. Želimo im dalje uspijehe u radu i takmičenju. Aferim momci. Samo naprijed, sretno vam bilo!

NAPOMENA: U nedjelju 7. novembra neće se igrati naredno kolo zbog kup utakmica ali će ekipa Behara imati revijalnu utakmicu o kojoj će svi igrači biti blagovremeno obaviješteni.

Nakon pobijede Sebila nad Kukljicom od 2:1**SEBIL - JESENJI ŠAMPION**

Stadion: Kukljica; Gledalaca: 250; Vrijeme: Idealno za igru

Sudija: Boris Lazari-odličan

Kukljica: A. Vučetić, Z. Antolac, Š. Bergam, K. Grdović, D. Kardum, A. Karlić, E. Lisica, A. Lisica, D. Lisica, J. Klanac, Z. Lovrić, O. Marinović, A. Naletilić, D. Panić, S. Stupičić, A. Tomašić, T. Vučetić

Sebil: I. Deljanin, S. Dacić, R. Bešković, S. Dervišević, E. Jarović, N. Purišić, H. Bešković, Š. Mačkić, R. Kolenović, M. Čekić, A. Krcić, F. Luković, H. Dervišević, Lješnjanin, H. Čekić, V. Durmić.

Sedam dana nije niti dug niti kratak period. Međutim, nama se činilo kao viječnost. Sa nestrpljenjem smo očekivali revanš za prošli poraz od Kukljice. Današnja utakmica, po svom značaju prevazilazila je prethodnu. Pobjednik ove utakmice je i ujedno jesenji šampion treće LI Lige. Iako se utakmica igrala u 12 sati, igrači i navijači su već u anin satima počeli pristizati na tradicionalno sabiralište Sebila ispred Alipašine džamije na Astoriji. Atmosfera - prava, sportska. Za ova izuzetno priliku pozvan je i profesionalni snimatelj da zabilježi pojedinosti. Na stadion Kukljice, još lijepa slika. Igrači i uprava pojedinačno i grupno se slikaju za prvi Sebilov foto-album. Navijači spremni za bodreњe. Sama utakmica bila je za pamćenje. Devedeset uzbudljivih i nezaboravnih minuta. Već u devetoj minuti Sebil je iz kontra-napada zaprijetio. Bešković i Kolenović odigravaju dupli pas. Bešković kao rukom vraća loptu, visok skok Kolenovića koji udarcem glavom šalje loptu tik pored samog gola. U 10. minuti iznenadjenje. Hladan tuš. Igrači Kukljice napamet izbacuju loptu iz svog kaznenog prostora duboko u polje Sebila. Odbrana Sebila nezainteresovana i sporu reaguje ali ne i A. Tomašić koji spretno prihvata loptu i iz neposredne blizine pretvara

šansu u pogodak. Deljanin pokušava ispraviti nesmotrenost odbrane, ali bezuspješno. Kukljica dolazi u vodstvo od 1:0. Sebil ne posustaje. Napadi se redaju u talasima. Odbrana Kukljice se povija i krajnjim naporom uspijeva odoljeti: Krciću, Mačkiću, Kolenoviću, Čekiću i Beškoviću. Punih 10 minuta trajač je pritisak Sebilovih igrača. U 20. minuti Krcić po lijevoj strani vara driblingom svoju sijenu-čuvaru Naletiliću, centrica u sredinu šesnaesterca, uspijela je ohladiti usijane glave dane dodje do katastrofe. Hvala Allahu, poluvrijeme je brzo došlo i strasti su se smirile.

Početkom drugog poluvremena nervozna je bila očita u redovima Sebila. Srćem, Deljanin je danas bio priseban i izvrsni i reakcijama u 3, 6, 19, 24. i 34-oj minuti spasio Sebil sigurnog poraza. Ni Sebil nije bio bez svojih šansi. U 21. minuti Krcić sebično odlučuje sam da završi akciju. Šutira oštros po zemlji a odlični golman Vučetić odlično reaguje i sansa odlazi u nepovrat. Zatim se desilo nešto što je pokvarilo cijelokupni utisak i što je zaprijetilo da uništi Sebila. Bešković je

vjerovatno nešto prebacio Kolenoviću koji prilazi istom i veoma grubo ga hvatajući za ruku odguruje od sebe. Katastrofa!???? Treneri brzo reaguju ali to nije to. Slika idile se raspršila i pretvorila u sapunicu. Jedinstvo kluba je narušeno. Ako svemu tome dodamo i reakciju jednog dijela publike, koji je naprosto htio da se umiješa u sve to onda bi posljedice bile mnogo veće. Prisjeba i brza reakcija dvojice hadžija, Mrkvića i posebno Srdanovića

uspjela je

glave da ne dođe do katastrofe.

Hvala Allahu, poluvrijeme je brzo došlo i strasti su se smirile.

Početkom drugog poluvremena nervozna je bila očita u redovima Sebila. Srćem, Deljanin je danas bio priseban i izvrsni i reakcijama u 3, 6, 19, 24. i 34-oj minuti spasio Sebil sigurnog poraza. Ni Sebil nije bio bez svojih šansi. U 21. minuti Krcić sebično odlučuje sam da završi akciju. Šutira oštros po zemlji a odlični golman Vučetić odlično reaguje i sansa odlazi u nepovrat. Zatim se desilo nešto što je pokvarilo cijelokupni utisak i što je zaprijetilo da uništi Sebila. Bešković je

grudi, spušta je i topovskim udarcem šalje tik pored nemoćnog golmana, nažalost pored gola. U 23. minuti Bešković i Krcić proigravaju odlično medjunam. Bešković pogodja stativ. U 31. minuti Krcić pogodja spoljni dio mreže dovodeći atmosferu do usijanja. Odmah zatim u 35. i 39-oj minuti Bešković iako sam pred golom, ne uspijeva savladati Vučetića. Kako je onda Sebil pobijedio? Igrao se 26. minut, slobodan udarac sa

nekoliko 20 metara za Sebil. Igraci

Kukljice prave živi zid. Čekić

staje zajedno sa njima. Prilikom šuta Krcić, igrač koji je pokušavao odgurnuti Čekića, pomijera se, lopta ga pogodja u rame, mijenja smjer i završava u mreži. Golman je nemoćno pogledom prati, hvata se za glavu vjerovatno shvaćajući da Sebil neće ponoviti grešku iz prethodne utakmice i dozvoliti im da izjednače rezultat. Stadion je naprosto proključao. Navijači Sebila, sada već kao jedna duša

povicima. Sebil je pobijedio ali mrlja je ostala. Mrlja koja ako se odmah ne izbriše može prekriti cijeli Sebil i ne samo Sebil. Ne zaboravimo draga braća, navijači i igrači Sebila. Sebil je klub Islamske zajednice pa prihvate ga takvog i prihvate norme ponašanja koje diktira islamska zajednica. Sebil nije cilj da po svaku cijenu bude prvi u ligi. Sebilov cilj je da u ime Allaha dž.š. pomogne omladini da se okane poroka i loših stvari. Amin.

TEAM	GP	W	L	T	GF	GA	AVG GPG	PTS
L.I.C. SEBIL	6	6	0	0	20	7	2.86	18
ROSLYN KUKLJICA	6	5	1	0	13	6	2.17	15
WESTBURY	6	3	3	0	17	11	1.55	9
COLL PT. WEST	5	3	2	0	13	9	1.44	9
ASTORIA	5	2	3	0	9	13	0.69	6
MINEOLA PORT	5	2	3	0	10	15	0.67	6
L.I. POLET	6	1	5	0	9	22	0.41	3
COLL PT. FLAMES	5	0	5	0	1	9	0.11	0

OVE NEDJELJE 7. NOVEMBRA SEBIL DOČEKUJE PETOPLASIRANU EKIPU ASTORIJE U 10 SATI NA SVOM TERENU KOJI ĆE TE PRONAĆI PRATEĆI SLJEDEĆE DIREKCIJE: Southern State Parkway to Exit 19S (Peninsula Blvd). Field is 1/4 mile on the right.

Bošnjakova mašina opet melje

GLEN COVE : BOŠNJAK

1 : 5

BOŠNJAK: M. Lucević, M. Sejdic, R. Srđanović, B. Kolenović, E. Kolenović, V. Neslanović, S. Derivšević, A. Hasanagić, A. Ciriković, M. Feratović, E. Nikočević

(F. Kolenović, Dž. Suljević, S. Bajraktarević)

GLEN COVE: J. Beahler, M. Morales, K. Koehn, A. Aidan, F. Smau, S. Coolle, R. Justino, K. griffin, M. Plack, D. Schmirik, P. Zagatin, (S. McPartland, S. Stylicax)

Golove su postigli: A. Hasanagić 10-ta i 81-va minuta, E. Nikočević 13-ta minuta, S. Dervišević 20-ta minuta, A. Ciriković 64-ta minuta.

D. Schmirkla u 42-oj za Glen Cove

Prije početka ove utakmice niko nije ni pretpostavljao šta će se dogoditi na utakmici koja je možda u najgorem momentu istorije Bošnjaka došla na red. Prvoplasirani Glen Cove je primio u goste našu ekipu koja je zabilježila tri uzastopna poraza u prvenstvu i jedan u Kupu. Pomalo zabrinuti navijači došli su u velikom broju, možda i najvećem do sada da nesebično pomognu malo posrnulom, njihovom šampionu. Mogu sigurno tvrditi da nisu zašalili što su ovo nejedljivo posljedne proveli sa svojim prijateljima kao svjedoci Bošnjakove sigurno najbolje igre do sada. Podimo redom.

Početak utakmice i prvih pet minuta proteklo je u međusobnom ispitivanju taktike i snaga na terenu. Spoznавши da igrači Glen Cove-a nisu nikavi vanzemaljci već obična zemljска stvorenja, kao i mi. Igrači Bošnjaka kreću u odlučne napade i diktiraju tempo utakmice. Od pete minute protivnički gol visi u zraku i šanse Bošnjaka se redaju jedna za drugom. Opsada Glen Cove-ovog gola ne prestaje i u desetoj minuti primorani su vaditi loptu iz mreže. Oduševljenje u

gleđalištu i na terenu. 1:0 za Bošnjak, strijelac A. Hasanagić, manjom iškusnom strijelcu lucidno plasira loptu u protivničku mrežu. Slavlje se nije ni stišalo a već tri minute kasnije E. Nikočević sa ivice kaznenog prostora preliznim šutem hvata golmana Glen Cove na krivoj nozi i lopta odsjeda iz nejgovih

odnosu na prethodne četiri utakmice kada je preovladala anemičnost, sebičnost i neborbenost. Danas ni jedna lopta nije bila izgubljena išlo se muški u duele, kratki pasovi, prodori sa krila šutevi sa ditanice sve ono što fudbal krasiti je bilo na Bošnjakovom repertoaru. Znalački postavljeni i u praksu sprovedeni

gradila igru tako da protivnički igrači nisu imali lijeka da danas preporoden tim Bošnjak. Igrala se 20-ta minuta, izveden je skraćeni korner od strane M. Feratovića do E. Kolenovića koji centriru iz prve na drugu stativu gdje S. Dervišević prosta "zakucava" loptu glavom u gornji desni ugao golmana J. Beanlera. Ponovo radost naših navijača i igrača i rano vodstvo u 20-toj minuti od 3:0, moram priznati malo ko je očekivao. Dobra igra se nastavlja, borbenost krasiti naše mladiće, odbrana na čelu sa golmanom M. Lucevićem je na visini zadatka. Zadnje minute prvog poluvremena i mala nesmotrenost nakon slobodnog udarca i protivnički napadač D. Schmirk glavom smanjuje rezultat na 3:1. Drugo poluvrijeme pripada Bošnjaku koji silovito kreće u napade i reda šansu za šansom. Ne iskoristene prilike umalo da se odbiju od glavu Bošnjaku, jedna bezazlena situacija, lopta je upućena iz auta u kazneni prostor Bošnjaka gdje napadač Glen Cove-a kratko odbija loptu glavom, lopta pogoda M. Sejdicu u ruku i to je opravdano dosuden jedanaesterac. U tim momentima smo imali i malo sreće

jer, protivnički igrač prebacuje loptu preko gola i rezultat ostaje isti. Poslije tog promašenog jedanaestera Bošnjak shvata da utakmica traje svih 90 minuta i da se šanse moraju realizovati i boriti i izgarati na terenu do posljednjeg sudijinog zviždaka. Danas odlična ekipa Bošnjaka ponovo stvara šanse i jedna od takvih prilika je realizovana u 64-tom minutu kada mladići i brzi A. Ciriković prodire po desnoj strani i pored nemoćnog golmana šalje loptu u donji desni ugao. Do kraja utakmice na terenu postoji samo jedan tim, a to su mladići u plavo-crvenim majicama, dresovima Bošnjaka. Tehnički puno bolji Bošnjakovi igrači vještoto se oslobadaju protivničkih igrača, kombinuju na sredini terena, kratki pasovi i pravovremeno prenošenje igre dugim loptama na drugi dio terena rezultira povišenjem rezultata. Duga lopta E. Kolenovića do usamljenog A. Hasanagića koji majstorski vara vrataru Glen Cove-a postižući svoj drugi pogodak a Bošnjakovi peti, zapečatitiši sudbinu trenutno vodeće ekipe na tabli I. L.I. Divizije.

E. Kolenović

DETALJ SA JEDNE OD UTAKMICA

Ieda. Igra Bošnjaka a posebno borbenosti su za neprepoznati u

taktika je besprjekorno, stvarala viška igrača u polju protivnika,

BOŠNJAK 7. NOVEMBRA IGRA PRVENSTVENU UTAKMICU PROTIV OSMOPLASIRANOG LINDENHURSTA U 12 i 2PM. OVU UTAKMICU MOŽETE POGLEDATI UKOLIKO PRATITE SLJEDEĆE DIREKCIJE: LIE to Exit 41N (Route 106/107). Go North to campus. Bear Left onto Rt. 107. Entrance is on left.

RASPORED ZA 7. NOVEMBAR

1. Liga

NY Rovers - East Meadow
Forest Park - Glen Cove
NY Bošnjak - Lindenhurst
Islip - Oceanside
Integral - Polonez

3. Liga

Roslyn - LI Polet
Mineola P. Herit - Coll Pt. Flames
Westbury - Coll Pt. West
LI City Sebil - Astoria

TEAM	GP	W	L	T	GF	GA	GPG	AVG	
								PTS	
N.Y. ROVERS	6	3	1	2	7	2	3.50	11	
ISLIP	6	3	1	2	13	7	1.86	11	
GLEN COVE	6	3	1	2	17	11	1.55	11	
EAST MEADOW	6	3	2	1	12	13	0.92	10	
N.Y. BOSNJAK	6	3	3	0	13	10	1.30	9	
OCEANSIDE	6	3	3	0	8	14	0.57	9	
INTEGRAL	6	2	2	2	12	12	1.00	8	
LINDENHURST	6	2	3	1	9	11	0.82	7	
POLONEZ	6	1	4	1	8	12	0.67	4	
FOREST PARK	6	1	4	1	6	13	0.46	4	

**NE ZABORAVITE
DA DODJETE NA
NAJZABAVNIJE
ZABAVNO VEĆE**

**CRYSTAL
PALACE**

21. NOVEMBAR

**PROSLAVA
POVODOM**

IZLASKA 100-

**TOG BROJA
VAŠEG I NAŠEG**

SabaH-a

**BUDITE
OBAVIJEŠTENI
ČITAJTE SabaH**

**BOŠNJAK * SABAHE * BOŠNJAK * SABAHE * BOŠNJAK
ZAJEDNO SMO JAČI**

HALEDON TRAVEL & TOURS

343 Belmont Ave. Haledon, NJ 07508

DODAKNITE SVJET

PUTUJTE SA NAMA I NAJBOLJIM KOMPANIJAMA U EUROPУ

1-800-565-4440

Radno vrijeme:

Radnim danom od 9 do 7:30

Vikendom od 9 do 6

Tel.(973) 904-0333

Fax.(973) 942-1059

Cijene od 1. Septembra do 1. Novembra

Sarajevo- \$590

Zagreb- \$520

Dubrovnik- \$590

Zadar- \$590

Pula- \$590

Tirana- \$590

Nazovite nas iz cijele Amerike na naš besplatni broj telefona
za sve ostale specijalne usluge
kao što su prevodi, garancije ili imigracija

Muzaffer Bektesevic i Ermin Balic

Picerija
SABAH

42-20 30.Ave

Astoria, New York

Tel: 718-545-9455

Dodjite i probajte
nase specijalitete
domace i
Italijanske kuhinje.

*Burek *Cevapi

*Jagnjece pecenje

*Pljeskavice

*Domaci pasulj

*Sarma...

* SabaH means
Sunrise

*Citajte SabaH
da bi ste bili
obaviješteni!

*Samo sa
SabaH-om ste
istovremeno u
Bosni i Americi

*Dodite na
proslavu stotog
broja SabaH-a.

*SabaH se čita,
SabaH se voli

Body-rab with
topmodels 19-20
years old

Tel:
(718) 826-9083

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS

COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue

ASTORIA, NY 11103

Tel: (718) 278-8395

Fax: (718) 278-8396

**RADIO
GLAS BOSNE I HECEGOVINE**

**Svake Subote
FM91.5 Mz
od 11:30 - 12 Sati**

P.O Box 8091
Paramis , NJ 07653-8091
Phone/Fax: 201 670-0759
Email: Voice/BH@yahoo.com
Tax ID: 22-3332195

M&M Mustafa Bakovic
Murat Bakovic

4672 Broadway
New York, NY 10040

Tel/Fax: (212)569-1948

Beeper: (917)382-4699

Cellular:(917)523-8425

POSTAVLJAMO:

- *stakla na prozore
- *dimenzionisana stakla na sve vrste stolova
- *uramljujemo slike
- *ugradujemo sve vrste ogledala

International Driver's License

Translated from your original driver's license by IADC. International Driver's License is issued according to Geneva Convention on Road Traffic.

ONLY ORIGINAL DRIVER'S LICENSE NEEDED FROM ANY COUNTRY

If you want to receive your card by mail, you should provide the following information:

1) FIRST NAME, LAST NAME

2) FULL ADDRESS & TELEPHO

3) DATE OF BIRTH

4) COUNTRY OF BIRTH

5) SEX (M) (F)

6) COLOR OF EYES

7) HEIGHT IN INCH

8) SIGNATURE

9) COPY OF DRIVER'S LICENSE

FROM ANY COUNTRY (FOR DL)

10) 1 PHOTO (PASSPORT SIZE)

11) MONEY ORDER TO

IADC FOR \$ 40.00 DL

\$6.00 - INTERNET REGISTRATION,

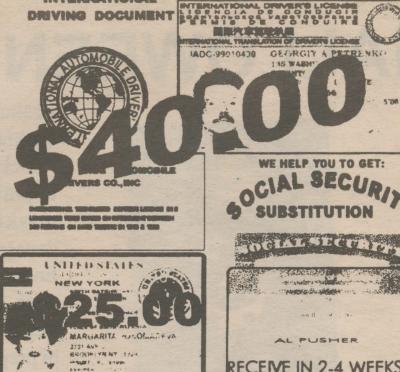
\$4.00 S/H OR \$20.00 - ID

IF YOU'D LIKE TO GET SOCIAL SECURITY

SUBSTITUTION, I.E. TAXPAYER IDENTIFICATION

NUMBER, YOU HAVE TO ADD THE FOLLOWING:

MONEY ORDER FOR \$70.00 and:

RECEIVE IN 2-4 WEEKS!

(1)NOTARILY CERTIFIED PHOTOCOPY OF YOUR PASSPORT, DL, BIRTH OR MARRIAGE CERTIFICATE, MILITARY ID, INS DOCUMENTATION, ETC.

(2) ADDRESS IN YOUR NATIVE COUNTRY 3) FATHER'S LAST AND FIRST NAMES

4) MOTHER'S MAIDEN LAST AND FIRST NAMES 5) COUNTRY OF CITIZENSHIP

6) TYPE OF US VISA (IF ANY) AND EXPIRATION DATE (OPTIONAL)

IMMIGRATION SERVICES VISA EXTENSION (B1/B2, ETC)

STUDENT VISAS (F-1) GREEN CARD LOTTERY POLITICAL

ASYLUM IMMIGRATION TO AUSTRALIA OTHER IMMIGRATION

MATTERS ALSO PROFESSIONAL RESUMES DIPLOMA EVALUATION

2701 AVE U, Brooklyn NY 11229

Tel : (718) 891-8159

Office hours Monday-Friday 10-6 Saturday-Sunday 10-3 train D to "AVE U" bus #3 to EAST 27 str

SPECIAL PRICE FOR AGENT [HTTP://WWW.IADC-USA.COM](http://WWW.IADC-USA.COM)

Vlasnici: braca Radoncic

**BELLA ADELINA'S
RESTAURANT**
62 CHURCH AVE
Brooklyn, NY
Tel: 718-851-8550

Otvoreno-7 dana u nedelji
Po' Ut' Sr' Ce : od 8am do 1am
Pe' Su' Ne : od 8am do 3am

Nudimo sve vrste jela iz
asortirana domace kuhinje
od pasulja, preko pita do
ribljih specijaliteta

Suljo Subrahimovic
*Kuhar-Specijalista
Sa 15 godina iskustva

Eastwood Manor
BOŠNJACKI SVADBENI RAJ
3371 Eastchester Road
Bronx, New York

* Spremamo Bošnjacke svadbe u stilu vaše tradicije
* Raspolažemo sa 4 sale
* Zasebna soba za mladu
* Privatni parking
* Specijaliteti Bošnjacke kuhinje

718-654-4200

Za sve informacije nazovite Bill Mayer

**NARUDŽBENICA
ZA PRETPLATU
NA SabaH**

Ime i Prezime

Adresa stanovanja

Grad - Država - Zip Code

Broj Telefona

Popunite gore navedene podatke, isjecite narudžbenicu, priložite ček ili Money order u željenom iznosu i pošaljite na adresu redakcije

Adresa redakcije je: **SabaH**

43 - 07 Broadway
Astoria, NY 11103

U CIJENU PREPLATE SU URAČUNATI I POŠTANSKI TROŠKOVI

PREPLATA NA 3 MJESECA \$25.00

PREPLATA NA 6 MJESECI \$48.00

PREPLATA NA 12 MJESECI \$96.00

**Radio Muslimanski Glas
Islamske Zajednice**
SVAKE SUBOTE
FM 91.5 Mz
od 11:00AM - 11:30AM
za sve informacije
nazovite na:
Tel: (718) 726-5258
Bepp: (917) 564-4344

HALLOWEEN

Riječ "halloween" potječe od staro-engleske riječi "halga" ili "halig" što znači sveta osoba ("holy" u današnjem rječniku). Porijeklo Halloween-a datira iz doba drevnih Keltskih festivala, prije 2000 godina. Kelti su živjeli u Evropi, na području današnje Irske, Engleske i sjeverne Francuske. 1. novembar su slavili kao Novu Godinu. Taj dan je označavao kraj ljeta i početak zime, hladnoće, tame, svega što su asocirali sa smrću. Kelti su vjerovali da se u noći uoči Nove Godine, 31. oktobra, mijesna granica svijeta živih i mrtvih i da se tada duhovi mrtvih vraćaju na zemlju. Ti duhovi su pomagali njihovim svećenicima, Druidima, da bolje predskazuju događaje u budućnosti. Te noći palile su se vatre, a Kelti su oblačili kostime (uglavnom životinske glave i kože) i tako obilježavali taj događaj.

Dolaskom kršćanstva u 7. stoljeću, 1. novembar se počinje slaviti kao Dan Svih Svetih (Allhallows), Dan svetaca i posvećenih osoba, čime se htjelo suzbijati Keltsku tradiciju. Zbog istog razloga se krajem 9. stoljeća uvelo i obilježavanje 2.

MALA MELISA U HALLOWEEN KOSTIMU novembra kao Dana svih Duša (Allsouls), čime se odavalo poštivanje svim mrtvima. Tako su se počela obilježavati i slaviti sva tri praznika, što je kao tradicija ostalo do današnjih dana i na tlu Amerike, sa najvećim naglaskom na noći 31. oktobra. Još jedna američka tradicija vezana uz Halloweena je "Trick or Treat". Taj običaj datira iz istog razdoblja, posebno na području Engleske, kada je sirotinja molila bogataše po ulicama za hranu, obično na Dan Svih Svetih. Ovi su ih darivali, uz obavezu da se mole za njihove mrtve. Ta se tradicija vremenom prenijela na djecu, koja su obilazila susjedstvo

i sakupljala, ne više hranu, nego slatkiše i sitne poklone, uz poruku "Trick or Treat" - "Počasti me ili ču te pravariti". Oblačenje kostima, maskiranje za Halloween u današnje doba, također potječe iz Engleske. U strahu od duhova u noći 31. oktobra, kada bi netko trebao napustiti kuću, da ih ovi ne bi prepoznali, ljudi bi se maskirali, a pred kućnim vratima bi ostavljali hranu da spriječe ulazak duhova u kuću.

Iako mnogi tradiciju Halloweena smatraju isključivo američkim običajem, evropski imigranti su bili ti koji su donijeli tradiciju Halloweena sa sobom u Ameriku. To je posebno došlo do izražaja sredinom 19. stoljeća, dolaskom miliona Iraca zbog velike neimaštine i gladi, a oni su upravo dolazili sa područja nekadašnjih Kelta. Tokom godina Halloween se toliko "amerikanizirao", pa su i zaboravljeni njegovi evropski korijeni. Danas Amerikanci troše godišnje 2,5 milijardi dolara za Halloween, koji je zbog tolike potrošnje proglašen drugi po redu praznik potrošnji u Americi.

Prilog pripremila: I.V.

KRIŽALJKA

	1	2	3
4			
5			
	6		
7			8
9			
10	11	12	13
14			
15			16
17		18	
19			20
21			
22			23
24		25	
26			27
28		29	
			30

VODORAVNO: 4. – Riječno ostrvo; 5. – Pokret, kretaj; 6. – Lična zamjenica; 7. – Skraćenica za "nekvalifikovan"; 9. – Ostrvo u Jadranskom moru; 14. – Žitelji Rodezije; 15. – Mlado drvo namijenjeno za sadnju; 17. – Bočni dio tijela; 18. – Redak iz Kurana; 19. – Muško ime; 20. – Nekadašnja mjerja za težinu; 21. – Stručnjak u onkologiji; 22. – Izazivati kavgu, svadati se; 24. – Američki diplomata Sajrus; 25. – Pristić, bubuljica; 26. – Muško ime, političar Zulfikarpasic; 27. – Koprena, veo; 28. – Auto oznaka za Rijeku; 29. – Ime teniserke Majoli; 30. – Oznaka za didim;

OKOMITO: 1. – Mjera za površinu zemljišta; 2. – Glavni glumac iz "Dosej X"; 3. – Atifa od milja; 4. – Stariji američki teniser, Džimi; 6. – Prljavo i zapušteno mjesto; 8. – Britanski glumac, glumio Mahatmu Gandiju; 10. – Upišite Zl; 11. – Mjera pola litri; 12. – Koje ima oblik jajeta; 13. – Naziv za integralni račun (mn.); 16. – Ekrem od milja; 17. – Poučna knjiga za djecu iz koje se uče slova i sl.; 18. – Upišite RKA; 20. – Drugi otkos trave; 21. – Putujući svirači u antičkoj Grčkoj; 23. – Iznad, ponad.

Autor križaljke: Amir Begović
SabaH

VAZNI TELEFONI - NEW YORK

GENERALNI KONZULAT BIH	(212) 593-1042
IMIGRACIONI SERVIS	(718) 956-8218
IRS REFUGGE EMPL SERVIS	(212) 551-3150
PRODAVNICA SKALINADA	(718) 364-8458
PRODAVNICA MERGIMTARI	(718) 562-4234
PRODAVNICA KOSOVA	(718) 563-0832
PRODAVNICA STARI GRAD	(718) 726-5154
PRODAVNICA BLACK BULL	(718) 267-9131
PRODAVNICA LJULJHAMI	(718) 545-6566
PRODAVNICA JEZERO	(718) 375-6999
PRODAVNICA RED CARPET	(718) 297-9800
PICERIJA SABA	(718) 545-9455
MRKI'S PLACE	(718) 274-8341
CAFFE BUMERANG	(718) 777-7702
RESTORAN ALL STAR	(718) 367-2641
RESTORAN THREE STAR	(718) 726-7286
RESTORAN BELLA ADELINA'S	(718) 851-8550
BUREGDZINICA DERDAN	(718) 721-2694
FRIZER PAUL	(718) 904-0480
FRIZER ESKO	(718) 726-0070
ASTORIA VIDEO	(718) 956-6308
PAN LINE	(718) 278-8395
AHMED BROKER	(718) 777-8236
MUSLIMANSKI GLAS	(914) 636-1654
GLAS BOSNE I HERCEGOVINE	(718) 777-7872
FOTO-VIDEO ADRIATIC	(718) 234-5210
FOTO-VIDEO ALBA	(718) 769-1409
ORKESTAR JARANI	(718) 205-1183
ORKESTAR VESELI PLAVOGUSINJANI	(718) 561-1638

AMERIČKI ALMANAH

(između 29. oktobra i 4. novembra)

29.10.

- 1929. - Čuveni pad američke berze u doba velike depresije

- 1971. - Rođena mlada američka glumica Wynona Ryder

30.10.

- 1885. - rođen pejsnik Ezra Pound

- 1938. - radi emitiranje "Rata svjetova" G.H.Wellsa

- 1951. - rođen glumac Harry Hamlin

31.10.

- Halloween (prilog)

- 1864. Nevada postala 36. Savezna američka država

- 1956. - američki avion "Que Sera Sera"

se rputi u povijesti spustio na Južni Pol u svrhu naučnog istraživanja, a kontra-admiral George John

Dufek postao prvi Amerikanac koji je kročio na Južni Pol

1.11.

- Dan Svih Svetih

- 1848. - otvorena prva medicinska škola za žene u Americi, u Bostonu, država Masačusets

2.11.

- Dan Svih Duša
- 1889. Sjeverna Dakota postala 39. Savezna američka država

- 1913. - rođen američki glumac Burt Lancaster

- 1981. - tema iz filma "Oficir i dentmlen", "Up where we belong", u izvođenju Joe Cockera i Jennifer Warnes, najslušanija u Americi

3.11.

- 1631. - Protestanti osnovali prvu Misiju na tlu Amerike

- 1903. - Panama proglašila nezavisnost od Kolumbije, dan nakon ulaska američkog ratnog broda "Nashville" u vode Centralne Amerike po nalogu tadašnjeg američkog predsjednika Theodora Roosevelta. Nezavisnost Paname je otvorila put izgradnji Panamskog Kanala godinu dana kasnije od strane Amerike i njenih inžinjera

- 46. Rodjana američka glumica Roseanne

4.11.

- 1879. - rođen zabavljac Will Rogers

- 83. Rodjana čuvenog voditelja, novinara i dopisnika Waltera Cronkite-a

- 1956. - najslušaniji na američkim top listama Elvis Presley i "Love me Tender"

- 1970. - jugoslavenski kralj Petar, prvi evropski kralj u povijesti koji je umro i sahranjen na američkom tlu, u Denveru, država Kolorado

SabaH

Sabah on the Sunrise

HIGHLIGHTS FROM THIS ISSUE IN ENGLISH

Prepared and translated by: I.V.

American Way of Life

FESTIVAL OF NATIONS

By: M. Kopić

All those long and complicated names of some of the institutions in the USA sound really strange to us, people from Bosnia and Herzegovina. For example - The Mohawk Valley Resource Center for Refugees, Utica. Simply said, it's a center for Refugees. But, Americans have, besides the name of the river Mohawk, added also the Valley, then Resource, and only at the end, Center. But, there is nothing we can do about it. The Center is not only helping the unfortunate ones, it is also encouraging them not only to learn more about the states, but to preserve their own culture and tradition as well. Every year, the Center is organizing the Festival of Nations, in our language - Festival Nacija. Including food and entertainment. The biggest party room in Utica served this year again for two days as a host for all taking part in the programmed and all their guests. Women from Ukraine were wearing their beautiful national costumes, and were singing and dancing their national songs and dances even more beautifully. There were so many nationalities Hindu, Polish, Bavarian (Germany), Italians, Vietnamese, Japanese, Scots, Irish... The Bosnia Band was announced to appear both days but... Our people are embarrassed to show what is ours, and Americans, on the other hand, are not ashamed to show anything that is part of their tradition. The older the tradition, the more they brag about it. There was a young man from one of Indian tribes of America. Nicely dressed, wearing a kind of shoes that was typical for "wild" Indians of some past times. Around the knees, he tied little bells, and he is dancing, bells are ringing cin! cin! cin! And he is singing songs of his grand-grandfathers. Members of the Manson-Williams-Proctor Institute did not hesitate as well to show what they know. While

dancing and singing was going on, there was an exhibition of handwork and tasting of national cuisine in the big hall. Of course, tasting was not for free, food was sold for dollars. Our people failed again. And Americans, both men and women, the way they are, paid big money for bosc, saslik or some other delicacy.. There was no "halva, begova čorba, sogan-dolma, boanski lonac" ... And there are almost Five Thousand, of, let's say, our own people in Utica... Year 2000 is coming, New Festival of Nations with it, Food and... Will our people do the same thing next year - fail!

Poštovani čitaoci,
od ovog broja ćemo vam
pomagati u učenju
engleskog jezika.
Pomoći ćemo vam na taj
način što ćemo neki naš
interesantan tekst,
reportažu ili pjesmu
prevesti na engleski tako
da ćete moći poreediti
tekstove i tako polahko
čitati i usput učiti.
Nadamo se da će vam se
ova rubrika dopasti. Sve
vaše sugestije i
prijedloge šaljite na
adresu SabaH-a.
Redakcija

Samo sa SabaH-om ste istovremeno u Bosni i u Americi

By: I.V.

All those long and complicated names of some of the institutions in the USA sound really strange to us, people from Bosnia and Herzegovina, For example - The Mohawk Valley Resource Center for Refugees, Utica. Simply said, it; s a center for Refugees. But, Americans have, besides the name of the river Mohawk, added also the Valley, then Resource, and only at the end, Center. But, there is nothing we can do about it. The Center is not only helping the unfortunate ones, it is also encouraging them not only to learn more about the states, but to preserve their own culture and tradition as well. Every year, the Center is organizing the Festival of Nations, in our language - Festival Nacija. Including food and

entertainment. The biggest party room

entertainment. The biggest party room in Utica served this year again for two days as a host for all taking part in the programmed and all their guests. Women from Ukraine were wearing their beautiful national costumes, and were singing and dancing their national songs and dances even more beautifully. There were so many nationalities: Hindu, Polish, Bavarian (Germany), Italians, Vietnamese, Japanese, Scots, Irish... The Bosnia Band was announced to appear both days but... Our people are embarrassed to show what is ours, and Americans, on the other hand, are not ashamed to show anything that is part of their tradition. The older the tradition, the more they brag about it. There was a young man from one of Indian tribes of America. Nicely dressed, wearing a kind of shoes that was typical for "wild" Indians of some past times. Around the knees, he tied little bells, and he is dancing, bells are ringing cin! cin! cin! And he is singing songs of his grand-grandfathers. Members of the Manson-Williams-Proctor Institute did not hesitate as well to show what they know. While dancing and singing was going on, there was an exhibition of handwork and tasting of national cuisine in the big hall. Of course, tasting was not for free, food was sold for dollars. Our people failed again. And Americans, both men and women, the way they are, paid big money for bosc, saslik or some other delicacy... There was no "halva, begova čorba, sogan-dolma, boanski lonac"... And there are almost Five Thousand, of, let's say, our own people in Utica... Year 2000 is coming, New Festival of Nations with it, Food and... Will our people do the same thing next year - fail!

The advertisement features a decorative border of black stars on a light background. The main title "THREE STAR" is written in large, bold, sans-serif letters, with each letter enclosed in a five-pointed star. Below the title, the word "Restoran" is centered in a smaller font. Underneath "Restoran" are the address details: "27-11 21. St.", "Corner Astoria blv. & 21. street", and "Astoria, NY". A telephone number "Tel: 718-726-7286" is also provided. The bottom section of the ad contains the name "SAJDA KOPIĆ" in large, bold letters, followed by "GOSTUJE" in a slightly smaller font. Below this, the performance dates and prices are listed: "Petak 5. Novembra \$10", "Subota 6. Novembra \$15", and "Nedjelja 7. Novembra \$10". At the very bottom, the text "ZA REZERVACIJE NAZOVITE (718) 726 - 7286" is displayed. Three stylized stars, each containing a portrait of a woman's face, are positioned in the center of the page, corresponding to the letters in "THREE STAR".

GRAĐANI BOSNE I HERCEGOVINE KOJI ŽIVITE U AMERICI I KANADI

**Ovo je POSLJEDNJA ŠANSA, ne samo za ove
već i za buduće izbore**

REGISTRIRAJTE SE ZA IZBORE

Učinite to jednostavno kao 1, 2 i 3

1.- POPUNITE PRILOŽENI OBRAZAC

Gdje mogu naći obrazac?

- * Uzmite ga iz SabaH-a i fotokopirajte u potrebnim količinama, ili
 - * Nazovite Generalni Konzulat BiH u New York-u na dežurni tel: 212-593-5406 pa ćemo vam ga mi poslati faksom ili poštom, ili
 - * Putem Interneta otvorite stranu www.oscebih.org te ga isprintajte
- 2.- FOTOKOPIRAJTE JEDAN OD BiH LIČNIH DOKUMENATA**

Koja dokumenta su važeća ?

- * Pasoš, lična karta, rodni list, vozačka dozvola, vojna knjižica, uvjerenje o državljanstvu...itd

3.- POŠALJITE GENERALNOM KONZULATU BiH U NEW YORK-U

Na koju adresu ?

**GENERALNI KONZULAT BiH
866 UN Plaza, Suite 580
New York, NY 10017**

Ovo je POSLJEDNJA ŠANSA, ne samo za ove već i za buduće izbore

REGISTRIRAJTE SE ZA IZBORE

Gradani Bosne i Hercegovine, ne propustite posljednju priliku da se registrujete za glasanje izvan zemlje sad i za sve buduće izbore putem pošte!!!

Građani sa pravom glasa koji trenutno žive van Bosne i Hercegovine izgubiće mogućnost da glasaju putem pošte na svim budućim izborima u Bosni i Hercegovini ukoliko propuste ovu priliku da se registruju **do 19. novembra 1999. godine**

NE OSTAVLJAJTE SVOJU BOSNU BEZ SVOG GLASA

1. - Naredni opšti i općinski izbori u BiH, održaće se 8. aprila 2000. godine;
2. - Svi državlјani BiH koji su u vrijeme popisa stanovništva 1991 godine živjeli u BiH, a nisu se do sada registrirali, trebaju to učiniti **do 19. novembra 1999. godine**, kada ističe krajnji rok za registraciju birača za glasanje van zemlje.
3. - Državlјani BiH koji će do 31. marta 2000. napuniti 18 godina, imaće pravo da glasaju na narednim izborima ukoliko se registruju.

Budući da je proces registracije stalan, i oni građani BiH koji su napunili 17 godina ili su još mlađi, mogu se registrirati za glasanje.

4. - Državlјani BiH koji su bili ranije registrirani (1996, 1997, 1998. god.) za glasanje, putem pošte treba obavezno da do 19. novembra 1999. ponovo potvrde svoju registraciju

5. - Ispunjene obrasce sa kopijom jednog od identifikacionih dokumenata (**pasoš, lična karta, rodni list, vozačka dozvola, vojna knjižica, uvjerenje o državljanstvu...itd.**) treba poslati putem pošte na adresu:

**GENERALNI KONZULAT
BiH
866 UN Plaza, Suite 580
New York, NY 10017**

Ili popunjeni obrazac sa fotokopijom jednog od navedenih dokumenata faksirajte na brojeve faksa u New Yorku

FAX: 212-593-0843

FAX: 212-751-9019

FAX: 212-751-1265

Vaše je samo da obrazac ispunite i uz kopiju jednog od identifikacionih dokumenata (pogledaj tačku br. 5) samo pošaljete na našu adresu

MI ĆEMO TO UČINITI ZA VAS

**GENERALNI KONZULAT BiH
866 UN Plaza, Suite 580
New York, NY 10017**

ZA VAS SMO OTVORILI SPECIJALNU DIREKTNU TELEFONSKU LINIJU, KOJA ĆE BITI OTvorena 24 SATA, ZA SVE INFORMACIJE OKO REGISTRACIJE ZA IZBORE.

Tel: 212-593-5406

14 East 38 Street 12 Floor New York, NY 10016

**Nema dodatnih
trskova za
mjenjane datuma**

U NOVI VIJEK SA CIJENAMA IZ PROŠLOG VIJEKA-
DOCEKAJTE NOVU 2000 GOD. U ZAVICAJU ILI
OBJEZBJEDITE KARTU ZA DOLAZAK VAŠIH NAJDRAZIH

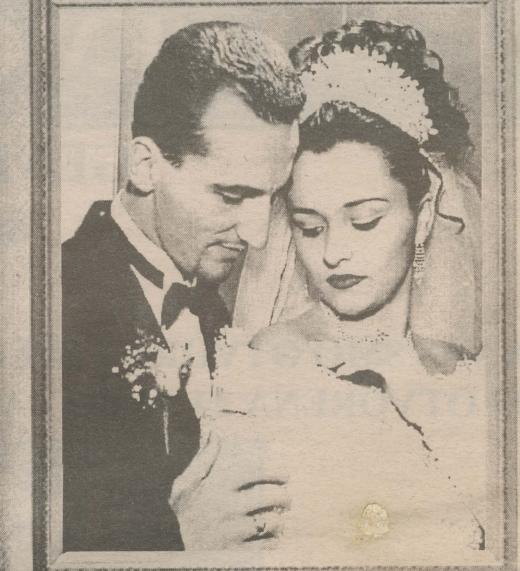
**Tel:(212) 686-2424
Fax:(212) 686-9431
RADIMO I SUBOTOM**

VASE JE SAMO DA
NAZOVETE
OSTALO JE NASA BRIGA

17-11 65. Street
(Izmedju 17. i 18. Ave.)
Brooklyn, New York
Tel. (718) 816-8130
Tel. (718) 234-5210
*** NAJO I ANA SPAHIĆ ***

NAJAVA
TREĆE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA

ADRIATIC STUDIO

**NUDI NAJ JEFTINije KARTE
ZA PUTOVANJA U DOMOVINU**

**Od 1 Septembra
From N.Y.-SARAJEVO-\$565 + TAX
From N.Y.-SKOPLJE -\$565 + TAX
From N.Y.-TIRANA-\$565 + TAX
U OBA PRAVCA**

**POSEBNA PONUDA
DOMOVINA-USA**

**NUDI NAJ JEFTINije KARTE
ZA PUTOVANJA U DOMOVINU**

**Od 1 Septembra
From N.Y.-SARAJEVO-\$565 + TAX
From N.Y.-SKOPLJE -\$565 + TAX
From N.Y.-TIRANA-\$565 + TAX
U OBA PRAVCA**

**POSEBNA PONUDA
DOMOVINA-USA**

